

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı:2000/48 • 23 Aralık 2000 • 5 DM.

İŞTE KATİLLER!

DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLAR!...

İÇİNDEKİLER

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!	3-4
Hiçbir güç devrimci tutsakları teslim alamaz!	5
Sermayenin saldırı politikaları ve cezaevlerinde devrimci katliamı.	6
Kanlı operasyonuna rağmen faşist devlet acz içinde	7
İstanbul'da katliam vahşetine karşı dinmeyen öfke	8
Teröre rağmen protestolar engellenemedi	9
Diri diri yaktılar!	10
Hücre saldırıları başladı, hala susuyor musunuz?	11
Bu nasıl pervasızlıktır ki, öldürdüğüne kurtardım der.	12
Zaferi bir kez daha devrimci tutsaklar kazanacak	13
"Katil devlet hesap verecek!"	14
Zulmünü artır ki, çöküşün hızlansın.	15
Saldırı, direniş ve yeni evrenin sorumlulukları (Orta).	16-17
Görüşme sürecine ilişkin tanıklıklar	18
Zaferi şehitlerimizle kazanacağız.	19
Faşist katliam senaryosunun bilinçsiz, ürkək ve saf oyuncularına.	20
Arabulucu heyet üyeleri devletin ikiyüzlülüğünü ortaya koyuyor.	21
Sahibinin sesi medya çanak yalamaya devam ediyor	22-23
Devrimci tutsaklar bulundukları her alandaki aynı kararlılıkla direniyorlar	24
Katliamcı devlet geleneği.	25
Katliam gün yüzüne çıkıyor.	26
Katliam katliamcılarının yıkımına dönüşmelidir	27
Faşist katliamı mazur gösteriyorlar	28-29
Bu korku, kaygı ve tedirginlik size yeter!	30
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2000/48 • 23 Aralık 2000

Fiyatı: 5 DM

Sahibi ve Y. İşl. Md.: İbrahim GÜMÜŞ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Laleli Cad. No: 52/5 İstanbul

Tel-Fax: 0 (212) 638 58 13

e-mail: kb1@turk.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de><http://www.kizilbayrak.org>Baskı: SERLER Matbaacılık
İSTANBUL

Tel: 0 (212) 880 40 75

Genel Dağıtım:
BİRYAY.

Bu kavga daha bitmedi Direniş ve saldırı sürüyor

Katil devlet kendi zindanlarını iş makinalarıyla delik deşik etmeyi göze aldı. Onlarca ölü, yüzlerce yaralıyı göze aldı. Her bir cezaevine adeta ordu yığınağı yaptı. Ecevit sonuca işaret ediyor. Direniş ve saldırı sürdüğüne göre, olayda henüz sonuca ulaşılmış da değildir. Öyleyse nedir Ecevit'in sonucu?

Devrimci tutsaklar oluk oluk kan pahasına F tipi hapisanelerin hücrelerine kapatılmıştır.

Ancak bunun asla bir sonuç olmadığı/olamayacağını onlar da çok iyi biliyor. Bu nedenle rahat değil, saldırıları devam ediyor. Hem içeride, hem dışarıda.

İddia ettikleri gibi devrimci tutsakları teslim alamadılar.

Umdukları gibi devrimci-demokratik kamuoyunu da teslim alamadılar.

Faşist bakanlar Ölüm Orucu'nu inkar ediyor. Çünkü devrimciler tedaviyi, hekimler zoraki müdahaleyi reddederek faşist zulme boyun eğilmeyeceğini bir kez daha kanıtladılar.

Şimdi devrimci tutsaklar hücrelerde, işçi sınıfı ve emekçi halkın onurunu temsil eden tüm devrimci-demokratik muhalefet de dışarıda direnişi sürdürüyor.

Halk düşmanı devlet de saldırılarını.

Sadece katliam saldırısının sürdüğü 3-4 gün içerisinde ve sadece İstanbul ve Ankara'da gözaltına alınanların sayısı binin üzerinde. İstanbul'da 26, Ankara'da 20 kişi tutuklandı. Tutuklananlar arasında TSİP Genel Başkanı ve

iki yöneticisi ile, Enerji Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi'nin bir yöneticisi de bulunuyor.

Yani henüz hiçbir sonuca ulaşılmış değil.

Yarın hücrelerden de tabutlar çıkmaya ve "Hücreleri parçala tutsaklara sahip çık" devrimci şiarının ne anlama geldiği daha geniş kitlelerce de anlaşılmaya başladığında güç dengeleri bir kez daha sarsılacak, kavga daha da alevlenecektir.

Henüz hiçbir sonuca ulaşılmış değil.

Çünkü henüz hücreleri parçalamış değiliz.

Çünkü ödediğimiz bedellerin karşılığını almış, bedel ödetme aşamasına geçmiş değiliz...

Çıktı!... Kitapçılarda...

Örgütsel güvenlik sorunu devrimci bir örgüt için her zaman en temel sorunlardan biridir. Bu, devrimci bir örgütün varlığını sürdürmek için en önemli meselelerden biridir. Çünkü bir örgütün varlığı, onun üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığına bağlıdır. Eğer bir örgüt, üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığını sürdürmezse, o örgüt, varlığını sürdürmek için en önemli meselelerden biridir.

Örgütsel güvenlik sorunu devrimci bir örgüt için en önemli meselelerden biridir. Çünkü bir örgütün varlığı, onun üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığına bağlıdır. Eğer bir örgüt, üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığını sürdürmezse, o örgüt, varlığını sürdürmek için en önemli meselelerden biridir.

Örgütsel güvenlik sorunu devrimci bir örgüt için en önemli meselelerden biridir. Çünkü bir örgütün varlığı, onun üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığına bağlıdır. Eğer bir örgüt, üyeleri arasında güven ve dayanışma duygularının varlığını sürdürmezse, o örgüt, varlığını sürdürmek için en önemli meselelerden biridir.

TKİP Kuruluş Kongresi Belgeleri

Örgütsel Güvenlik Sorunları

Örgütsel Güvenlik Sorunları

Eksen Yayıncılık

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Düzenin egemenleri katliamcı geleneklerine bir yeni halka daha eklediler. Sicilli işkenceci Saadettin Tantan'ın övünerek açıkladığına göre, bir yıldır inceden inceye hazırlanan saldırı planı uygulamaya konuldu. Şu saatlerdeki resmi açıklamalara göre, bilanço 24 devrimcinin katledilmesi, 150'ye yakınının yaralanmasından oluşmaktadır. Birkaç gün içerisinde gerçek bilançonun bunun ne kadar üzerinde olduğu açığa çıkacak. Bir gözü dönmüşlük ve vahşet örneği olan bu toplu saldırıda onlarca devrimcinin katledildiği, birçoğu ağır olmak üzere yüzlerce devrimcinin yaralandığı kesindir.

Hitler faşizminin Göbelsci propaganda tarzını aratmayan bir arsızlıkla "hayata dönüş", "şefkat", "kurtarma" vb. nitelemelerle gündeme getirilen saldırı, tüm insanlığın gözleri önünde bir vahşet uygulamasına dönüşmüştür. Devrimci bayan tutsaklar diri diri yakılmış, birçok devrimci işkenceden geçirilmiştir. Vahşet uygulaması ve katliam bilançosu, faşizmin "şefkat"inin ne olduğunu da gözler önüne sermiştir. "Hayat kurtarma" adı altında onlarca devrimcinin hayatına son verenler, şimdiki toz duman dağıldığında, bunun siyasal bedelini elbette ödeyeceklerdir.

Zulüm makinasıyla yalan makinası elele

Gericiliğin şiddeti her zaman yalanla elele olmuştur. Haklı davaların ve istemlerin üzerine kan dökücülükle yürüyenler, bunu yalanın ve aldatmanın gücüyle her zaman mazur göstermeye çalışmışlardır. Son birkaç günün Türkiye'sinde faşizmin şiddet ve yalan mekanizmasının bu birlikteliği, insan olanı tiksindiren, isyan ettiren boyutları bile aşmıştır.

Katliam "Kriz Yönetim Merkezi" tarafından hazırlandı ve uygulamaya konuldu. Bütün kollarıyla sermaye medyasının, gerçekleri çarpıtmak, vahşeti ve katliamı mazur göstermek, devrimci tutsaklara ve ilerici devrimci güçlere karşı kudurmuşcasına sürdürülen süreli avını meşrulaştırmak üzere kullanılması da bu saldırı ve katliam planının bir parçasıdır. Yalnızca devletin şiddet aygıtlarının değil, yazılı ve görsel tüm propaganda aygıtlarının da fiili yönetimi, şu an doğrudan "Kriz Yönetim Merkezi"nin elindedir. Tüm televizyonlar aynı ağızdan konuşmakta, aynı görüntüleri aynı söylemlerle sunmaktadırlar. Günlerdir tüm gazeteler aynı manşetleri atmakta, aynı yalanları tekrarlamakta, aynı iğrenç temaları

işlemektedirler. Bu öylesine kaba ve çarpıcı bir olgudur ki, devletin her zamanki borazanı TRT basın manşetlerini sunarken, "aynı konu hemen hemen aynı sözcüklerle" diyerek bir gazetenin manşetinden diğerine geçmektedir.

Bu normaldir, çünkü tüm basın-yayın organları "Kriz Yönetim Merkezi"nin hazırladığı basın bültenlerini okumakta, gerçek diye bu kontr-gerilla merkezinin psikolojik savaş yalanlarını ve temalarını tekrarlamaktadırlar. Denilebilir ki, şu günlerde kontr-gerillanın aynı merkezden yönetilen propaganda aygıtı olan medyanın rolü, kanlı katliamı ve vahşeti bizzat gerçekleştiren devletin şiddet aygıtlarından daha iğrenç ve aşağılık niteliktedir.

Medya üzerinden kusulan sınıf kini

Medya yalnızca katliama alkış tutmakla ve bir kanalizasyon akıntısı türünden pislik kusmakla kalmamakta, bu ülkenin devrimcilerine karşı duyduğu sonsuz kinini de açığa vurmaktadır. Bu da anlaşılır bir durumdur. Çünkü adı üzerinde, bu sermayenin medyasıdır; tüm varlığıyla, yalnızca baskı ve sömürü düzeninin egemeni değil, Türkiye'deki her türlü pislüğün, kokuşmuşluğun ve çürümüşlüğün birinci dereceden kaynağı ve sorumlusu olan bir asalak sınıfın elindedir. Devrimcilere karşı kusulan kinin gerisinde, devrimcinin bu düzene, bu düzenin egemeni olan sınıfa, bu sınıfın uşaklık temelinde sırtını dayadığı emperyalizme karşı yürüttüğü kararlı mücadele vardır.

Bu bir sınıf kinidir; bir sınıfın, işbirlikçi sermaye sınıfının kinidir. Emperyalizme uşaklığı bir kimlik ve varlık olanağı haline getirenlerin kinidir. Biz komünistler bu kini 150 yıldan beridir çok iyi biliyor, tanıyoruz. 1848 Haziran Ayaklanması'nın bastırılma tarzından beri; kadın, erkek, çocuk, ihtiyaç ayrımı gözetmeksizin 40 bin komünarın kurşuna dizilmesinden beri çok iyi biliyor ve tanıyoruz.

Faşizmin imha gücüyle avunan bir zavallı uşak

Siyasal ömrünü olduğu kadar biyolojik ömrünü de işbirlikçi egemen sınıfa ve ABD emperyalizmine bir köpek sadakatiyle hizmet ederek tamamlama yolunu seçmiş katliamcı Ecevit, oluk oluk devrimci kanının akıtılması sürerken, kadın devrimciler dört duvar arasında diri diri yakılırken yaptığı açıklamada, zafer kazanmış bir komutan edasıyla, "devlet gücünü

göstermiştir" diyor. Evet, gerçekten katliamcı geleneğiyle tanınan faşist sermaye devleti, mayasında bulunan o kanlı katliamcı gücünü bir kez daha göstermiştir.

Öyle anlaşılıyor ki, faşizmin bu zavallı piyonu, IMF'nin bu uysal memuru, "güç"ten faşist devlet aygıtının imha gücünü anlıyor. Biz devrimciler baskı ve zulme, işkence ve imhaya dayalı bu gücü inkar etmek bir yana, her yolla bunu işçi sınıfına ve emekçilere anlatmaya çalışıyoruz. Zira onlar ancak bu gücü kavradıklarında ve bunun karşısına kendi örgütlü silahlı güçlerini çıkarmayı başarabildiklerinde, o kokuşmuş sömürü ve zulüm düzeninin üstesinden gelebilirler.

Biz devrimcilerin, adına devlet denilen bu baskı ve zulüm makinası karşısındaki gücü ise, tarihsel haklılığımızdan, davamıza olan tükenmez inancımızdan ve bu temel üzerinde şekillenen kırılmaz irademizden gelmektedir. Bu güç yenilmezdir ve bu yenilmezlik bir süreli avı biçiminde sürdürülen dört günlük kanlı operasyon karşısında bir kez daha açığa çıkmıştır. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri önünde, tarih ve tüm insanlık önünde bir kez daha görülmüştür ki, bizleri düzinelerce öldürebilirler, yüzlerceimizi işkenceden geçirebilirler, ama asla teslim alamazlar. Bu ezici ve kahredici gerçek, devrimci tutsakların eşi kolay kolay görülmeyecek türden yiğitlik ve kahramanlık direnişi, militarist güçleriyle övünen katliamcı cephenin, bu arada kokuşmuş düzene hizmette kusur etmeyen "şerefli Türk ordusu"nun suratına bir tokat gibi inmiştir.

Bu ezici gerçek orta yerdeyken, hizmet ettiği kesimlerin acımasız bir alayla "bunak"lığını tartıştığı bir başbakan kalkıp "devlet gücünü göstermiştir" diyebiliyor, rejim adına bununla avunabiliyor. Bu gücün değil aczin ifadesidir.

Açığa çıkan yalın gerçek, bir kez daha devrimci iradenin kırılmazlığıdır

"Devletle başedilemeyeceği ortaya çıkmış"mış! Oysa açığa çıkan yalın gerçek, devrimci iradenin kırılmazlığıdır, devrimcilerin her türlü zulme ve vahşete rağmen teslim alınamazlığıdır. NATO'nun ikinci büyük ordusuna, faşist it-kopuk sürülerinden oluşan 250 bin kişilik polis ordusuna ve binlerce kişilik "özel kuvvetler"e dayalı bir "güç"le övünebilmek için, gerçekten biraz bunamış olmak gerekir. Devrimci tutsaklar dört duvar arasında silahsız-savunmasız insanlardır. Onlar kendi

güçlerini vurgularken, fizik gücü değil bilinç ve iradelerinin kırılmazlığını dile getirmişlerdir her zaman. "Öleceğiz ama teslim olmayacağız!" demişlerdir. Ve sözlerine bağlılıklarını ölümüne bir direnişle ortaya koymuşlar, ölmüşler ama teslim olmamışlardır.

Devletin karanlık merkezlerinin bu iradesiz piyonu, IMF'nin bu onursuz memuru hangi "başarılı operasyon"la övünüyor? Devrimcileri katletmek başarı olsaydı, son 30 yıldır binlerce devrimciyi katleden bu düzenden daha başarılısı olamazdı. Oysa akıttıkları kanın ölçüsü başarısızlıkların tescilinden başka bir şey değildir. Bu nedenledir ki, bunun bilincinde olduğu anlaşılan sicilli katliamcı Demirel, son katliamdan yalnızca bir gün önce ve tam da sürmekte olan Ölüm Orucu Direnişi üzerinden konuşurken, "30 yıldır biz bu izi silemedik" diyordu. 30 yılın başlangıcını katledilmesine önyak olduğu Deniz Gezmişler'in idamı üzerinden alıyor bu elikanlı katil.

Ama işte tam da devrim yapmak isteği ve iradesinin karşısına kan ve katliamla, görülmemiş bir kuvvetteki baskı ve zulüm aygıtıyla çıktığımız içindir ki, "izi silmek" bir yana, bu ülkenin devrimci geleneklerinin gelişip güçlenmesine elinizde olmadan katkıda bulunuyorsunuz. Görülmemiş işkencelerle işkencehanelerinizde daha 23 yaşında iken katlettiğiniz genç İbrahim Kaypakaya, "*Türkiye'nin geleceği çelikten yoğruluyor; belki biz olmayacağız, ama bu çelik aldığı suyu unutmayacak...*" demişti. Bu yiğit devrimcinin öngörüsü olduğu gibi doğrulandı; çelik aldığı suyu unutmadı. Şimdi düzinelerce savunmasız tutsak devrimciyi hunharca katlederek, diri diri yakarak, bu çeliği yalnızca daha da sertleştiriyorsunuz. Zaman zaman kırıyor, kırından geçiriyorsunuz, ama asla bükemiyor, boyun eğdiremiyorsunuz. Şu saatten sonra bunu hiç yapamazsınız.

Dikkate değerdir, katliama borazanlık yapan medyanın köşe yazılarında satır aralarında tam da bu kahredici gerçek tartışılıyor. Her türlü değeri dolara trampa etmiş satılmışlar takımı, bu gücün, bu iradenin nereden geldiğine bir türlü akıl erdiremiyorlar, şaşkınlıklarını gizleyemiyorlar. İçlerinden bir tanesi, basında tam bir kontr-gerilla memuru olarak iş gören ve son Andıç skandalıyla suç ortaklığı açığa çıkan bir "genel yayın yönetmeni", "her ülke çözdü biz çözemedik" diyerek yakınıyor. Sosyolog havalarındaki bir başkası, "neden bu kadar çoklar?" diye sorarak, şaşkınlığını dile getiriyor.

Katliamcı katil Ecevit'in övündüğü

“başarı” iddiasının içyüzü gerçekte işte bu. İşte bu gücün sınırları ve ters tepen sonuçları.

Bir kez daha biz kazandık!

Yineliyoruz, bu devletin baskı ve teröre, zulme, katliama ve işkenceye “güç”ü var. Bunu inkar etmek bir yana, biz devrimciler bunun imha edici sonuçlarını son 40 yıldır yaşıyoruz. Ama bizi yenemiyorlar. Bize boyun eğdiremiyorlar. Bizi teslim alamıyorlar. Son 40 yıldır bunu sayısız kez kanıtladık ve son katliam karşısında ortaya koyduğumuz başeğmez yiğitlikle yalnızca düşmanlarımızı kahretmekle kalmadık, yalnızca bu zulüm ve sömürü düzenine karşı mücadele etmek isteyen işçi ve emekçilere umut aşılama ile da kalmadık, tüm ilerici insanlığın hayretle karışık hayranlığını da kazandık. Buradan bakıldığında, son iki ayda hep iddia ettiğimiz gibi, bir kez daha biz kazandık.

Kanlı operasyon zindan direnişini kırmak, hücre saldırısına karşı yürütülen Ölüm Oruçlarına son vermek bir yana, onu daha da yaygınlaştırdı ve dönülemez bir kararlılık çizgisine itti. NATO’nun ikinci büyük ordusunun katliam ve zorbalıkla hücrelere soktuğu devrimciler, tüm zulme ve işkenceye rağmen direnişlerini sürdürüyorlar. Operasyon sırasında çok ağır biçimde sakatlanmış bulunan ve Ölüm Orucu’nda 64. gününe giren çok sayıda devrimciyi her an ölüm beklemektedir. Devrimciler devrimci bilincin verdiği güç ve iradeyle teslim olmaktansa ölmeyi tercih ediyorlar. Büyük bir gözü dönmüşlikle onlarca devrimciyi katleden faşist rejimin bu yeni ölüm dalgasını kaldırıp kaldıramayacağını önümüzdeki günlerde hep birlikte göreceğiz.

Ama Hitlerci faşistlere özgü “hayata dönüş”, “şefkat”, “kurtarma” söylemleri, “örgüt baskısından kurtarma” argümanı şimdiden çökmüştür. Yalancının mumu yatsıya bile kalmamış, tüm demagogiler devrimci bilincin ve iradenin katı gerçekliği karşısında tuz-buz olmuş, katliamcı gericilik cephesi bu alanda da yenilmiştir.

Katliamcı gericilik cephesi onurdan, erdemden, şereften yoksundur

Kendi parlamento çatısı altındaki bir dürüst milletvekilinin tanıklığıyla, devletin ikiye bölünmüşlüğüne güvenilmez karakteri de resmen tescil edilmiştir. Bir “güçlü” devlet düşünüyoruz ki, “bir avuç terörist” olarak nitelemeyi pek sevdiği bir grup tutsak devrimciye Türkiye ve dünya kamuoyu önünde verdiği sözleri en kaba biçimde çiğneyebiliyor ve bu devletin başbakanı sinik bir utanmazlıkla “siz aldığımız sonuca bakın” diyebiliyor. “Güçlü devlet” olmak bunun neresinde? Erdemin olmadığı yerde “güç”ün tarihsel ölçülerle uzun ömürlü olduğu nerede görülmüştür?

Evet, kanlı ve katliamcısınız, karaktersiz ve ahlaksızsınız, yalancı ve

ikiyüzlüsünüz, ama asla kelimenin doğru anlamında “güçlü” değilsiniz. Zulüm aygıtlarınızı “şerefli” olmakla nitelemeyi pek seversiniz, ama şerefın zerresine sahip değilsiniz. Onurun, erdemin, şerefın, insanlığın binlerce yıllık geleneginden damıtılmış tüm bu hasletlerin zerresi yok sizlerde.

Onurunuz olsa, IMF ve Dünya Bankası’na, NATO’ya ve ABD’ye uşaklık etmez, kul-köle olmazsınız. Erdeminiz olsa, afiş asan savunmasız gençleri sokakta beyninden kurşunlamaz, dört duvar arasındaki savunmasız tutsakları katliamdan geçirmez, diri diri yakmazsınız. Şerefınız olsa, tüm dünyanın gözleri önünde verdiğiniz sözü 24 saatte çiğnemezsiniz. Şair olmak iddiası da taşıyan bir kanlı katil, “aldatıldık ve kullandık”, bizler üzerinden oyalayarak bu katliamı hazırladılar ve şimdi de katlediyorlar diyen bir milletvekilini yanıtlarken, “siz aldığımız sonuca bakın” diyebiliyor. Bu kanlı katiller gürulu her türlü değerden yoksundur. “Hayata dönüş” adı altında sahneledikleri vahşeti ve katliamı, F tipini hayata geçirmenin bir olanağı olarak planladıklarını ortaya koyarak, bu gerçeği tescil etmişlerdir. Bu da onların bir başka politik ve manevi yenilgisidir.

Katliamdan yalnızca iki gün sonra peşpeşe onaylanan krediler

Kuşkusuz kazanımları da var. Katliamın üzerinden daha yalnızca 48 saat geçmişken, üç emperyalist finans odağı peşpeşe aldıkları kararlarla katliamcıları ödüllendirerek katliamı kutsadılar. IMF icra kurulu 10 milyar dolarlık krediyi onayladı. Dünya Bankası 5 küsur milyar dolarlık bir başka krediyi onayladı. Ve finans çevrelerine akıl hocalığı eden bir şirket, ekonomisi bataktaki ve borsası çöküntüde bir ülkenin kredi notunu değiştirmeyip tersine onayladı. Bunlar devrimci tutsaklara karşı sergilenen acımasızlığın, bu acımasızlık üzerinden sergilenen sözde kararlılığın emperyalist merkezlerce ödüllendirilmesidir.

Ve unutmayalım, 20 küsur gün süren Ulucanlar gerginliği, tam da Ecevit’in Esenboğa’da ABD gezisi için hareket etmekte olduğu bir sırada, tamı tamına gezinin ilk saatlerinde katliama dönüştürüldü. Ve Ecevit ABD’ye, emperyalist ağabalarıyla, bu arada IMF yetkilileriyle görüşmeye gidiyordu. Beklentilerine karşılık bulabilmek için bir kararlılık sergilemeye ihtiyaçları vardı. Bu kararlılık Ulucanlar katliamıyla, bu katliamda 10 devrimcinin hayatı pahasına sergilendi. Ülke çapındaki 19 Aralık katliamının da aynı zamanda bu amaçla hizmet ettiği, aradan yalnızca 48 saat geçmişken açığa çıktı.

“Kopenhag”cı emperyalist Avrupa’dan katliama sessiz onay

Dikkat ediniz, sözde demokrasi adına “Kopenhag Kriterleri” adı altında

ABD emperyalizmi karşısında Türkiye’deki rejime kendi istemlerini dayatan Avrupalı emperyalistlerden hiç ses çıkmıyor. 19 Aralık’taki büyük insanlık vahşeti, üstelik dört gün boyunca bir süre avı halinde sürdürüldüğü halde, resmi Avrupa’dan tek bir protesto bile alınmamıştır.

Avrupa emperyalizminden demokrasi ve insan hakları bekleyenlerin, eğer bu beklentileri samimi bir inançsa, bu çarpıcı gerçek üzerinde çok iyi düşünmeleri gerekir. Avrupalı emperyalistler Türkiye’de demokrasi değil, “düzen ve istikrar” istiyorlar. Devrimci akımların ezilmesi ve devrimci tutsaklara boyun eğdirilmesi bu istemlerin bir parçasıdır. Alman Dışişleri Bakanı Fischer’in Türkiyeli yetkililere “hapishanelerinizi kontrol altına almadan AB’ye giremezsiniz” dediği biliniyor.

Dolayısıyla onlar ikiye bölünmüş bir samimiyetsizlikle katliama karşı kazara bir protestoda bulunsalar bile, gerçekte devrimcilerin katliamının baş destekçileri arasındadırlar. “Şerefli Türk ordusu” ve faşist it-kopuk sürüsünden oluşan ve bu ara “yeniçeri gürulu” olarak nitelenen polis sürüsü bizim kanımızı, tam da emperyalistler bu ülkede rahat ve güvenle at oynatabilsinler diye de döküyorlar.

Devrimci kanı dökerek uşaklık ettikleri güçlere yaranıyorlar

Rejim döktüğü kanla uşaklık ettiği emperyalizme yaranırken, faşist-gerici kırması hükümetin başı Ecevit de yaptığı katliamlarla rejimin karanlık zirvelerine ve uşaklık ettiği tekerci burjuvaziye yaranmaya çalışıyor. TÜSIAD’ın katliamdan yalnızca birkaç gün önce Ankara’daki toplantıda hükümeti ağır bir biçimde eleştirdiği biliniyor. Ardından İstanbul Ticaret Odası Başkanı hükümete ağır eleştiriler yönelterek “ara rejim” istemiş ve bunu salondaki asalak takımı hararetle alkışlamıştır.

Zindanlarda bir toplu katliam “iradesi”nin Ecevit tarafından tam da bu günlerin ardından gösterilmesi ve bunun sermaye medyası tarafından Ecevit şahsında yüceltilmesi, elbette ki anlamlı bir tablo oluşturmaktadır. “Bin operasyon”un baş sorumlularından olan tescilli katil ve işkenceci Mehmet Ağar’ın sözleri bu tablonun veciz bir tercümesi olmuştur. Ağar Ecevit’i Kıbrıs’tan sonra “cezaevi fatihi” ilan etmiştir. Medyadaki sermaye uşakları katliam kararını Ecevit’in “iradeli” kişiliğine ve karar alma yeteneğine bir gösterge saymışlar ve bunaklık iddiasına karşı onu övmüşlerdir. Böylece düzen devrimci kanı dökerek emperyalist merkezler nezdinde prim yaparken, Ecevit de tam da bu sayede düzen nezdinde prim yapmış olmaktadır.

“Bin operasyoncu” Ağar’ı, işbirlikçi sermaye çevrelerini, onların borazanı medyası bir anda Ecevit etrafında kenetleyen ve emperyalist

finans çevrelerini hükümeti yeni kararlarla desteklemeye yönelten tutumlar, 19 Aralık operasyonu ve katliamının sosyo-politik arka planını da ayan-beyan ortaya koymaktadır. Komünistler ve devrimciler, devrimci tutsaklar şahsında teslim alınmak istenenin işçi sınıfı ve emekçilerin baskı ve sömürüye karşı direnme istek ve iradeleri olduğunu her zaman söyleyegeldiler. 20 yıllık sistematik baskı ve zulme rağmen ayakta kalan devrimci irade ezilmedikçe, devrimci bir işçi ve emekçi hareketi tehlikesinin önü de alınamazdı. Emperyalist merkezler ve düzenin kan emici egemenleri bunu çok iyi biliyorlar. Devrimcilere yönelen korkunç acımasızlığın gerisinde bu bilinç var.

İnanılmaz yiğitliğin gerisindeki bilinç

Ama gelin görün ki, devrimcilerin gösterdiği inanılmaz yiğitliğin gerisinde de, tam da bu aynı bilinç var. Parti’nin katliam günü yayınladığı bildiride dile getirilen, “*Devrimci tutsaklar devrim tarihimize yüz ağırtıcı yeni bir sayfa ekleyerek işçi sınıfının ve emekçilerin davasına güç veriyorlar*” gerçeğinin anlamı da buradadır. NATO’nun ikinci büyük ordusu ve 250 bin kişilik polis ordusu karşısında “bir avuç” devrimciyi yenilmez kılan da budur.

Bu bilinç komünistlerde ve devrimcilerde sağlam bir biçimde yerleşmiş bulunduğu içindir ki, vahşi katliama ve görülmemiş zulümlere rağmen bugün devrimci tutsakların direnişi aynı kararlılıkla sürüyor. Devrimci tutsaklar kaldırıldıkları hastanelerde ve kapatıldıkları hücrelerde direnişi sürdürüyorlar. Zorbalıkla hücrelere kapatmak mücadeleyi bitirmemiş, yalnızca yeni bir safha başlatmıştır.

Gün direnen devrimcilere her zamankinden daha büyük bir destek sunmak günüdür. Gün dostun ve düşmanın mücadelenin ateşiyle ayrıştığı gündür. Bizden, demek oluyor ki, işçi sınıfı ve emekçilerden, devrim davasından ve sosyalizmden yana olan herkes net bir tutum içerisinde olmalı, faşizmin yıldırma amaçlayan terörüne göğüs gererek mücadeleyi omuzlamalı, devrimci tutsaklarla açık ve militan bir dayanışma içerisinde olmalıdır. Devrimci tutsaklar şahsında teslim alınmak istenen işçi sınıfımızın ve emekçi kitlelerin geleceğidir gerçekte. Bu geleceğe inanan herkes mücadele safında yerini almalıdır.

Onlarca devrimcinin boşuna ölmediğini, şu an Ölüm Orucu’nda bulundukları ya da operasyonda ölümcül biçimde yaralandıkları için ölümle yüzyüze olan devrimcilerin fedakarlığının boşuna olmadığını dost-düşmana kanıtlamak zorundayız ve kanıtlayacağız.

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Tankınız, topunuz, silahınız, katliamlarınız vız gelir...

Hiçbir güç devrimci tutsakları teslim alamaz!

Sermayenin eli kanlı devleti, katliam geleneğine eklediği yeni bir halka ile barbarlığını gösterirken, yabancı olmadığı bir gerçekle yeniden karşılaştı. Uzun bir süredir hazırlıkları yapılan, en ince ayrıntısına kadar planlanan katliam bir kez daha devrimci tutsakların çelikten iradesine çarptı. Devletin son teknoloji ürünü silahlarla teçhizatlandırılmış katliam timleri karşılarında diz çökmeyen, teslim olmayan, silahların gölgesinde sinmeyen aksine direniş ateşini daha da korlayan devrimci tutsaklar karşısında acizleştiler. Ne kurşun kusan namlular, ne boğucu gaz bombaları, ne de yangın bombaları kâr etti. Elllerinde salt titremeyen yürekleri ve sarsılmayan iradeleri olan devrimci tutsaklar, bu savaş makinası karşısında gerçekte ne kadar üstün olduklarını gösterdiler.

O devlet ki, militarist aygıtlarının vuruculuğuyla ve büyüklüğüyle övünür. Övünmekle kalmaz, bölge halklarına bu militarist gücünü göstererek tehdit ve şantajlarda bulunur. Yine dünyanın birçok bölgesinde ABD başta olmak üzere emperyalistlerin gönüllü taşeronluğuna soyunur. Emperyalistlere kendisini bu vurucu gücü üzerinden pazarlar. Çünkü Türk ordusu NATO'nun en kalabalık ikinci ordusudur. Bu ordu içerisinde beyinleri faşist ideolojiyle yıkanmış, şovenizmle zehirlenmiş emekçi çocukları, katil devletin gösterdiği her hedefe gönüllüce atlamaya ve ölmeye hazırdır. Diğer yandan halka bu militarist güçler üzerinden korku salınır. Darbe heyulası ile halk içerisinde acizlik ruhhalı yayılır. Ordu ve devlete karşı çıkılmaz, onlarla başedilmez gibi sözler altında ifade edilen bir korku tüm emekçi halk kitlelerinin bilinçlerine yedirilir. Amaç toplum çapında yaygınlaştırılmış bu korku psikolojisi ile sermayenin sınırsız ve kuralısız egemenliğini sürdürmektir. Oysa bir avuç devrimcinin devletin zindanlarında her türden savunma araç, gereç ve imkanından yoksun olmasına karşın ortaya koyduğu direnişin gücü, devletin bu faşist aygıtlarının haklı ve onurlu bir dava karşısında nasıl da rezil edilebileceğini göstermiştir.

Sorun faşist devletin zindanlara gidip katliamlar gerçekleştirerek devrimci tutsakları hücrelere atmış olması değildir. Sorun sermaye devletinin adı, sayısı ve donanımının lafıyla dahi tüm toplum çapında korku yaymaya yeten ordu ve diğer militarist aygıtları karşısında ezilmemek, korkmamak ve tüm savunma imkanlarından yoksun olarak direnebilmektir. Adı ve gösterişi karşısında koca koca devletler susmuş ve sinmişken az sayıdaki tutsak devrimci gösterdiği direniş ile bu ordu ve diğer

faşist aygıtlara papuç bırakmamıştır. Tam da bu nedenle tüm vahşet ve katliama karşın devrimci tutsakların başı dik ve onurlucadır.

Faşist sermaye devleti, devrimci tutsaklar karşısında yenilmeye mahkumdur. Çünkü devrimci tutsaklar geleceğin özgür dünyasının temsilcisidirler. Faşist rejim ise, büyüyen ve bugün insanlığın somut olarak da tek umudu haline gelen bu dava karşısında çürümekte ve kokuşmaktadır. Bunun için zor, şiddet ve katliam tek silahıdır. Ama silahların hükmü, insanlığın özgür dünya umudu karşısında ezilmeye mahkumdur, hükümsüzdür. Kanlı gece operasyonu, devrimci tutsakların toplu bir katliamına

girişen faşist devlet kaybetmiştir. Devrimci tutsaklar onlarca şehit pahasına direnmişlerdir. Havadan indirmelerle, Skorskylerle atılan bombalarla tam bir savaş havasında sürdürülen faşist katliam, tek devrimci tutsak kalana kadar sürdürülmüştür. Faşist devlet güçleri birçok zindana ancak saatler sonra girebilirken, Ümraniye ve Çanakkale zindanlarına dört gün sonra girebilmiştir.

Devrimci irade karşısında faşist devlet güçleri o kadar acizleşmişlerdir ki, çözümü psikolojik savaş yürütme iddiası ile devrimci tutsaklara faşist marşlar dinleterek bulmaya çalışmaktadırlar. Bu sadece, devrimci tutsaklar karşısında düştükleri aczin düzeyini göstermektedir.

Kahraman orduları(!) yani katliam timleri çaresizlik içerisindeyler. Bir avuç devrimci tutsak ise tam bir destan yaratarak insanlığın gerçek kahramanları olduklarını göstermişlerdir.

Devrimci tutsaklar ortaya koydukları yiğit direnişle, düşmanı küçültürken yüceleştiriyorlar. Zindanlarda bir tarih yazıyorlar. Tarih, tam teçhizatlı faşist devlet aygıtları karşısında direnen devrimci tutsakları altın harflerle kaydetmiştir. Faşist-katliamcı devlet ise karanlık tarihine hem yeni bir yenilgi, hem de faşist bir katliam daha eklemiştir. Tarih böylesine soylu bir direnişi yaratanlar karşısında katliamcı devletin yokolacağını da kaydedecektir.

Faşist rejim katliam yolunu seçti...

Direnış sürececek, saldırı püskürtülecek!

Faşist Türk devleti kendisine yakışanı ve kendisinden bekleneni yaptı. Devrimci tutsaklara karşı ülke çapında bir katliam saldırısı başlattı. Şu an hapisanelerde bir kez daha oluk oluk devrimci kanı akıtılıyor. Hükümet yetkilileri faşist katliam saldırısının sonuç alınmaya kadar sürdürüleceğini döne döne açıklıyorlar.

Uygulanan koyu sansürden dolayı katliam saldırısının şu anki sonuçları hakkında bilgi alınamıyor. Bu tür kanlı operasyonların borazanlığını yapınakla ünlenen sermaye medyası her zamanki gibi gerçekleri gizliyor, yalanlarla kitleleri ve kamuoyunu zehirliyor. Gelişmeleri hükümetin ve katliamcıların bakış açısı doğrultusunda sunuyor. Yalana dayalı provokatif yayınlarla kitleleri ve kamuoyunu katliamın ağır sonuçlarına hazırlamaya çalışıyor.

Rejimin büyük bir katliamla sonuçlanacağı kesin olan bir saldırıya girişmesinin gerisinde son haftaların toplumu etkileyen devrimci sarsıntısı var. Devrimci tutsaklar en haklı ve meşru taleplerle Ölüm Orucu Direniş'i'ni sürdürüyorlardı. Direniş ülke çapında büyük bir sempati ve destek dalgasına yolaçmıştı. Rejimi paniğe düşüren de işte bu gelişme oldu. Son on gündür adım adım uygulanan karşı saldırı, Ölüm Orucu Direniş'i'nin yarattığı bu sarsıntıyı kırmak içindi. Şu an sürmekte olan katliam bunun son halkası ve doruğudur.

Faşizmin kanlı saldırısı devrimci tutsaklar şahsında emekçi halk hareketini hedeflemektedir. Kırılmak, ezilmek ve teslim alınmak istenen, işçilerin ve emekçilerin baskı ve sömürü düzenine karşı direnme isteği ve iradesidir. Devrimci tutsaklara karşı sonsuz kinin ve acımasızlığın gerisinde bu vardır. İşbirlikçi faşist rejimin büyük bir gözü dönmüşlikle, onlarca devrimcinin ölümüne malolacağı kesin olan kanlı bir operasyona girişmesinin gerisinde de bu vardır.

Faşizmin aşağılık birer piyonu olmaktan başka bir şey olmayan Başbakan Ecevit ve Bakan Türk, planlı bir vahşeti büyük bir arsızlıkla "devletin şefkat operasyonu" olarak niteleyebiliyorlar. Faşizmin hapisanelere yönelik "şefkat"inin ne olduğunu bu ülkede yaşayan herkes iyi biliyor. Bu "şefkat"ın ne olduğu, Buca ve Ümraniye'de hunharca katledilerek, Diyarbakır'da kafaları parçalanarak, Ulucanlar'da işkencelerden geçirilerek, Burdur'da kolları koparılarak ve tecavüz edilerek katledilen onlarca, sakat bırakılan yüzlerce devrimciden biliniyor. Şimdi bu kanlı katliamlar zincirine Türkiye çapında bir yenisi ekleniyor.

Zindanlardaki direniş geleneği Türkiye devrim tarihinin en büyük onurlarından biridir. Faşizmin 20 yıldır ısrarla sürdürdüğü teslim alma saldırısı her seferinde bu direniş geleneğinin sert duvarına çarpmış ve parçalanmıştır. Bu kez de öyle olacaktır ve fiilen de olmaktadır. Şu an devrimci tutsaklar birçok hapisanede büyük bir yiğitlikle direnmektedirler. Bazı hapisanelerden zorla hastahanelere götürülen Ölüm Orucu Direnişçileri ise tedaviyi reddetmektedirler.

Devrimci tutsaklar sözlerini tuttular, ölümüne direniyorlar. Onlar bir kez daha "Öleceğiz ama teslim olmayacağız!" sözünün gereklerini yerine getiriyorlar. Devrim tarihimize yüzağartıcı yeni bir sayfa ekleyerek işçi sınıfının ve emekçilerin davasına güç veriyorlar.

Faşist rejim katliam operasyonunu F tipine geçiş için bir vesileye dönüştürmüştür. Adalet Bakanı nakillerin başlatıldığını bildirmektedir. Bunlar beyhude çabalar. Devrimci tutsaklar izolasyon ve ölüm demek olan o hücreleri hiçbir durumda kabul etmeyeceklerdir. Oldu-bitti yaptığını sananlar ne kadar yanıldıklarını göreceklerdir.

Tüm ilerici devrimci güçlerin önünde sürmekte olan vahşete karşı derhal harekete geçmek sorumluluğu durmaktadır. Hücre karşıtı direnişin faşist bir katliamla kırılması girişimine yanıtımız, hücre karşıtı mücadeleyi daha büyük bir güçle yükseltmek, bunu faşist katliamların hesabını sormakla birleştirmek olmalıdır.

Faşizme karşı omuz omuza!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)

19 Aralık '00

Sermayenin saldırı politikaları ve cezaevlerinde devrimci katliamı

Tüm dünya faşist sermaye devletinin cezaevlerindeki dizginsiz terörüne tanıklık ediyor. Gazete sayfaları ve televizyon ekranları tümüyle devletin sorumlu olduğu vahşet görüntüleriyle dolu.

Devlet, F tipi cezaevlerinin yaşama geçirilmesine karşı direnen, ölüm orucuna yatan, “öleceğiz ama hücrelere girmeyeceğiz” diyen devrimci tutsaklara karşı, baştan aşağı silahlandırılmış binlerce askeriyle ve özel timleriyle katliam operasyonları yapıyor. Şu ana kadar yapılan saldırılarda onlarca tutsak silahla vurularak, yakılarak ya da işkenceden geçirilerek öldürülmüş bulunuyor.

Dışarda da durum farklı değil. Devrimci tutsakların taleplerini sahiplenerek sokağa dökülen tutsak yakınlarına, devrimcilere, ilerici ve duyarlı kitlelere karşı da azgın bir saldırganlık söz konusu. Devletin kolluk güçleri, eylem yapan insanlara hergün coplarla, göz yaşartıcı gaz bombalarıyla, köpeklerle, basınçlı su sıkın panzerlerle saldırıyor. Yüzlerce insan dövülerek gözaltına alınıyor, tutuklanarak hücrelere gönderiliyor.

Kıscacası sermaye devleti ve işbaşındaki Ecevit hükümeti, içerde ve dışarda, “F Tipi cezaevlerine hayır” diyenlere karşı tam anlamıyla bir savaş yürütüyor. Gözü dönmüş bir terör, imha ve sindirme politikası uyguluyor.

Ecevit hükümetinin iki özelliği

Ecevit hükümeti açıktan açığa sermayenin ihtiyaç duyduğu saldırı politikalarını hayata geçirmek için işbaşına getirilmiştir. Emperyalizme ve sermayeye eksiksiz hizmet, onların çıkarlarının gerektirdiği her türlü iktisadi, sosyal politikayı kararlılıkla uygulamaya çalışmak, bu hükümetin tek misyonu ve en temel özelliğidir. Bu nedenle daha önceki hükümetlerin cesaret edemediği birçok saldırı politikasını hayata geçirme konusunda sermayenin de destek ve zorlamalarıyla son derece pervasız davranmaktadır. Başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen ve sömürülen kesimlere, devrimcilere, ilerici muhalefete karşı baskı ve zulüm ise Ecevit hükümetinin bunu tamamlayan ikinci temel özelliğidir. Emperyalizme ve sermayeye uşaklık, buna karşılık işçi ve emekçilere, devrimcilere karşı sınırsız düşmanlık. Bu iki temel tutum, bugünkü hükümetin uygulamalarında et ve tırnak gibi içiçe geçmiştir. Devrimci tutsaklara ve dışardaki hücre karşıtı harekete yönelik katliam ve devlet terörü de bu genel politikanın bir parçasıdır. Dolayısıyla bugünkü saldırganlık ve gözü

dönmüşlük, Ecevit hükümeti söz konusu olduğunda asla şaşırtıcı olmamalıdır.

Ecevit hükümeti azılı bir işçi-emekçi düşmanıdır

Hükümet işbaşına geçer geçmez IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlara bağlılığını bildirmiştir. Tümüyle onların belirlediği bir “istikrar programı”nı ise 2000 yılı başından itibaren uygulamaya sokmuştur. IMF reçetelerine harfiyen uymaktadır. Hükümetin işçi-emekçi düşmanı olmasının en temel nedeni, emperyalizme ve sermayeye uşaklığın yolunun buradan geçmesi, onların çıkarlarının güvenceye alınmasının işçi ve emekçileri ezmekten, aç bırakmaktan başka bir çözümünün olmamasıdır.

Bu çerçevede özelleştirmeler konusunda en kapsamlı adımlar bu hükümet döneminde atılmıştır. En önemli KİT’lerden bir kısmının özelleştirmesi yapılmış, bir kısmının ise hukuksal altyapısı tamamlanarak özelleştirilmeye hazır hale getirilmiştir. Enerji ve Telekom özelleştirmelerinin yolunu açan “uluslararası tahkim”e ilişkin anayasa değişikliği yapılmıştır. Böylelikle binlerce işçi ve emekçi işsizlikle, açlıkla yüzyüze bırakılırken sermaye gruplarına büyük rantlar sağlanmış, yeni çıkar alanları yaratılmıştır. Özelleştirmeye karşı direnen işçi ve emekçilerin üzerine ise bugün cezaevlerinde operasyon yapan, devrimci katleden asker ve polisler salınmıştır.

İşçi ve emekçilerin sahip olduğu sosyal hakları, sermayenin yararına budayan birçok yasaya imza atılmış, hükümet mezarda emeklilik yasasını depremin yarattığı ortamdan faydalanarak meclisten geçirmeyi marifet saymıştır.

Düşük ücretler, toplu sözleşmelerde

sıfır artış politikaları da aynı şekilde bu hükümetçe kararlılıkla uygulanmıştır, uygulanmaya devam etmektedir. Bunun sonucunda işçi ve emekçilerin alım gücü son yıllarda iyiden iyiye düşmüş, sefaletleri derinleşmiştir.

Belediye ve lastik işkollarında işçilerin grevini bir kalemde yasaklayan; üye sayılarını gösteren rakamlarla oynayarak birçok sendikayı işkolu barajı altında bırakan, dolayısıyla sözleşme yetkilerini düşüren de yine bu hükümettir.

Onbinlerce emekçi, enkazlar altında “devlet nerede” diye çaresizlik içinde kıvrılırken, devleti temsil eden hükümet fırsattan yararlanarak mezarda emeklilik yasasını meclisten geçirmeyi tercih etmiştir. Depremi üzerinden günler geçmesine rağmen, göstermelik şeyler dışında depremzedelere hiçbir yardım eli uzatılmamış, insanlar son derece kötü koşullarda aç ve sefil yaşamaya mahkum edilmiştir. Hükümet depremden zarar görenlere yardım eli uzatmamıştır, fakat deprem bahanesiyle bir dizi yeni vergi koymayı ve sermaye gruplarına yeni kaynaklar yaratmayı ertelenemez görev bilmiştir. Deprem bir soyguna, rant kapına yarışına dönüştürülmüştür.

Emperyalizm ve sermayeye uşaklık; işçilere, emekçilere ve devrimcilere sınırsız düşmanlık

Hükümetin emperyalizme hizmetinin kapsamı işçi ve emekçilere dönük iktisadi-sosyal saldırıları uygulamakla, bunu sağlama almak için gerekli sistematik baskı ve terörü yürütmekle sınırlı değildir. Emperyalizm, Türkiye burjuvazisine yağma ve sömürden kırıntılar vermek için, hükümetin önüne daha başka yollar da koymaktadır. Sömürden pay kapma karşılığında emperyalizme

koşulsuz hizmet, Türkiye burjuvazisinin temel bir politikası ve zorunluluğudur. Ama şimdiye kadar hiçbir hükümet, Ecevit hükümeti kadar açıkça ve düşkünlük derecesinde bir uşaklık politikası yürütmemiştir.

Bugün Türkiye iç ve dış politikada ABD emperyalizminin tam denetimindedir. Türkiye’nin dış politikasını ABD emperyalizminin ihtiyaç ve çıkarları belirlemektedir. Türkiye’nin tüm askeri olanakları ve NATO üsleri ABD’nin bölgedeki yayılmacı politikaları için kullanılmaktadır. Türk ordusuna bağlı birlikler dünyanın değişik bölgelerinde emperyalizmin çıkarlarının bekçiliğini yapmakla görevlendirilmektedir. Türkiye, ABD çıkarlarının bölgedeki en önemli koruyucusu olan İsrail siyonizmiyle bölge halklarına karşı utanç verici bir işbirliği içindedir.

Türkiye burjuvazisi, çürümüş düzeninin ömrünü uzatabilmek için sırtını emperyalizme dayamak zorundadır. Bu nedenle emperyalizmle, ona kölelik çerçevesinde bütünleşmeye çalışmaktadır. Bunun anlamı Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin sırtına birlikte binmeleridir. Ülkenin tüm kaynaklarının, aslan payı emperyalisi tekellerin olmak kaydıyla, birlikte sömürülmesi, yağmalanmasıdır.

Sömürü ve yağmanın sürekliliği ise buna itiraz edecek işçi ve emekçilerin sesinin bir biçimde kesilmesine bağlıdır. Türlü oyunlarla işçi ve emekçiler kandırıldığı, sömürü ve soyguna razı edildiği sürece de elbette sorun yoktur. Fakat bu giderek imkansızlaşmaktadır. Zira işçi ve emekçiler, yaşadıkları sorunların kaynağında emperyalist bağımlılığın ve kapitalist sömürünün olduğunu her gün biraz daha açık bir şekilde görmekte ve buna karşı henüz cılız da olsa seslerini yükseltmeye çalışmaktadır. Son dönemde gerçekleşen

tüm işçi ve emekçi eylemlerinde hedef tahtasına IMF'nin konulması bunu göstermektedir.

Yalanlarla işçi ve emekçileri aldatma imkanı giderek tükenen sermaye devletin tek çaresi, sistematik ve dizginsiz bir devlet terörüyle onları sindirmektir. Önümüzdeki dönemde sınıfa ve emekçilere dönük saldırılar yoğunlaştıkça, tersinden tepkiler arttıkça, devlet terörünün de buna paralel yükseltileceği açıktır.

Kitle hareketinin devrimci bir mecrada gelişmesinin engellenmesi devlet için giderek daha kritik bir sorun haline gelecektir. Devlet için, komünist işçi partisinin ve devrimci örgütlerin tasfiyesi tam da bu çerçevede gündeme gelmektedir. Zira saldırılara karşı sınıfın ve emekçi yığınların örgütlenme ve bilinç düzeylerini yükseltecek, onları sermayeye karşı mücadeleye sevkdebilecek en diri güçler, tüm eksiklik ve güçsüzlüklerine rağmen bunlardır. Devrimci bir direniş çizgisinin kitle hareketine egemen olması sermayenin ve devletin en büyük korkusudur. Devrimci tutsaklara ve hücre karşıtı harekete dönük imha ve teslim alma operasyonu, hükümetin emperyalizme uşaklık politikaları ile işçi ve emekçilere yönelik iktisadi-sosyal saldırılar arasında sıkı sıkıya bir bağ vardır, tüm bunlar birbirini tamamlamaktadır. Zindanlardaki devrimciler şahsında temsil edilen direnişçi kimliğin yok edilmesi sermaye açısından yakıcı bir ihtiyaçtır.

Hücre tipi cezaevlerini hayata geçirmeye çalışan, devrimci tutsakları siyasal kimliklerinden soyundurmak isteyen devletin tek derdi sayıları bugün için yüzlerle ifade edilen bu insanları teslim almak değildir. Onun asıl derdi, gelişmesi muhtemel bir devrimci kitle hareketinin önünü şimdiden kesebilmektir. Devrimci tutsaklara dönük katliam ve teslim alma politikaları tümüyle bu çerçevede anlaşılmalıdır. Her türlü politik riski göze alarak devrimci tutsaklara saldıran devlet böylelikle işçi ve emekçilerin geleceğini teslim almaya çalışmaktadır. Başbakan koltuğunda oturan Ecevit'in sermayenin politik ihtiyaçları konusunda tam bir netliğe sahip olduğu açıktır ve pervasız saldırı kararlarının altına imza atabilmesinin en temel nedeni de budur.

Aynı politik netliğe kendi cephelerinden devrimci tutsaklar da sahiptir ve bugün sergilenen ölümüne direnişin gerisinde bu vardır. Devletin saldırıları karşısında eşi benzeri görülmemiş soylu bir direniş sergilenmektedir ve büyük bedeller ödenmektedir.

Sermayenin eli yüzü devrimci kanına batmış temsilcileri yoğun bir karşı-devrimci propaganda eşliğinde zafer çığlıkları atmaktadır. Fakat asıl elde ettikleri, ölümüne direniş; sınıfa, halka ve devrime ölümüne bağlılık karşısında içine düştükleri acizlik ve çaresizliktir. Bu, karşı-devrimci kampanyanın tozu dumanı dağıldıkça, F tiplerinde sürdürülen Ölüm Orucu Direnişleri sonuçlarını vermeye başladıkça giderek daha net bir şekilde açığa çıkacaktır.

Daha bugünden sokaklara sıçrayan devrimci direniş ruhunu büyütme, sınıfa ve yığınlara taşımak. Bu hem şehitlerimize hem de hücrelerde direniş bayrağını düşürmeyen devrimcilere karşı büyük bir sorumluluk olarak omuzlarımızdadır.

Kanlı operasyonuna rağmen faşist devlet acz içinde...

Devrimci tutsaklar bir kez daha işçi sınıfı ve emekçilere layık önderler olduklarını kanıtladılar

Devletin ve medyanın tüm aşağılık yalan ve iftira kampanyasına rağmen, cezaevlerindeki son toplu katliamın da, devletin 20 yıllık zindan politikasının ürünü olduğu gizlenemiyor. Ne denli planlı-programlı davranırlarsa davranırlar gerçeklerin inatçı pençesinden yakalarını kurtaramıyorlar.

"Tutuklular uzlaşma yollarını tıkadı, başka çaremiz kalmadı" yalanı üzerine inşa etmeye çalıştıkları koca bir politika, İçişleri Bakanı'nın "bir yıldır maketler üzerinde tatbikat yapıyorduk" açıklamasıyla tuz buz oluyor. F tipi uygulamasının ertelendiği açıklamasının kamuoyunu kandırmaya mı yönelik olduğu sorusuna Ecevit'in verdiği "siz neticeye bakın" yanıtı, burjuva politikasında herşeyin mübah olduğu gerçeğinin yüzüzsüzce kabulünden başka bir anlama gelmiyor. Ecevit'in işaret ettiği bu netice, tam da, kanlı sistemin 20 yıllık zindan politikasını özetliyor.

Bu politika katliamlar üzerine kurulu bir sindirme ve teslim alma politikasıdır. Ve bu politika gereği, faşizmin zindanları 20 yıldır devrimcilerin kanıyla sulanmaktadır. Sadece katliamlarla değil, bu süre boyunca itirafçılık yasasından af aldatmacalarına kadar, binbir yol ve yöntem deneyen devletin hiçbir politikası kâr etmemiştir. Akıttığı bunca kana, sarfettiği binbir çabaya rağmen devrimcileri teslim alamayan sistemin, son çare olarak F tipi cezaevlerine sarıldığı biliniyor.

12 Eylül generallerinin tek tip elbise ve istiklal marşı takıntısı ile bugünkü hükümetin hücre takıntısı aynı işleve hizmet eden, aynı politikanın ürünü uygulamalardır. İster askeri bir dikta, ister "parlamentar" rejim; ister "sosyal-demokrat" bir partinin hükümeti, ister koalisyon; icra makamına kim geçerse geçsin bu temel politikada esastan bir değişiklik söz konusu olmamıştır, olamaz. Çünkü politika bir siyasal partinin değil, sistemin politikasıdır.

Bugün, en aşağılık bir ikiyüzlülükle adını "hayata döndürme" operasyonu koydukları toplu katliamı gerçekleştirirken, asgari ücreti 102 milyon olarak belirlemiş, memur kıyım yasasını meclisten geçirmiş bulunuyorlar. Dün, 17 Ağustos depreminde onbinler enkazların altından çıkarılmayı beklerken, onlar mezarda emeklilik yasasını çıkarmışlardı. Bu yasaların, kararların tümü, IMF-TÜSİAD yıkım programının ayaklarıdır. Ve '99 Temmuz eylemleri de göstermiştir ki, olağan koşullarda işçi ve emekçiler, bu derece azgın bir saldırı programına kolayından boyun eğmeyeceklerdir. Öyleyse, ya deprem gibi kendiliğinden doğan fırsatlardan yararlanılacaktır, ya da Ulucanlar katliamı gibi, bugünkü katliam gibi, işçi ve emekçi kitleleri kanla uyuşturacak fırsatlar bizzat yaratılacaktır.

Bir yıldır maketler üzerinde tatbikat yaparak hazırlandığı itiraf edilen bugünkü katliam için, sadece ölüm oruçlarının 60. günlerinin, yani tutsakların iyice güçten düşmesinin beklenmediği ortadadır. Sistem sınıf ve kitle hareketini de dikkatle takip etmekte, kendi iç sıkıntılarını da hesaba katmaktadır. Katliamı önceleyen yakın dönemde patlak veren ekonomik kriz üzerinden IMF ile yeni taahhütlere girilmiştir. Medyanın "12 Eylül'den bu yana en kapsamlı" tanımı getirdiği ve kamu işyerlerinde başarıyla uygulanan bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirilmiştir. Daha da önemlisi, devrimci tutsakların ölümüne direniş kararı, kısa sürede demokratik muhalefet hareketini canlandırmış, hücre politikasına karşıtlık temelinde, fakat giderek 12 Eylül yasalarını da hedeflemeye başlayan bir toparlanma ve mücadele imciyi yakaladıya başlanmıştır.

Bir yıldır hazırlandığı itiraf edilen katliam operasyonu işte tam bu aşamada devreye sokulmuştur.

Devletin, devrimci tutsaklar şahsında teslim almak istediği işçi sınıfı ve emekçiler, devrimci-demokratik-ilerici muhalefet güçleridir. Devrimci ve komünist hareket tarafından baştan beri ifade edilen, devrimci yayınlarda sürekli işlenen bu gerçek, bu son katliam operasyonu ile bir kez daha kanıtlanmış bulunuyor.

Fakat kanıtlanan tek gerçek sistemin niyetleri ve amaçları değildir.

Bir kez daha ve asıl kanıtlanan, devrimcileri teslim almaya hiçbir gücün muktedir olmadığıdır.

"Devletin gücüyle başedilemeyeceği görülmüştür" beyanları moral takviye dışında hiçbir anlam ifade etmemektedir. Beton ve demir yığınlarının içinde mahpus insanları bombalarla imha ettikten sonra, "ölü olarak yakalandı" gibi traji-komik tabirler kullanabilmeleri, bunca kan dökmelerine rağmen kıramadıkları direniş karşısında düştükleri şaşkınlık dışında nasıl açıklanabilir ki?..

Kaldı ki, katliam salt zindanlar cephesinde ve devrimci tutsaklar üzerinde değil, dışarıdaki hareket üzerinde de arzulanan etkiyi yaratamamıştır. Devletin gücünü elindeki esirleri katlederek topluma kanıtlama, bu yolla toplumu terörize etme hedefi de daha ilk etapta suya düşmüş durumdadır. Katliama verilen ilk tepkilere bakıldığında, kısa zamanda ters tepme imkanı da büyüktür.

Devrimci tutsaklar, can bedeli pahasına bir kez daha işçi sınıfı ve emekçilere, ilerici ve demokratik harekete layık önderler olduklarını kanıtlamış, milyonların umut ve güvenini boşa çıkarmamışlardır. Bu bedellerin boşa gitmemesi, devrim şehitlerinin kanlarının yerde kalmaması, mücadelenin kesintiye uğratılmadan sürdürülmesine ve kazanımlarla ilerletilmesine bağlıdır. Öncelikle de hücre saldırısının püskürtülmesine. Kaldı ki, onlarca devrimcinin katledilmiş olması zindan direnişlerini sonlandırmış değildir. Kimi yerde faşist sağlık bakanının direktifiyle zoraki tıbbi müdahalede bulunuldu diye direniş kırılmış olmuyor. Direnişçilerin tedaviyi reddettiği ortada olduğuna göre, direnişi hücrelerde de sürdürdükleri ve sürdürecekleri ortadadır.

Bu kanlı operasyon bu mücadelenin sonu değil, olsa olsa çatışmayı alevlendiren bir adımdır. Bu böyle bilinmeli ve buna uygun davranılmalıdır.

Faşist katliam sonrasıAnkara...**Faşist imha ve ezme harekatı sürüyor, yanıt sokaklarda veriliyor**

Zindanlardaki faşist imha ve ezme hareketine paralel olarak dışarıda da tam bir terör dalgası estiriliyor. Zindanlardaki operasyonlarla aynı saatlerde dışarıda da yaygın bir gözaltı terörü yaşandı. Ankara'da aynı saatlerde yapılan ev baskınlarında ilk etapta 50'den fazla insan gözaltına alındı. Sabahın ilk saatlerinden itibaren ÖDP ve TSİP binası kuşatıldı. Burada kalan aileler ve binaya giren ve çıkan insanlar, yanısıra sokaktan geçen insanlar dahi yaka paça gözaltına alındılar. Ankara sokakları günboyu polis ablukası altında tutuldu.

Halen bu abluka devam ediyor. Bu süre boyunca katliamı protesto gösterilerine azgınca saldırıldı, yüzlerce insan gözaltına alındı. Eylem sonrasında kafeler, partiler, kitle örgütleri basılarak gözaltı terörü sürdü. Birkaç gün içerisinde tespit edilen rakamlarla yaklaşık 500 ama gerçekte çok daha fazla gözaltılar yaşandı.

Alınan insanlar Nazi kamplarında olduğu gibi spor salonlarına dolduruldu.

Tüm bu yapılanlar tam bir süre avını hatırlatıyordu.

Diğer taraftan gözaltıların içerisinde *Kızıl Bayrak* okurlarının da bulunduğu birçok kişi TMS'ye götürülüp buradan çıkarıldıkları DGM'lerde tutuklandılar. Ayrıca TSİP Genel Başkanı ve iki yöneticisi de açlık grevindeki ailelere parti binalarını açtıkları için, "örgüte yardım yataklıktan" dolayı tutuklandılar.

Zindanlardaki kanlı hareket esasında bir bütün olarak devrimci hareketi ezme ve tasfiye etme amaçlı harekattır. Ama bu faşist harekata karşı sokaklar katliamcı devleti lanetleyen eylemliliklere sahne oluyor. Katliamın ilk gününde Güvenpark'ta, Yüksel'de, Sakarya'da caddeler trafiğe kapatıldı, polisle taşı çatışmalar yaşandı, barikatlar kuruldu. Yüzlerce gözaltıya karşın ilk gün akşam yapılan eyleme 500 kişi katıldı.

Bu eylemlilikleri sürdürmek ve ivme kazandırmak faşist devletten hesap sormanın tek yoludur. Böylesine tarihi bir saldırıya karşı binler onbinler olmalı, yeni şehitler pahasına göğüs göğüse çatışılmalıdır.

Katil devlet hesap verecek!

Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!

Kızıl Bayrak/Ankara

Devrimci tutsakların zulme karşı yiğitliğiprotesto gösterilerine militan bir ruh taşıyor!..**İstanbul'da katliam vahşetine karşı dinmeyen öfke!**

İstanbul'da sürmekte olan F tipi cezaevlerini protesto ve Ölüm Orucu Direnişi'ne destek eylemleri, faşist devletin cezaevlerinde gerçekleştirdiği katliamın ardından azgınlaşan baskı ve teröre rağmen devam ediyor.

Yerelliklerde oluşturulan hücre karşıtı platformların eylemlilikleri sürerken, eylemler gittikçe Taksim'de merkezileşmeye ve kitleselleşmeye başlamıştı. Ölüm Orucu'nun ölüm sınırına yaklaşmasıyla birlikte tutsak yakınları, DKÖ'ler, sendikalar, siyasi parti ve devrimci çevreler sokağa çıkarak, içerde ve dışarda hücreleri parçalama kararlılığını gösteriyorlardı.

19 Aralık sabahı gerçekleştirilen katliamın akşamı tüm duyarlı kesimler henüz olayın şokunu atlattıktan ve boyutları hakkında çok net bir bilgiye sahip olmadan Taksim Meydanı'na geldiler. Her akşam gerçekleştirilmekte olan Taksim eylemi saat 19:00'da başladı. Aynı yere her akşam ÖO direnişiyle dayanışma ve F tipi cezaevleri kapatılsın talebiyle gelen kitle bu sefer faşist devletin kanlı operasyonunu protesto etmek için geldi.

Devlet, gerçekleştirdiği katliama karşı oluşan tepki ve öfkeyi bastırmak ve kanlı operasyonunu dışarda da devam ettirerek katliamını meşrulaştırmak için bu sefer Taksim Meydanı'na tüm faşist güçlerini yığmıştı. Meydana gelen yaklaşık 500 civarında kitle "Katil devlet hesap verecek!", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur!" sloganlarıyla toplanmaya başladı. Aylardır süren eylemlere müdahale etmeyen polis "bu alanda toplu yürümek, basın açıklaması yapmak ve oturmak yasaktır dağılın" diyerek, kitleye saldırmaya başladı. Olayın sıcaklığı ve eylemin dağınıklığı nedeniyle kitle sloganlar atarak geriye doğru yürümeye başladı. Kitle gruplar halinde slogan atmaya, caddeyi kapatmaya, sokak aralarına girerek polisle çatışmaya başladı. Arbede sürerken yaklaşık 500 kişilik ikinci bir grup bu sefer meydana yerini aldı. Aynı devlet terörü bu gruba da uygulandı. Panzerlerden sıkılan suya rağmen kısa bir basın açıklaması gerçekleştirildi. İkinci grup da sloganlarla caddeyi kapatmaya, ara sokaklara doğru ilerleyerek polisle çatışmaya başladı.

Bu eylem katliam sonrası kendiliğinden gerçekleşen ve organizasyonu olmayan ilk eylem olduğu için dağınık oldu. Bu durum kitlenin öfkesini ve kararlılığını etkilemedi. Gece boyu İstanbul'da

süren ilk tepkiler ve kendiliğinden gerçekleşen eylemler bu öfkeyi ve artık iplerin koptuğunu gösteriyordu. Bedel ödenmişti, bedeli de ödetecekti.

20 Aralık günü televizyonlardan yansıyan katliamın ilk görüntüleri oluşan öfkeyi artırmaya ve muhalif kesimleri harekete geçirmeye yetmişti. Çeşitli DKÖ'ler, siyasi partiler ve tüm duyarlı kesimler bir araya gelerek eylemlerin merkezleştirilmesi gerektiği konusunda ortaklaştılar. Devletin tüm terörüne rağmen 1000'i aşkın kitle gene aynı saatte Taksim Meydanı'na geldi. İstiklal Caddesi'nden yürüyüşe geçen kitle ile meydana toplanan kitle buluşarak katil devletten hesap soran sloganlarını atmaya başladı. Faşist devlet içerde teslim alamadığı devrimci tutsakları sahiplenilen kitleye azgınca saldırarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Sloganlarla bir süre direnen kitle panzerden sıkılan su eşliğinde basın açıklamasını okumaya başladı. Kitledeki kararlılığa rağmen eylemdeki inisiyatif eksikliği nedeniyle kitle sloganlar atarak caddeye doğru yöneldi. Sokak aralarına ilerleyen gruplar polisle çatışmaya, taş ve sopalarla saldırmaya başladı. Bu sırada polis yakaladıklarına azgınca saldırdı. Amaçları gözaltına almaktan çok eylemi kırmak, kitleyi terörle yıldırarak katılımı zayıflatmaktır.

Gerçekleştirdiği kanlı operasyona karşı oluşan tepkileri gene kanla bastırmaya çalışan devletin bu terörüne cevap, ertesi gün Taksim'de gerçekleştirilen eyleme katılan yaklaşık 1000 kişilik kitleden geldi. Gözaltına aldıklarını fiziki şiddetle yıldırmanın devlet bu sefer eylemi zayıflatmak ve kitlelere gözdağı vermek için tutuklama terörüne başvurdu. Bu uygulama da kitledeki öfkeyi ve hesap sorma kararlılığını zayıflatmadı.

Devrimci tutsakların direnişini zayıflatmak için yaptığı tüm karşı propagandaya rağmen ödeyeceği bedelin büyüklüğünü hesap edemeyen faşist devlet, zafer sarhoşluğu içinde, artan muhalefeti kan ve terörle bastırabileceği hesabını yapmaktadır. Gerçekleştirdiği katliama rağmen içerde direnişi kıramaması ve devrimci tutsakların gösterdiği kararlılığın etkisiyle dışarıda da hesap sorma kararlılığının artarak sürmesi karşısında çaresizlik içinde son kozlarını oynayan faşist devlet şunu iyi bilmelidir. Hiçbir güç devrimci iradeyi teslim alamayacaktır. Mücadelemizin haklılığı ve kazanacağımıza olan inancımızla haykırıyoruz: Biz kazanacağız!

İzmir’den katliam sonrası ilk notlar...

Katliam operasyonuna dışarıda yaygın terör ve gözaltılar eşlik etti... Teröre rağmen protestolar engellenemedi...

İzmir’de İHD öncülüğünde kriz masası oluşturulmasıyla birlikte katliam öncesi sürekli eylemler yapılmaya başlandı. Çevik otosunun taranmasıyla devletin toplumu terörize etme çabası İzmir’de de etkili olmuştu. Özellikle, ÖO’nun 56. gününde başlayan oturma eylemleri bu terörize atmosferle birlikte etkisini yitirmeye başlamıştı. Keza bu sırada bazı reformist partiler merkezi olarak "sokağa çıkmama" kararı almıştı.

Uyguladığı psikolojik ve fiziki terörün dozunu gittikçe artıran devlet, cezaevlerinde katliam gerçekleştirmek için düğmeye basılan günün sabahı olan salı günü, İzmir’de birçok insan evleri basılarak gözaltına alındı.

Katliamdan sonra İzmir’de iki eylem yapılabilirdi.

Bunlardan ilki Salı günü daha önce merkezi olarak kararlaştırılmış olan yasal sol partilerin eylemiydi. Katliam sonrası belli bir tereddütle yapılan bu eyleme hazırlıksızlığın sonucu olarak ancak 300 kişi katılabilirdi. Sabah ev baskınlarıyla başlayan terörize ortam, gündüz yapılan İHD, HADEP Konak İlçe, ÖDP Buca İlçe (burada aynı zamanda 4 tutsak yakını tarafından Ölüm Orucu yapılmaktaydı), SLP, Yaren Kültür Merkezi baskınlarıyla devam etti. Bu baskınlar sırasında ÖDP Buca İlçe ve Yaren Kültür Merkezi’nden yaklaşık 20 kişi gözaltına alınmış oldu. Gözaltına alınanlar arasında iki İHD YK

üyyesi ve Devrimci Demokrasi İzmir Temsilcisi serbest bırakılırken, bir gün boyunca Bozyaka TMS’de tutulan insanların gözaltı gerekçesi olarak ‘bombalı, silahlı eylem yapabilecekleri’ ihtimali gösterildi.

Katliam sonrası gerçekleşen ilk ciddi eylem ise, Çarşamba günü üniversite öğrencileri tarafından yapıldı. Devrimci öğrenciler tarafından Ege Üniversitesi’nde yapılan eylem saat 12:30’da Edebiyat Fakültesi önünde başladı. Kampüsün içinde bir süre yürüdükten sonra kampüs kapısına panzerler ve çekiklerle barikat kuran polis öğrencilerin dışarı çıkmasına izin vermedi. Bu sırada yaklaşık beşyüz kişi olan öğrenciler sopa ve taş kullanarak

karşı saldırıya geçti. Yaklaşık bir saat süren çatışma sonrası öğrenciler tekrar kampüs içinde yürüyüş yaptılar.

Eylem boyunca Ege Üniversitesi öğrencisi olan Serkan Eroğlu’nun öldürülmesi, cezaevlerinde yaşanan katliam ve hücre saldırısı protesto edildi.

Eylemde; "Birlik, mücadele, zafer!", "Faşizm döktüğü kanda boğacağız!", "Özkan Tekin ölümsüzdür!", "Hücreleri parçala, tutsaklara sahip çık!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Katil devlet hesap verecek!", "Serkan Eroğlu ölümsüzdür!" sloganları yoğunlukla atıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Trakya Üniversitesi’nde vahşet operasyonu protesto edildi... Devrim şehitleri onurumuzdur!

Trakya Üniversitesi’nde F tipi karşıtı öğrenciler olarak bir forum yapmaya karar vermiş ve kitleye çağrı yapmıştık. Ancak forumun yapılacağı gün gelen katliam haberleri, toplanan kitleye insanlara anlatmak istediğimiz devletin katliamcı ve vahşi yüzünü göstermeye yetti. Forumu yaklaşık 120 öğrenci katıldı. Eğitim Fakültesi önünde katliama ilişkin yaptığımız açıklamadan sonra tüm kitle olarak Mühendislik-Mimarlık Fakültesi’ne doğru, “Katil devlet hesap verecek!”, “Katliamlar bizi yıldıramaz!”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!” sloganlarıyla yürüyüşe geçtik.

Mimarlık Fakültesi önünde bir süre slogan attıktan sonra bu bina önündeki merdivenlere oturduk. Bir arkadaş, tutsakların neden bu mücadeleyi verdiklerini, devletin katliamcı yüzünü anlattı. Daha sonra tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu ve marşlar söylendi. Ardından sloganlarla eylem sona erdi.

Devlet, “arkadaşları tarafından ölüme itildiler”, “şefkat operasyonu” vb. demagogilerle insanları yanıltmaya çalışıyor. Ama onlar devrimci tutsakların yiğit direnişi karşısında er geç yenilmeye mahkumdurlar. Onlar katlettikçe insanlar daha bir inatla sarılıyorlar mücadeleye. Bu katliamın sorumluları katliamların hesabını er geç verecekler.

Katil devlet hesap verecek!

Faşist devletin katliam operasyonunun ikinci günü, tüm F tipi karşıtı öğrenciler olarak, 150 kişilik bir kitleyle İktisat Fakültesi’nde toplandık. Katliamları protesto etmek için bina içerisinde sloganlar atmaya başladık. Sloganlarla çıkış kapısına geldik. Devletin katliamcı polisleri tabii ki bizi bekliyorlardı. Bizimle görüşmek istediklerini söylediler. Temsilci arkadaşımıza “eylem yapmayın, pankart açmayın” vb. tehditlerde bulundular. Temsilci arkadaşımız polisin talebini iletikten sonra cevabımızı sordu. “Katil devlet hesap verecek!” sloganıyla polis yanıtladı. Hemen ardından polis şefleri müdahale emri verdi. Bunun üzerine biz binanın içine girip kapıları tutarak polisin içeri girmesini engelledik. Okulun içerisinde sloganlarımızı haykırmaya devam ettik. Daha sonra rektörlük görevlileri bizimle görüşmek istediler. Görevliye güvenli bir şekilde okuldan dışarıya çıkmak istediğimizi ve bir arkadaşımıza bile bir müdahalede bulunulursa sorumluluğun onlara ait olduğunu söyledik. Bu talebimiz kabul edildi ve kısa süreli işgal sona erdi. Bundan sonra da tüm katliamlara, baskılara ve işkencelere yanıtımız, kararlılığımız ve sloganlarımız olacak...

Devrim şehitleri onurumuzdur!

Trakya Üniversitesi’nden bir Kızıl Bayrak okuru

"Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!"

19 Aralık sabahı okulda "Ölümleri engellemek için bugün ne yapabiliriz?" diye görüşürken sabah haberlerini dinleyen arkadaşların müdahale haberini ulaştırmasıyla soluğu Beyazıt’ta aldık.

Bir süre hem İÜ’den hem de diğer üniversitelerden arkadaşların toplanmasını bekledik. Öğlen saatlerinde Merkez Kampüs’ten çıkış olacağı haberi aldık ve onlarla birleşmek üzere, ancak 50-60 öğrenci toplanmış olmamıza rağmen, büyük bir çevik kuvvet yığınının olduğu ana kapının önüne doğru yürüyüşe geçtik. "Katil devlet hesap verecek!", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!", "İçerde dışarda hücreleri parçala!" vb. sloganlarımız ve alkışlarımızla üst arama için oraya konmuş birkaç tane polisi kolayca aşarak çevik kuvvetle burun buruna geldik.

Amirleri bize "hiçbir biçimde basın açıklaması ya da yürüyüş yaptırmayacağını" anons etti. Biz sadece içerideki arkadaşlarımızla buluşmak üzere içeri girmek istediğimizi söylememize rağmen

çevik kuvvet müdahale için hazırlığa başladı. Bunun üzerine biz de kolkola girerek "Yılgınlık yok direniş var!" sloganını atmaya başladık. Kalkanlarıyla bizi 10 metre kadar sürükleyen çevik kuvvet, arka taraftan dağılmanın başlaması ve bizim ön tarafta dengemizi kaybetmemizle birlikte tüm kudurmuşluklarıyla tekme ve coplarını kullanmaya başladılar. Ama onlardan da yere düşenler oldu. Kısa süre içinde biz onlarca katilin arasında kaldık. Ben en alta kalmıştım. Üzerimdeki arkadaş epeyce cop darbesine maruz kaldı. Onun üzerinden kalkmasıyla her yanıma gelen cop darbeleri ve tekmelerle başbaşa kaldım. Oradan kurtulduktan sonra 30 metre ileride yeniden toplanan gruba katıldım.

Ancak Merkez hala çıkmamıştı ve biz dışarıda epeyce dağınık bir halde duruyorduk. Çevik kuvvetin yeniden bize doğru saldırıya geçmesiyle tramvay yoluna indik ve sonra dağınık bir şekilde Sultanahmet’te yapılan suç duyurusuna katılmak üzere oradan ayrıldık.

İTÜ’den bir Ekim Gençliği okuru

Faşist katliama tepkiler artarak devam ediyor...

"Susma sustukça sıra sana gelecek!"

Devletin cezaevlerinde gerçekleştirdiği ve devam etmekte olan katliamlara ilişkin biraraya gelen KESK, DISK Ege Bölge Temsilciliği, TMMOB, Belediye-İş 2 No’lu Şube, Belediye-İş 6 No’lu Şube, TIHV, İHD, ÇHD, Çağdaş Görmeyenler Derneği İzmir Şubesi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İzmir Şubesi, İzmir Savaş Karşıtları Derneği, Halkevleri, Hacı Bektaş Veli Tanıtma Derneği, MKM, DSİP, EMEP, HADEP ve ÖDP temsilcileri tarafından İzmir’de, saat 13:00’de Konak Sümerbank önünde bir basın açıklaması yapıldı.

"Toplumsal mutabakat için operasyonlar ve sevkler durdurulsun" yazılı büyük boy dövizin açıldığı eylemde basın metnini ÖDP İl Başkanı Haluk Tekeli okudu. Ayrıca, katliamlara ilişkin ve İzmir’de yaşanan ev baskınlarında gözaltına alınan çalışanına yönelik DISK Bank-Sen adına da bir basın metni okundu.

Eylemde "Hücre ölümdür istemiyoruz!", "Susma sustukça sıra sana gelecek!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganları atıldı.

Acil eylem masasından eylem

Katliamda öldürülen devrimci tutsakların ölüm haberleriyle birlikte katliama karşı tepki eylemleri de devam ediyor. İzmir’de oluşturulan acil eylem masası saat 16:00’da Konak Sümerbank önünde bir eylem yaptı. F tipi cezaevlerinin kapatılması, sevklerin ve operasyonların durdurulması için yapılan eylemde katliamda şehit düşen devrimci tutsaklar için saygı duruşunda bulunuldu. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde "Devrimci tutsaklar onurumuzdur!", "Hücre ölümdür izin vermeyeceğiz!" vb. sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

"20 cezaevinde Nazi kamplarını hatırlatan olaylar yaşandı"

Böyle hayata dönüş istemiyoruz!..

19 Aralık 2000

Türkiye tarihinde, yeni bir cezaevi katliamının yaşandığı gün olarak yerini alacaktır.

İnsan varlığına aykırı, "tecrit ve bir çeşit işkence" demek olan "F" tipi cezaevi projesine karşı tepkiler üç yıldır devam etmekteydi.

Bizler, yani kendilerini "demokrasi cephesi"nde görenler, sürekli karşı çıktık, hücre sistemine. Yaşamın tüm alanlarında hücreleşmeye hayır dedik.

Ancak, sistem kararını vermişti. "F" tipi cezaevine geçilecekti. Mahkumlar bu cezaevi projesine karşı ölüme yatırdılar bedenlerini. Demokrasiden yana olan güçler, aydınlar sonuna dek uğraştılar, ölüm olmaması için. Söz konusu olan yaşandı. Ölüme karşı yaşamı savunanların çabaları ne yazık ki sonuç vermedi. Ve zaten ölüm orucu nedeni ile, yaşamın sonuna gelmiş mahkumlara inanılmaz bir şiddet ile saldırıldı. Bu saldırıya ise "Hayata (Veda) Dönüş Operasyonu" adı verildi.

20 cezaevinde Nazi kamplarını hatırlatan olaylar yaşandı. Ölü ve yaralı sayısı hala tam bilinmiyor. Ölüm orucundaki mahkumların durumları hakkında bilgi verilmiyor. İsimler açıklanmıyor. Başsavcılar dahi yetkisiz kılınmış durumda. Kimlerden ve nasıl oluştuğu bilinmeyen "kriz merkezi"ne ulaşmak mümkün olmuyor.

Demokrasilerde itirazı olanlar muhataplarına kolay ulaşırlar. Ancak Türkiye'de gerçek muhataba ulaşılmıyor.

Sistemin gizli yapısı varlığını devam ettiriyor.

Bizler, demokrasi ve insan haklarından yana olanlar, itirazımızdan ve sorularımızdan vazgeçmiyoruz.

Ve soruyoruz ;

-Cezaevlerine müdahale sonrasında kurulan ve tüm yetkileri kendisinde toplayan "kriz merkezi" kimlerden oluşuyor, adresi nerede?

-19 Aralık katliamında ölü ve yaralı sayısı kaçtır? Ölü ve yaralıların isimleri nedir? Ölümler nasıl gerçekleşmiştir?

-Avukatlar neden otopsilere alınmamışlardır?

-Müdahale yapılan cezaevlerinden "F" tipi cezaevlerine sevk edilen mahkumlar kimlerdir?

-Ölüm orucundaki mahkumların durumları nasıldır? Ve neredeler ?

Müdahale yapılan cezaevlerindeki tüm personel ve asker geri çekilerek, kullanılan "özel birim" kimlerden oluşmaktadır?

Sorularımız çok fazladır. Ve bizler biliyoruz ki, demokrasi sorulara cevap bulunduğu zaman gelişecektir.

Bizler 19 Aralık gününü UNUTMAYACAĞIZ !

Baskılara karşı mücadelede umudumuzu yitirmeyeceğiz !

Ve, 19 Aralık katliamının sorumluları açığa çıkarılmalı ve yargılanmalıdır !

Başbakan , İçişleri Bakanı , Adalet Bakanı, Sağlık Bakanı derhal istifa etmelidir !

"F" Tipi Cezaevleri Projesinden vazgeçilmelidir.

**İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi
Özgürlük Dayanışma Partisi İstanbul İl Örgütü
Halkın Demokrasi Partisi İstanbul İl Örgütü
Demokrasi ve Barış Partisi İstanbul İl Örgütü
Emeğin Partisi İstanbul İl Örgütü
Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu
Türkiye Mimar Mühendis Odaları Birliği İKK
HALKEVLERİ**

21 Aralık 2000

DİRİ DİRİ YAKTILAR?

TAYAD'dan açıklama:

Ölüm Orucu Direnişi 64. gününde hastanelerde, F tipi hücrelerinde ve dışarıda sürüyor!

"Bitmedi ... Evlatlarımız hücrelerden çıkarılıncaya kadar ve talepleri kabul edilinceye kadar Ölüm Orucu da devam edecek."

Katletme operasyonu Ümraniye Hapishanesi dışında tamamlandı.

Operasyondan sonra açıklama yapan yakınlarımızın katili Bülent Ecevit "Önemli bir başarı, Güvenlik Güçlerine teşekkür ederim, sonuç milletimize hayırlı olsun" dedi. Yoksul halkın bu operasyondan ne çıkarı oldu. Bu operasyonun hayrı olsa olsa Cottarelli ve onun ülkemizdeki uşaklarına olmuştur. Onlarca canımızı katledenlere IMF ödül vermekte gecikmedi.

Adalet Bakanı, Sağlık Bakanı Osman Durmuş, Bülent Ecevit; yalan ve iftira ile operasyonu sürdürürken gazeteler, televizyonlar da kraldan daha kralcı davranıp hiçbir kuşku duymadan bu haberleri kendi komplolarını da katarak yayınlıyor. Operasyonun ardından gerçekler açığa çıkmaya başladı bile.

Bayrampaşa Hapishanesi'nden Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'ne sevk edilen Suna Ökmen bayanların üzerine ne olduğu bilinmeyen bir sıvı dökülerek topluca yakıldıklarını söyledi. Ölüm Orucu'nun birinci ekibinde yer alan Suna Ökmen'i korumaya çalışan Özlem Ercan, Güvenlik Güçleri tarafından katledildi. Ölüm orucundaki hayati tehlikesi bulunanları kurtarmak adına operasyon yapanlar onları korumaya çalışanları da katletti. Örgüt baskısıyla ölüm orucuna girdiklerini açıklayanların yalanlarını hastanelerde ve hücrelerde evlatlarımız ölüm oruçlarını sürdürmeye devam ederek açığa çıkardılar.

Soruyoruz!

Müdahalenin sonucunda ölüm orucunda olup da tedaviyi kabul eden ya da ölüm orucunu

bırakan bir tek tutuklu var mı?
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
Ölüm Orucu olmayan cezaevlerime, örneğin

Kırşehir Cezaevine kimi kurtarmak için neden müdahale edildi?

TAYAD'ta Ölüm Orucu'nda olan tutuklu ailelerine, kimin baskısından kurtarmak için müdahale edildi. Dövülerek gözaltına alınan ailelere işkencehanelerinizde mi tedavi uygulayacaksınız?

Çocuklarımızın cesetlerinin ardından alkış tutan basın mensuplarına sesleniyoruz!

Gidin kurtarıldı dediğiniz yakınlarımızın cesetlerini görün.

Az da olsa habercilik ahlakı taşıyorsanız, operasyonda sağ kalanları dinleyin. Silah vardı, telefon konuşmaları yapıldı, arkadaşları yaktı, ölüm orucu yapılmıyormuş yalanlarını açığa çıkarmak için gidin görüşün, açsınlar hücrelerin kapılarını, hastanelere gidin gerçekleri öğrenin. Komplo kusmaktan vazgeçin...

Ölüm Orucu 64. gününde. Silahlarla evlatlarımızı tarayanlar, içeri gaz bombaları, kimyasal maddeler atarak ve köpüklü su sıkarak dört duvar arasındaki insanları katletmeye çalışıyor. Bütün dünyanın gözleri önünde açık bir katliam yapılıyor.

Onları ne kadar çok katlederlerse, hücrelere götürürlerse, ülkemizi sattıkları efendilerini MECLİS'te rahat alkışlayacaklar. Yakınlarımızın kendilerini yaktıklarını söyleyerek katliamlarının üzerini örtmeye çalışmaktadırlar. Devlet yalan üstüne yalan söylüyor. Ölüm Orucu yok diyorlar. Bunu söylerken hiçbir kanıt gösterme gereği bile duymuyorlar. Ölüm Orucu yeni birçok tutuklunun da katılımıyla bütün hastanelerde, hücrelerde devam ediyor.

Bitmedi ... Evlatlarımız hücrelerden çıkarılıncaya kadar ve talepleri kabul edilinceye kadar Ölüm Orucu da devam edecek.

TAYAD'lı Aileler
22 Aralık 2000

TMMOB İstanbul İl Koordinasyonu'nun açıklaması:

“Bu operasyon kurtarma değil katliam operasyonudur”

61 gündür sürmekte olan açlık grevleri ve ölüm oruçlarına bu sabah erken saatlerde güvenlik güçleri tarafından gerçekleştirilen operasyonlarla müdahale edilmiştir. Operasyonların sürdüğü şu sıralarda çatışmalar sürmektedir. TMMOB, BARO ve TTB'nin defalarca uyarısına rağmen bu operasyon gerçekleştirilmiştir. Geline bu durumda acilen kamuoyuna ve ilgili bütün kurum ve kuruluşlara duyuruyoruz ki;

1. Hemen, yapılmakta olan operasyonlara son verilmelidir.
2. Ceza ve infaz sistemi devletin bizzat kendisinin bugüne kadar uyguladığı infaz sistemidir.
3. Topluma dayatılan F tipi cezaevleri modelinin yol açtığı bu tartışmalar, ancak konunun tüm bileşenlerinin içinde olduğu görüşme zeminlerinde sonuçlanabilir. Bu yüzden bir kere daha bu zemini reddetmek anlamına gelen müdahaleler derhal durdurulmalıdır.
4. Sadece ve sadece devletin güçlü olduğunun gösterilmesi amacını taşıyan bu müdahale, şimdiden ortaya çıkan sonuçlarıyla, tutuklu ve hükümlü de olsa insan haklarına, en temel yaşam hakkını ortadan kaldırılmasına yol açması bakımından aykırıdır.
5. Meydana gelen kayıpların tümünün sorumlulukları bu operasyonlara karar veren ve gerçekleştirenlerindir.
6. "Kurtarma operasyonu" gerekçesiyle yapılan müdahale hastanelere sevk edilen tutsakların tedaviyi kabul etmeyen tavırlarından da anlaşılacağı üzere, bu operasyon kurtarma değil katliam operasyonudur.

F tipi cezaevlerine yönelik raporlarımız, basın açıklamalarımız ve Adalet Bakanı ile yapmış olduğumuz görüşmeler yok sayılmış; hükümet baskı ve şiddet dışında başka bir yöntemi düşünmemeye devam ettiğini bugün gerçekleştirdiği operasyon ile net bir şekilde açığa çıkarmıştır. TMMOB olarak mahkumlara karşı güç kullanılmasını şiddetle kınıyor, sorunların çözümünün her kesiminin açık ve eşit tartışma süreciyle gerçekleştirilebileceğine inanıyoruz.

**TMMOB İstanbul
İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri
Münür Aydın**

Hücre saldırıları başladı, hala susuyor musunuz?

19 Aralık sabaha karşı 04.30 civarında devlet her zamanki katliamcı yüzünü gösterdi. Yurt genelinde Ölüm Orucu yapılan 20 cezaevinde operasyonlar başladı. İçerideki devrimci tutsakların sağlıkları konusunda herhangi bir bilgi alamıyoruz. Cezaevleri çevresinde silah kullanıldığı, gaz ve sis bombalarının atıldığı, cemselerce askerler ve özel timlerin çatıları kırarak içeriye girdikleri, çok sayıda yaralının olduğu haberleri iletildi. 5 tutsağın katledildiği saat 15.20 itibarıyla kesinleşti. Daha kaç ölüm bekliyorsunuz? Televizyonlar bilinçli olarak “örgüt baskısı altında ölüm orucuna başladıklarını ve bu operasyonlarla terör örgütlerinin baskısı altında olan tutuklu ve hükümlülerin canlarını kurtardıklarını” açıklıyorlar. Evlatlarımız, eşlerimiz, kardeşlerimiz devrimci tutsaklar hücrelere girmemek için ölüm orucuna başlamışlardır. Onlar bedenlerini ölüme-kendi rızaları ile yatırdılar. Bizler devrimci tutsakların hiçbir baskı altında kalmadan ölüm orucuna başladıklarını biliyoruz.

20 cezaevinde birden başlayan operasyonlarda devlet, Nevşehir Cezaevi'nden yaralı olarak çıkarılan tutsakları Sincan F tipi tabutluklarına götürdü.

Bunca zamandır “çözüm” arayışları içinde olan aydınlar, operasyon başladı neredeler? Evlatlarımız, eşlerimiz, yakınlarımız öldürülüyor. Devlet devrimci tutsakları katlediyor. Ölü ve yaralı sayısı artınca ne yapacaksınız? Çocuklarımız kurşunlarla, bombalarla katlediliyor, duyuyor musunuz?

Bütün ölümlerden devlet sorumludur. Hükümet tüm bakan ve milletvekilleri ile sorumludur.

Kulaklarınızı tıkamayın!

Ölümlere gözlerinizi kapamayın!

DEVİRİMCİ TUTSAKLAR

ONURUMUZDUR!

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

KATİL DEVLET HESAP VERECEK!

TUYAB

(Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği)

19 Aralık 2000

Eğitim-Sen Merkez Yönetim Kurulu:

"Hayata Son Verme" operasyonu!

"Ölüm Oruçları"nı bitirmek amacıyla, devletin cezaevlerine düzenlediği "operasyon" sonucunda ölenlerin sayısı onyediye yükseldi. Yaralananların sayısı ise onlarca.

Ölüm ve yaralanmalarla sonuçlanması, "Hayata Dönüş" adıyla yapılan bu operasyon "Hayata Son Vermeye" dönüşmüş ve katliam boyutlarına ulaşmıştır.

Siyasi iktidar, bu sorunu ölümlere, yaralanmalara ve toplumsal acılara neden olmadan çözebilir.

Çok sayıda insanın ölmesine ve yaralanmasına neden olan bu operasyonu hiç kimse haklı gösteremez.

İnsan yaşamını hiçe sayan anlayış ile sorunları öldürerek çözme yaklaşımı, hiçbir koşulda kabul edilemez. Bu yaklaşım demokratik devletlerin başvuracağı yöntemler değildir.

Son dönemde yaşanan gelişmeler, Türkiye'nin demokratikleşmesini isteyen kesimleri etkisiz hale getirme ve olumlu yönde atılacak adımları engelleme

çabalarının bir sonucudur.

Ülkemiz bir kaos ve karmaşa ortamına sürüklenerek, Türkiye toplumunun ekonomik ve demokratik ihtiyaçlarının üzeri örtülmeye çalışılmaktadır.

Afiş asan bir gencin vurulması, polis otosunun taranması ve buna benzer saldırıların bu amaca hizmet ettiğine kuşku yoktur.

Türkiye, ya demokratik özgürlükçü bir ülke olup, bunun gereklerini yerine getirecek, ya da emekçi halkın istemlerine kulak tıkayan, demokratik olmayan yöntemlerle yönetilen bir ülke olmaya devam edecek.

Bizim seçeneğimiz birinci seçenektir. Yani, demokrasidir, özgürlüklerdir.

Elinin altındaki "döğmeye" basarak Türkiye'yi emekçi halkın yararına olmayan bir çatışma ve karmaşa ortamına sürüklemek isteyenlere izin verilmemelidir.

Eğitim-Sen Merkez Yönetim Kurulu

21 Aralık 2000

Kitle örgütleri ve sol partiler:

“Operasyonları şiddetle protesto ediyoruz”

Operasyonlar derhal durdurulsun!

Bizler aşağıda imzası bulunan kurum ve kuruluşlar olarak OPERASYONLAR DERHAL DURDURULSUN diyoruz.

Ölüm Orucu ve açlık grevindeki tutuklu ve hükümlülere yönelik 20 cezaevinde süren saldırı ve operasyonlar derhal durdurulsun.

Adalet Bakanlığı tarafından sözde hayat kurtarma operasyonu olarak açıklanan operasyon ölümlere neden olmaktadır. Bu operasyonları şiddetle protesto ediyoruz.

Adalet Bakanlığı, bu operasyon ile topluma verdiği sözü çiğnemmiştir.

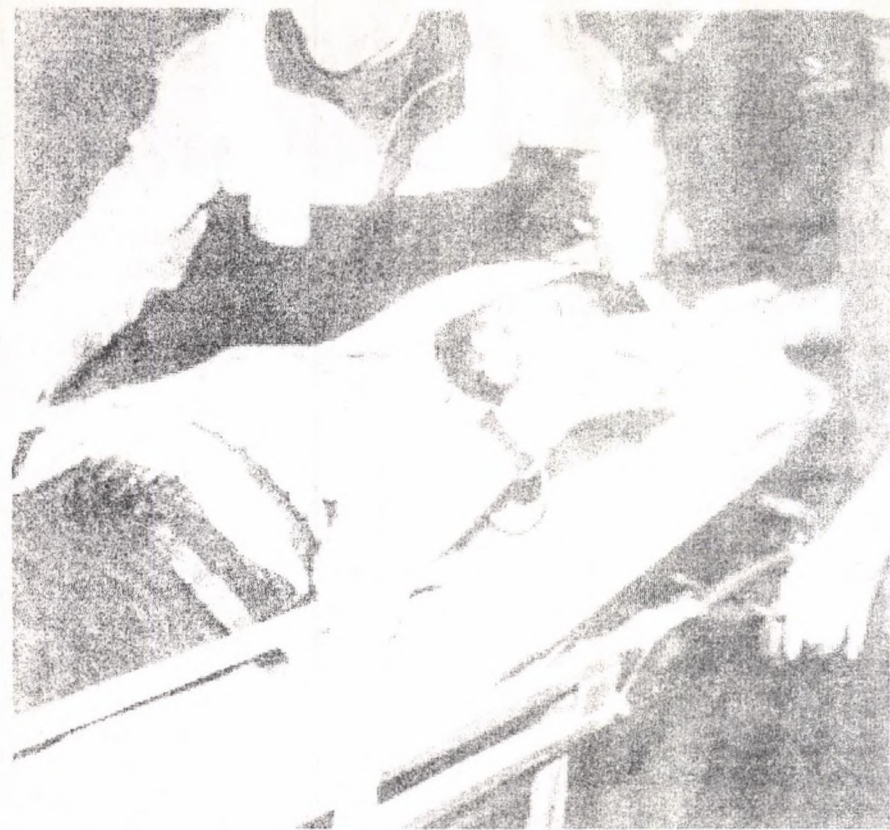
* Sürüş ve Trafik Kurumu <https://www.trafik.org>

hükümlülerle Türk Tabipleri Birliği aracılığıyla temas kurulsun.

* Hastane ve cezaevlerinde bulunan tutuklu ve hükümlüler, avukatları ve aileleri ile derhal görüşürsün ve bilgi verilsin.

* Bu olaydan hareketle siyasi parti ve kitle örgütleri üzerindeki abluka ve baskılar kaldırılarak bütün gözaltına alınanlar derhal serbest bırakılsın.

KESK, TÜMTİS, TMMOB, TTB, ÇHD, Halkevleri, İHD, Pir Sultan Abdal 2 Temmuz Kültür ve Eğitim Vakfı, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, TİHV, DBP, DSİP, EMEP, HADEP, SİP-KP, TSİP

Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri önünde, tarih ve tüm insanlık önünde bir kez daha görülmüştür ki, bizleri düzinelerce öldürebilirler, yüzlercemizi işkenceden geçirebilirler, ama asla teslim alamazlar.

Aydın ve sanatçılardan açıklama:

“Bu katliamın karar sorumluluğunu taşıyan, bilinçli olarak bunu alkışlayan herkesi, tarih ve kamuoyu önünde bir kez daha şiddetle kınıyor ve suçluyoruz...”

Bu nasıl bir pervasızlıktır ki öldürdüğüne kurtardım der

Devlet halka karşı ve yalana dayalı ekonomik, siyasi ve fiziki şiddet geleneğine yeni bir şiddet klasiği eklemiştir.

Bizler, F tipi cezaevi uygulamasının yol açacağı kaosu, bundan duyduğumuz derin kaygıyı, bir yurttaş sorumluluğu ve aydın bilinciyle aylardır devlete ve kamuoyuna duyurmaya çalıştık. Ölüm oruçlarıyla başlayan süreçte hiçbir şeyin insan hayatından değerli olmadığı vurgusuyla, devlete, sebebi olduğu bu sürecin ölümle bitmemesi için çağrı üstüne çağrı yaptık.

Bir yıldır cezaevlerinin maketleri üzerinde saldırı provası yaptığını İçişleri Bakanı'nın ağzıyla ifşa eden devlet, göstermelik olarak başlattığı görüşmeleri, küçük ayrıntılarda tı kayıp keserek, başta görüşmelere aracılık edenler olmak üzere, kendisine inanan herkesi bir kez daha aldatmıştır. Saldırıdan hemen önceki günlerde birçok aydın ve sanatçı görüşmelere aracılık eden etmeyen DKÖ temsilcisi, Adalet Bakanı'na görüşmelerin yeniden başlatılması için defalarca çağrı yapmış, ancak yanıt alamamıştır. Bu tutum, olup bitenlere bakıldığında, devletin gerçek niyetini göstermesi açısından son derece önemlidir.

Bu insan kıyımının adının "şevkat operasyonu", "hayata döndürme operasyonu" konulması ise, en hafifiyle bir alay, bir aşağılama olarak değerlendiriyoruz. Bu nasıl bir pervasızlıktır ki öldürdüğüne kurtardım der. Bitirmek için müdahale ettiği ölüm oruçlarını arttırır ve ölüme götürür. Bizler bu operasyon bittiğinde ölü sayısının varacağı yeri düşündükçe

delişle ürperiyoruz. Tarihe, cumhuriyet tarihinin, döneminde en çok cezaevi katliamı işlemiş bakanı olarak geçecek Sayın Adalet Bakanı'nın, F tipi cezaevlerinin açılmasıyla ilgili kamuoyuna defalarca açıkladığı yasal düzenlemelerin birini bile yapmadan hıncı alır gibi bu cezaevlerine bir gecede yüzlerce kişiyi nakletmesi ise bir etik sorunu olarak kamuoyunun ve kendisinin vicdanına bırakıyoruz.

Bizler, devletin açık bir katliam olan bu bağışlanamaz tutumunun gerisinde nasıl bir iflas etmiş ekonomi-politika olduğunu; siyasi/toplumsal hangi halk karşıtı uygulamaları halktan gizleme amacı taşıdığını en az onlar kadar biliyoruz. Bu nedenlerle, Sayın Başbakan'ın aydınların da bu operasyonu desteklediği anlamına gelen çarpıtmasını kendi adımıza şiddetle kınıyoruz. Bizler bir insanın hayatının, yüzlerce cezaevinden daha değerli olduğunu biliyoruz. Ve bu katliamın karar sorumluluğunu taşıyan, bilinçli olarak bunu alkışlayan herkesi, tarih ve kamuoyu önünde bir kez daha şiddetle kınıyor ve suçluyoruz.

21.12.2000

Fikret Başkaya, Şükrü Erbaş, Zerrin Taşpınar, Ahmet Telli, Mehmet Özer, Aydın Çubukçu, Mahmut Temizyürek, Hüseyin Şahin, Fethah Köleli, Yılmaz Demiral, Ali Balkız, Oktay Etiman, Emine Şahin, Selma Ağabeyoğlu, Adnan Satıcı, Temel Demirer, Abdullah Aydın, Erol Anar, İlhan Akalın, Nebahat Altınok, Nurettin Rençber, Erkan Yıldız, Kuvvet Yurdakul, Babur Pınar, Mustafa Köz, Sezai Ücretsiz PDF Kütüphanesi, <http://www.kutuphanesi.org>

İzmir'den ilerici kuruluşlar:

“Can kıyımlarının tek sorumlusu, bu kararı veren siyasi iktidar yürütücüleridir”

Bizler aşağıda imzası bulunan kuruluşlar olarak:

- 19 Aralık 2000 Salı günü sabaha karşı 20 cezaevinde başlatılan "hayat kurtarmaya yönelik operasyonlar" olarak tanımlanan müdahalelerle karşılaştık. Bugünkü sonuçları itibarıyla, onlarca tutuklu ve hükümlünün yaşamını yitirdiği, öldürülenlerin sayı ve kimliklerinin hala belirlenemediğini gördük.

- Operasyonların sürdüğünü, "F" tipi cezaevlerine sevklerin hala sürmekte olduğunu biliyoruz. Bu durumda, daha fazla ölümlere yol açılacağı anlaşılmaktadır. Operasyonlarda sadece "hayatı kurtarılacak istenen"ler değil, operasyonlarda görevlendirilen askerler de yaşamlarını kaybetmişlerdir. Can kıyımlarının tek sorumlusu, bu kararı veren siyasi iktidar yürütücüleridir.

- "F" tipi cezaevlerinin bir toplumsal mutabakat sağlanıncaya dek açılmayacağını defalarca belirten Adalet Bakanı başta olmak üzere siyasi iktidar temsilcileri güvenilirliğini tamamen yitirmiştir. Yaşanan katliam ve operasyonları göstermektedir ki sevk edilenler de dahil olmak üzere, tüm tutuklu ve hükümlüler için güvenlik sorunu vardır.

- İstanbul DGM ve RTÜK kararları, basın ve demokratik kurumlar üzerindeki baskılar göstermektedir ki, kamuoyunun ve basının doğru bilgi edinme, yayımlama hakkı engellenmektedir, tanıklıklar engellenmekte, açıklık yok edilmektedir.

Bizler:

- Siyasi iktidarı operasyonları derhal durdurmaya; tutuklu ve hükümlülerle derhal diyaloga geçerek, daha fazla can yitiminin önüne geçmeye;

- Açlık grevi ve ölüm orucunu sürdürenlerin can güvenliği ve sağlık bakımları için gerekli koşullar oluşturmaya;

- Toplumsal mutabakat sağlanıncaya dek, yani, bilim ve hukuk çevrelerinin görüş ve önerileriyle, yasal düzenlemeleri derhal yaşama geçirilinceye dek "F" tipi cezaevlerine sevkleri derhal durdurmaya;

- Hastanelerdeki tutuklu ve hükümlülerin üzerindeki baskıları kaldırmaya; özgür iradeleri dışında müdahale etmemeye;

- Cezaevleri dışında estirilen terör ortamına karşı demokratik tepkilerini ortaya koyan kişi ve kurumlara karşı hukuka saygılı ve hoşgörülü davranmaya; keyfi gözaltına alınmalara, baskın, arama vb. yöntemlerle tacize son vermeye;

- Basını olayları tüm çıplaklığıyla, çarpıtmadan, bağımsızlığını koruyarak görev yapmaya, çağırıyoruz.

Kamu Emekçi Sendikaları İzmir Şubeleri Platformu (KESK), DİSK Ege Bölge Temsilciği, TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu, Belediye İş Sendikası İzmir 2 No'lu Şube (Türk-İş), Belediye İş Sendikası İzmir 6 No'lu Şube (Türk-İş), TİHV İzmir Temsilciliği, İHD İzmir Şubesi, CHD İzmir Şubesi, Çağdaş Göremeyenler Derneği İzmir Şubesi, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği İzmir Şubesi, İzmir Savaş Karşıtları Derneği, Halkevleri

Türkiye cezaevlerinde faşist katliam

Zaferi bir kez daha devrimci tutsaklar kazanacak!

Faşist Türk devleti 19 Aralık 2000 tarihinde, tüm dünyanın gözleri önünde devrimci tutsaklara dönük kanlı bir operasyon gerçekleştirdi. Faşizmin basit bir piyonu olmaktan başka bir şey olmayan Başbakan Ecevit ve Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk bu kanlı saldırıyı “devletin şefkat operasyonu” olarak nitelendiriyorlar. Bu tam bir arsızlıktır.

Faşizmin katliam güçleri, robocoplar, Özel Harekat Timleri ve jandarmalar devrimci tutsakların üzerine gaz ve sis bombaları atarak, ağır silahlarla devrimci tutsakları tarayarak, yangın bombalarıyla koğuşlarda yangın çıkartıp tutsakları diri diri yakarak tam bir katliam yaptılar. Vahşetle bile tanımlanamayacak bu katliam sonucunda yirminin üzerinde devrimci tutsak yaşamını yitirdi, yüzlercesi ağır biçimde yaralandı.

Dahası var. Faşizmin Adalet Bakanı H. Sami Türk, çok değil, katliamdan tam bir gün önce “F tipi cezaevlerine geçişin ertelendiğini, toplumsal uzlaşma sağlanıncaya kadar hiçbir nakil işleminin yapılmayacağını” söylemişti. Ne var ki, faşizmin bu zavallı piyonu faşist devlete yakışanı ve bekleneni yaptı. Ölüm Orucu’nu sürdüren ve dahası da bu kanlı operasyon sırasında ağır biçimde yaralanan devrimci tutsakları, inşası biten F tipi cezaevlerine nakletti, orada ölüm hücrelerine koydu. Hitler faşizmine rahmet okutan bir barbarlık örneği olan bu kanlı operasyon hala devam ediyor.

Faşist sermaye devleti devrimci tutsakların kaldığı cezaevlerini yakıp-yıkımayı, onlarca devrimci tutsağı hunharca katledip oluk oluk kan akıtmayı ve ölümün eşiğindeki tutsakları zora başvurarak adına F tipi cezaevi dediği ölüm hücrelerine doldurmayı bir başarı olarak nitelendirebiliyor. Bu arada, Hürriyet başta olmak üzere, sermaye uşağı aşağılık Türk basını ve medyası da devrimci tutsakların soylu direnişini karalayarak gözden düşürmeye çalışıyor, yalana dayalı bir propaganda ile devletin zafer kazandığını yayıyor. Bu tam bir acizliktir.

Ortada başarı olarak nitelendirilebilecek hiçbir şey yoktur. Devletin zafer çılgınlıkları atması da boşunadır. Devrimci tutsaklar faşizmin kanlı operasyonuna yığıtçe direnmişlerdir. Ölüm Orucu devam ediyor. Devrimci tutsaklar cezaevlerinde, hastanelerde ve zorla konuldukları hücrelerde hayranlık uyandırıcı bir yiğitlikle direnmeye devam ediyorlar. Direniş bitmemiştir, sürmektedir ve sürecektir. Zaferi bir kez daha devrimci tutsaklar kazanacaktır. Onların şahsında işçiler-emekçiler ve gerçek devrimciler kazanacaktır. Devrim kazanacaktır. Politik zafer daha ilk hamlede kazanılmıştır, devrimci tutsaklar faşizme fiili yenilgiyi de tattıracaklardır.

İşçiler, emekçiler!

Faşizmin kanlı saldırısı devrimci tutsaklar şahsında emekçi halk hareketini hedeflemektedir. Kırılmak, ezilmek ve teslim alınmak istenen, işçilerin ve emekçilerin baskı ve sömürü düzenine karşı direnme isteği ve iradesidir. İşbirlikçi faşist rejimin büyük bir gözü dönmüşlikle devrimci tutsakların üzerine ölüm kusması bu nedenledir.

Devrimci tutsaklar devrimin onurudur. Gelecek umudumuzu koruyan, büyüten ve yücelten devrimci tutsaklara ve onların destansı direnişine sahip çıkalım. Faşizmin kanlı saldırısına “dur” demek ve faşist katliamların hesabını sormak için hemen harekete geçelim.

Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

TKİP-Yurtdışı Örgütü

Cezaevlerindeki faşist katliamlara karşı İsviçre’de yaygın kitlesel protesto gösterileri

Faşist katliam operasyonun başladığı aynı gün hemen harekete geçildi. Mümkün olan en geniş kitleye ulaşılmaya çalışıldı. Kitle öğlen saatlerinde Zürih’te toplanmaya başladı. 250 kişilik bir kitle, Almanca “Türkiye cezaevlerinde yeni faşist katliam” yazılı pankartın arkasında Türk Konsolosluğu’na doğru yürüyüşe geçti. Eylem izinsiz olmasına rağmen yürüyüş boyunca polis müdahale etmeyi tercih etmedi. Konsolosluk önüne gelindiğinde kitle barikadı zorladı. Bu anda polis plastik mermiler ve gözyaşartıcı gazlarla müdahalede bulundu. Kısa bir arbede yaşandı. Sonra aynı güzergahta başlangıç yerine kadar düzenli kortejlerle yüründü. Kitle dağılmadan akşam saat beşte tekrar bir yürüyüş yapılacağı duyuruldu. Aynı gün akşam saatlerinde 400 kadar bir kitleyle tekrar yürüyüş yapıldı. Aynı gün Bern parlamentosu başka bir grup tarafından işgal edildi.

Katliamın ikinci günü Basel’de yaklaşık 700 kişilik bir kitleyle izinsiz bir yürüyüş yapıldı.

Başlangıçta polis müdahalede bulunmadı. Polisin gösterdiği güzergahta yürümek kabul edilmeyince müdahale edildi. Çıkan arbede de dört polis yaralandı. Sonra yürüyüş hedeflenen yere kadar devam etti. Yürüyüşçülerle polis arasındaki gerginlik, basın ve polis üzerinde yabancı düşmanı bir kampanyaya dönüştürüldü. Kamuoyunun tepkisi kışkırtılmaya çalışıldı.

Üçüncü gün Cenevre’de Birleşmiş Milletler binası önünde yaklaşık 400 kişilik bir protesto gösterisi yapıldı. Bir temsilci ile görüşüldü. Türkiye masasından bir yetkili istendi. Oyalanmaya çalışıldığımız anlaşıldıca yol trafiğe kapatıldı. Sonra şehir merkezine doğru yürüyüşe geçildi. Merkeze gelindiğinde yürüyüş mitinge çevrildi. Fransızca açıklama okundu. Tekrar Birleşmiş Milletler binası önüne doğru topluca yüründü, sloganlar atılıp dağıldı. Aynı gün sosyalist parti binası başka bir grup tarafından işgal edildi. Dördüncü gün Bern’de kitlesel olarak mesaleli yürüyüş yapıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşiv - <https://rantey.org>
BİR-KAR/İsviçre

Avrupa’daki

Ölüm Orucu Dayanışma Komitesi...

Direnış bitmedi, sürüyor ve sürecektir! Zaferi biz kazanacağız!

Günlerce “faşist devlet cezaevlerinde katliam yapacak” dedik. Faşist devlet kendine yakışanı yaptı. Toplam 20 cezaevinde kanlı bir operasyon düzenledi. Ölüm Orucu’nun 61. gününde ölümün eşiğindeki tutsakların üzerine sis bombaları atarak, kepçelerle duvarları yıkarak, ateşli silahlar kullanarak yeni kitlesel bir katliam yaptı. Hitler faşizmine rahmet okutan bir vahşetin sonucunda ilk belirlemelere göre Çanakkale Cezaevi’nde DHKP-C dava tutsağı Fidan Kalşen, TKP(ML) tutsaklarından Dursun Önder, İstanbul Ümraniye Cezaevi’nde DHKP-C dava tutsağı Ahmet İbili, Bursa Cezaevi’nde DHKP-C dava tutsaklarından Murat Özdemir, TKP(ML) dava tutsaklarından Ali İhsan Öztürk, Çankırı Cezaevi’nde DHKP-C dava tutsağı Hasan Güngörmez ve İrfan Ortakçı, Uşak Cezaevi’nde TKP(ML) dava tutsaklarından Gönül Aslan, ayrıca İstanbul Bayrampaşa Cezaevi’nde toplam 18 devrimci tutsak diri diri yakılarak hunharca katledilmiştir. Ümraniye ve Çanakkale cezaevlerinde operasyonlar devam ediyor. İşbirlikçi faşist devletin katliam güçlerinin saldırıları sonucunda onlarca devrimci tutsak ağır biçimde yaralanmıştır. Başta Hürriyet olmak üzere sermaye uşağı basın ve medyanın gerçekleri bilerek kamuoyundan gizlemesi nedeniyle tutsakların akıbeti hakkında kesin bilgiler alınamıyor. Saldırılarda ölenlerin sayısının resmi açıklamaların çok üstünde olduğu kesindir.

Faşist devlet yalnızca cezaevlerinde değil, dışarda da operasyonlar yapıyor. Türkiye’de dün gece başlayarak, ilan edilmemiş bir sıkıyönetim rejimi uygulanıyor. Devletin katliam güçleri başta Ankara olmak üzere pek çok kentte evleri bastı, yüzlerce kişiyi de gözaltına aldı. Operasyonların yoğun biçimde sürdürüldüğü gündüz saatlerinde de devrimci tutsakların durumları hakkında bilgi almak isteyen başta tutsak yakınları, avukatlar, basın mensupları olmak üzere, protestolarda bulunan çok sayıda kişi gözaltına alınmıştır. Gözaltılar artarak devam etmektedir. Devletin gözü dönmüş kolluk güçleri sokaklarda terör estirmektedir.

Cezaevlerine dönük katliam kararı bizzat bir cinayet odağı olan MGK’da (Milli Güvenlik Kurulu) alındı. Bir kukla hükümet olan Ecevit hükümetinin bakanlar kuruluna onaylandı ve faşist devletin eli kanlı katliam güçleri tarafından uygulandı. Daha önce yapılanlarda olduğu gibi, bu katliamın sorumlusu devlettir.

Faşist devlet korkak, kallesiz ve aciz bir devlettir. O kadar ki, bu korkak ve aciz devlet ölümün eşiğindeki savunmasız tutsakların üzerine sis ve gaz bombalarıyla, dozerlerle ve ateşli silahlarla saldırmaktadır. Bu barbar devlet dünyanın gözü önünde bilerek ve planlayarak vahşetle bile tanımlanamayacak bir katliam gerçekleştirmiştir. Ne var ki tam bir arsızlıkla bu kanlı icraatını tutsakları kurtarma operasyonu olarak göstermeye çalışmaktadır.

Ama boşuna! Bu korkak, kallesiz ve aciz devlet tarih ve insanlık karşısında işlediği tüm cinayetlerinin hesabını vermekten kurtulamayacaktır. Katil devletten bu cinayetlerinin hesabını tek tek soracağız! Katil devlet mutlaka ama mutlaka hesap verecek!

Zaferi şehitlerimizle kazanacağız demiştik, tekrarlıyoruz. Zafer işçilerin, emekçilerin ve gerçek devrimcilerin olacaktır. Zaferi biz kazanacağız! Devrim kazanacaktır. ABD uşağı işbirlikçi faşist devletin bu kanlı operasyonu da öncekiler gibi sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Devrimci tutsaklar hayranlık uyandırıcı bir yiğitlikle direnmeye devam ediyorlar. Direniş bitmedi, sürüyor ve sürecektir! Bizi yenemeyeceksiniz!

Başta ABD olmak üzere tüm emperyalistlere ve onun hizmetindeki Uluslararası At Örgütü’ne, Uluslararası İşkenceyi İzleme Komitesi’ne, Uluslararası Adalet Divanı’na, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne ve Avrupa Parlamentosu’na sesleniyoruz; evrensel temel hak ve özgürlükler üzerine, insan hakları üzerine ettiğiniz tüm sözler tam bir yalandır, tam bir ikiyüzlülüktür. Türkiye cezaevlerini kan gölüne çeviren faşist devlet sizin desteğinizle ayakta duruyor. Devrimci tutsakların üzerine kan kusan silahlar sizin verdığınız silahlardır. Her yerde ölüm üreten tecrit ve izolasyon uygulaması sizin eserinizdir. Faşist devletin kanlı operasyonundan siz de sorumlusunuz. Faşist devleti bu kanlı operasyon için cesaretlendiren de sizsiniz. Sizden de hesap soracağız. Tarihin ve ilerici insanların yargısından kurtulamayacaksınız.

Tüm duyarlı kamuoyunu, ilerici, demokrat ve anti-faşistleri, insanım diyen herkesi Türkiye’nin insanlık düşmanı faşist devletin bu katliamını lanetlemeye, her yola başvurarak protesto etmeye, düzenlediğimiz protesto eylemlerine aktif biçimde katılıp bize güç vermeye ve faşist devletten hesap sormaya çağırıyoruz. Hep birlikte faşist devlete “DUR” diyelim!

Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!

Faşist devletten hesap soracağız!

Ölüm Orucu Dayanışma Komitesi
19 Aralık 2000

Avustralya'da da faşist katliam protesto edildi...

“Katil devlet hesap verecek!”

Türkiye’de katliam devam ediyor. Devlet sözde tutsakları kendi terörlerinden kurtaracağız diye başlattığı katliamlarını bütün cezaevlerinde sürdürmeye devam ediyor. Böylece F tipi hücrelerini de uygulamaya sokuyor. Fakat bu o kadar kolay olmayacak. Devrimci tutsaklar direnişten vazgeçmeyeceklerini açıkça ilan etmişlerdir.

Avustralya’daki devrimci demokrat ve yurtsever insanlar olarak, 18 Aralık Pazartesi gününden itibaren, Türkiye’de yapılmakta olan bu barbarca katliamları dünyanın her yerine teşhir etmek ve devrimci tutsaklara, isteklerinin kabul edilmesi için başlatmış oldukları Açlık Grevi ve Ölüm Orucu eylemlerinde destek verebilmek amacıyla, Süresiz Açlık Grevine başlamış bulunmaktayız. Bu eylemimize, sesimizi Avustralya’daki üst düzey bürokratlara ve milletvekillerine daha kolay duyurabilmek için Victoria Parlamentosu önünde başladık.

Avustralyalı bazı milletvekilleriyle yapılan görüşmeler sonrasında, 20 milletvekili, tutsakların Türk devleti tarafından korunması gerekirken onlara karşı yapılan bu saldırı ve insan hakları ihlallerini kınayan bir yazıyı Türkiye Cumhurbaşkanlığı’na fakslediler.

Avustralyalı Kiliseler Birliği de (Union Church) ziyaret edilerek, konuyla ilgili bilgi verildi. Onlar da Cumhurbaşkanlığı ve TBMM’ne cezaevlerinde yaşanan saldırı ve katliam olaylarını kınayan anlamlı bir protesto faksı gönderdiler.

Tutsakların ölüm haberleri ve devletin cezaevleri baskınları başladığı anda, devrimci tutsaklara destek verebilmek, sesimizi basına ve Avustralya’nın her yerine duyurarak Türkiye devletini dünyaya teşhir edebilmek için, Melbourne İnsan Hakları Komitesi ve oluşturulan Cezaevleri Dayanışma Komitesi tarafından 21 Aralık günü yürüyüş düzenlendi.

Yürüyüş kararı alındığı andan itibaren yerli ve yabancı duyarlı tüm insanlara ulaşabilmek için eylem propagandası Melbourne’nin kalabalık yerlerinde yapılmaya başlandı. Bu çalışma

esnasında hazırlanan basın bildirilerimiz halka dağıtılarak megafonlarla saatlerce okundu. Diğer yandan Avustralya’daki yerli ve yabancı derneklerle de diyaloga geçilerek katılımın artırılması sağlandı.

Yürüyüş saat 10.15’de Victoria Parlamentosu önünden başladı. Yürüyüş başlamadan önce Avustralya İşçi Partisi’nden bir senatör konuşma yaparak, Türkiye’nin bu uygulamasını bir vahşet olarak değerlendirdi. Ardından bir sanatçımız konuşma yaptı. Konuşma esnasında katılımcıların yüzlerinden, bu saldırının kendilerini ne kadar olumsuz

etkilediği okunuyordu. Daha sonra Melbourne İnsan Hakları Komitesi tarafından İngilizce olarak hazırlanan basın açıklaması okundu. Bu basın açıklamasında, Türk devletinin cezaevlerinde tutsaklara, dışarıda ise onların yakınlarına ve halka karşı estirdiği terör ve vahşet dile getirildi. Konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi.

Melbourne İnsan Hakları Komitesi ve buna bağlı olarak oluşturulan Cezaevleriyle Dayanışma Komitesi’nin organize ettiği 300 kişilik yürüyüş, Anadolu Kültür Merkezi, Victoria Kürdistanlılar Derneği, Amnesty International (Uluslararası Af Örgütü), Green Left (Yeşil Sol), Socialist Workers (Sosyalist İşçiler), Socialist Alternative (Sosyalist Alternatif) gibi gruplar ve Avustralya’daki demokrat ve yurtsever insanların da katılımı sağlandı.

Parlamento binası önünden saat 10.15’de başladığımız yürüyüş saat 13.00’de Türk Konsolosluğu önünde son buldu. Yürüyüş esnasında, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!”, “Katil Türk devleti hesap verecek!”, “Hücre işkencedir, işkenceye hayır!”, “Katliamlar dursun, hücreler kapatılsın!”, “Politik tutsaklara özgürlük!” vb.

sloganlar İngilizce ve Türkçe olarak atıldı.

Halk ise yürüyüş esnasında, üzerinde “Politik tutsakların ölmesine izin vermeyelim!”, “Türkiye devleti politik tutsakları katlediyor!”, “Açlık Grevi 63. gününde!”, “İzolasyon işkencedir!”, “Türkiye devleti katildir!” vb. yazılı dövizler ile öldürülen tutsakları temsil eden iki adet tabut taşıdı. Yol boyunca taşınan pankartlardan en önde ise “Türkiye devleti katildir!” yazılıydı.

Türk Konsolosluğu önüne gelindiğinde, kitle yürüyüş sırasında attığı sloganları daha coşkulu bir şekilde atmaya devam etti. Burada komite üyesi iki kişi, Victoria Kürdistanlılar Derneği Başkanı, Uluslararası Af Örgütü temsilcisi, Sosyalist İşçiler temsilcisi, Yeşil Sol temsilcilerinin yaptığı konuşmalardan sonra taşınan tabutlar Türk konsolosluğunun girişi önüne bırakıldı. Ardından eylem boyunca taşınan temsili olarak hazırlanan Ecevit’in maketi yere vurularak parçalandı.

Türkiye’deki tutsaklarımızın istekleri kabul edilinceye kadar süresiz açlık grevi ve eylemlerimiz devam edecektir.

Melbourne İnsan Hakları Komitesi
(Cezaevleriyle Dayanışma Komitesi)

Faşizmin kanlı yüzünü tüm insanlık önünde

bir kez daha açığa çıkarmak için herşeyi yapacağız...

Hergün sokakta, hergün eylemdeyiz!

Faşist Türk devleti zindanlarda devrimci tutsaklara dayattığı hücre tipi saldırısına karşı 61. gündür devrimci kimliklerini ve onurlarını korumak için bedenlerini açığa yatan tutsaklara saldırdı. Saldırı beklenildiği gibi alçakça ve kallesçeydi. Bu saldırı her cezaevinde devrimci tutsakların ölümüne direnişleriyle karşılandı. Faşist devletin bu kanlı operasyonu yurtdışında da anında yaygın protestolara neden oldu.

Saldırı haberini alır almaz harekete geçtik, Dom Kilisesi önünde açlık grevi çadırında buluştuk. Haftalardır ÖO Dayanışma Komitesi’nin sürdürdüğü eylemler kitlede giderek bir duyarlılık yaratmıştı. Faşist devlete ve onun ÖO’daki devrimci tutsaklara karşı giriştiği kalles saldırısına duyulan öfke ile hemen pankartlar yazıldı, kızıl bayraklara sarılı, kırmızı karanfiller ve güllerle süslenmiş tabutlar hazırlandı.

En önde tabutlar ve katledilen siper yoldaşlarımızın resimleri vardı. Faşist Türk devletine karşı atılan sloganlar eşliğinde Köln-Türk Konsolosluğu önüne gidildi. Almanca ve Türkçe basın açıklamasının okunduğu protesto gösterisi, bir sonraki eyleme yapılan çağrı ile sona erdi. Öfkeli kitle oradan topluca yürüyüş alanına gitti. Tabutlarımız yine omuzlarımızda taşındı. Köln sokakları bir kez daha faşizme karşı haykırdığımız sloganlarımızla yankılandı. Sayımız sürekli katılımlarla artıyordu.

Dom Meydanı’nda bekleyenlerin sloganlarıyla karşılandık. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Almanca ve Türkçe basın açıklamasını okuduk. Bir sonraki günün eylemlilikleri ilan edildi. Sloganlar atarak eylemimizi bitirdik.

Zindanlardaki devrimci tutsaklara karşı girişilen alçakça katliamın ikinci günü Brüksel’deki Avrupa Parlamentosu önündeydik. Öfkemiz dorukta, yumruklarımız sıkılı yürüyüşe geçtik. Komite olarak birkaç hafta önce sunduğumuz dosyalara ek olarak yeni dosyalar sunduk ve faşist katliamcı devletin alçakça icraatını bir kez daha alevlendirdik. <https://www.kizilbayrak.org>

derhal durdurulması için tavrı almaya çağırdık.

Faşist devletin yurtdışındaki temsilcisi Türk Konsolosluğu önündeki eylemden sonra Avrupa Parlamentosu önüne geldik. Saygı duruşunun ardından ÖO ile Dayanışma Komitesi adına bir konuşma yapıldı.

Burada yapılan konuşmada Avrupa Parlamentosu ve diğer kurumların ikiye bölünmesine işaret edildi. TC’nin katliamlarını durdurun çağrısı yapıldı. Yürüyüş boyunca sık sık Türk faşistlerinin tahrikleri ile karşılaştık.

Aynı akşam şehitlerimiz için hazırladığımız tabutlarla Köln’deki merkezi bir alanda meşalelerle yürüyüşe geçtik. Yürüyüş bir anda kızıl bayraklara sarılı maket tabutu taşıyan ikinci bir grupla birleşerek 700 kişiye ulaştı.

Dom Kilisesi önüne sloganlar haykırarak girdik. Burada devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından şehit düşen siper yoldaşlarımızın isimleri ve son sözleri okundu.

Faşist devletin katlettiği her şehidimiz için temsili cenaze töreni düzenleneceği ve önümüzdeki süreçte sürekli bir eylemlilik içinde olacağımız çağrısı yapıldı.

Eylemden sonra bir grup yoldaşımız Partimizin cezaevlerindeki katliama ilişkin bildirisini dağıtmak üzere Ford Fabrikası’na gittiler.

Avrupa, cezaevlerindeki katliamlarla birlikte tam bir eylem alanına dönüşmüştür. Her gün, gündüz ve gece çok çeşitli kentlerde protestolar gerçekleştiriliyor. Basın açıklamaları yapılıyor. Çeşitli kurumlar işgal ediliyor. Protesto gösterilerine hergün artan sayıda insan katılıyor.

Biz hergün sokakta olacağız, hergün eylem örgütleyeceğiz. Taraftarlarımız hergün bu eylemliliklere hazır haldeler.

Şimdi hafta sonunda Köln’de gerçekleştirilecek kitlesel yürüyüş ve miting çalışması içindeyiz.

TKİP Köln taraftarları

Frankfurt'ta zindanlardaki faşist katliam lanetlendi

Dayanışma etkinlikleri ve kitlesel yürüyüş

10 Aralık'ta Kızıl Bayrak ve Devrimci Demokrasi'nin katıldığı, devrimci tutsakların sürdürdüğü, hücrelere ve izolasyona karşı ölüm orucuna destek vermek amacıyla Frankfurt'da açlık grevi eylemi başlatıldı. Eyleme DETUDAK'tan Özgür Gelecek tam destek verdi.

Açlık grevi eylemi ilk iki günün ardından Frankfurt'un işlek merkezlerinden Hauptwache'de bulunan çadıra taşındı. Devrimci tutsakların Ölüm Orucu Direnişi'nin geniş yığınlara duyurulması için yoğun bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti örgütlendi. TC'nin cezaevi katliamlarını ve vahşetini sergileyen dosyalar hazırlanarak, Frankfurt'ta bulunan DKÖ'lere, partilere, kiliselere, basına, aydınlara birebir ziyaretler gerçekleştirildi. İzolasyonun ve F tipinin devrimci tutsaklar için ne anlama geldiği anlatılarak, destekleri istendi. Çadırda sürekli megafonla basın açıklamaları yapıldı, Almanca ve Türkçe bildiriler okunarak ölüm oruçları eyleminin ne anlama geldiği anlatıldı. Açlık grevine katılan arkadaşların da önlükleriyle katıldığı gruplar oluşturularak birçok kurum ziyaret edildi. Bunların başında Grüneciler, SPD, PDS, DGB vb. geliyor. Basından da HR, Frankfurter Rundschau, Frankfurter Allgemeine, büyük gazeteler ziyaret edildi. Bu gazetelerde açlık greviyle ilgili haberler çıktı.

Ölüm Orucu ile Dayanışma Komitesi'nin aldığı kararla Almanya çapında merkezi yürüyüş 16 Aralık'ta Frankfurt'ta gerçekleştirildi. Yürüyüşe DETUDAK'ın diğer bileşenleri de katıldılar. Yürüyüş kararı alındıktan sonra yürüyüşe çağrı bildirileri Almanca ve Türkçe olarak hazırlandı ve yaygın bir dağıtımını sağlandı. Yürüyüşe katılımı güçlü kılabilmek için yerel basına verilen ilanların yanı sıra kahve konuşmaları, ev ziyaretleri yapıldı.

Eyleme 4 bin civarında katılım sağlandı. Yürüyüş coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Yürüyüş güzergahı boyunca ölüm orucunda olan devrimci tutsakların mesajları Almanca ve Türkçe okundu. "Hücreler ölümdür izin vermeyeceğiz!", "İçerde dışarda hücreleri parçala!", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!", "Katil devlet hesap verecek!", "Yaşasın enternasyonalist dayanışma!", "Yaşasın siper yoldaşlığımız!" vb. sloganlar Almanca ve Türkçe olarak coşkulu bir şekilde atıldı.

Yürüyüş korteji çadırımızın önüne geldiğinde, enternasyonalist dayanışmacı Dr. Ramires Güney Amerika'daki tutsak devrimcilerin dayanışma açlık grevcilerinin mesajlarını ilettiler. Çadırımızı kilisenin karşısına kurmuştuk. Burada Frankfurt'ta yoksulların papazı ve sermayenin karşıtı olarak bilinen yardımcı dostumuz Rahip Bay Schott konuşma yaptı. Konuşmasında Alman yurttaşlarına, Türkiye'deki siyasi tutsakların yaşamının korunması ve taleplerine destek verilmesi çağrısı yaptı.

Miting alanında Ölüm Orucuyla Dayanışma Komitesi adına konuşmanın arkasından yürüyüşe destek veren DETUDAK adına bir konuşma yapıldı. Yürüyüşe destek veren Alman anti-faşistleri adına konuşmalar yapıldı. Haluk Gerger'in miting alanında yaptığı konuşma büyük bir coşkuyla karşılandı. Özetle, devrimci tutsakların ölüm orucuyla faşist rejimin ülkeyi hücreleştirme planlarını parçaladığını ve safları belirginleştirdiğini, uşak basının kirli söylemlerle ideolojik olarak da

saldırdığı bu direnişin koşulsuz savunulması gerektiğini belirtirken, devrimci dayanışmanın örülmesi gerektiğini vurguladı. Konuşmaların ardından yürüyüş sona erdirildi.

Devrimci tutsakların Ölüm Orucu'nun 60. gününde açlık grevi çadırından kitlesel bir yürüyüşle Türk Konsoloslugu önüne gidilerek konuşma yapıldı. Türk devletinin barbar ve katliamcı kimliğini sembolize eden siyah bir tabut bırakıldı. Konsolosluk dönüşü çadıra kadar yürünerek faşist Türk devletini teşhir eden sloganlar atıldı.

Vahşi katliam protesto edildi

Ölüm Orucu'nun 61. gününde Hitler faşizminin katliamını aratmayan bir tarzda cezaevlerine yapılan saldırı ve katliamın duyulmasından sonra, çadır alanı eylem alanına dönüştürüldü. Burada toplanan kitle katliamı lanetleyen konuşmalar eşliğinde sloganlar attı. Megafonlardan gün boyu Almanca konuşmalar ve basın açıklamaları yapıldı.

Katliamın ertesi günü Türk Konsoloslugu'na yeniden yürüyüş düzenlendi. Türk devletinin katliamcı kimliği, hem yürüyüş boyunca hem de konsolosluk önünde yapılan konuşmalar ve sloganlarla teşhir edildi. Yürüyüşte taşınan kızıl bayrağa sarılı üç tabut konsoloslugin önüne bırakıldı.

Faşist devlet lanetlendikten sonra, çadıra kadar sloganlarla, yer yer kamuoyuna çağrı yapılarak yüründü. Çadır önündeki ilk basın ve dayanışma açıklamasını rahip dostumuz yaptı. Katliamı lanetledi, Türk devletinin ölüm orucu ve açlık grevinde olan insanlara yönelik vahşi saldırısının hesabını sormaya çağırdı. Ardından PDS parti bürosundan, Frankfurt örgütünden yapılan açıklamalar ile Milletvekili Ulla Jelpckeden'in basın açıklaması ve lanetleme metni iletildi. Bunları Alman dostların lanetleme ve dayanışma açıklamaları izledi.

Yürüyüşten hemen sonra birçok grup oluşturarak kurumlar ve kuruluşlar ziyaret edildi. Türkiyelilerin gittiği kahvelerde konuşmalar yapıldı. Türk devletinin vahşeti teşhir edildi.

20 Aralık'ta Hessen Parlamentosu'na giderek içeri girmeye çalıştık. Komisyon toplantısından dolayı içeri alınmadık. Parlamento önünde dövizlerimizi açarak sloganlarımızı attık. Basın açıklamamız engellendiği için yapamadık.

Aynı gün Alman ikinci TV kanalı olan ZDF'nin Mainz'deki merkezine akşam saatlerinde giderek, redaksiyondan yetkili bir temsilciyle görüşme talebinde bulunduk. Faşist devletin suç dosyasını verdik. Daha sonra Mainz merkezinde kitlesel olarak, en kalabalık yerlerde dövizler taşıyarak, bildiri dağıtımını yaptık.

21 Aralık'ta Hessen eyaletinin başkenti Wiesbaden'da 500 kişilik bir kitleyle parlamentoya yürüyüş yaptık. Parlamentodan bir yetkili ile görüşerek, katliamı kınamalarını istedik. Acilen bir heyet göndermelerini talep edip, suç dosyalarını vererek yürüyüşümüzü sonlandırdık.

Etkinliklerimiz sayesinde Frankfurt'taki eylem çadırımız yüzlerce insanın ziyaret ettiği bir yere dönüştü. Her gün birçok örgüt ve insanların gruplar halinde ziyaret ettiği bir alan oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kızıl Bayrak Frankfurt

Zulmünü artır ki, çöküşün hızlansın!

İnsanlığın onuru, işçi ve emekçilerin geleceği için, devrimci tutsakların ölümüne yürüyüşleri faşist devleti acz içinde bırakmıştır. Faşist devlet, devrimci irade ve kararlılık karşısında katliamdan başka başvurabileceği bir yol bulamamıştır. Ve hala tutsakları katletmeyi sürdürüyor. Çünkü devrimci irade ve kararlılığı kıramadılar mücadele sürüyor, Ölüm Orucu Direnişi sürüyor.

Yaşanan katliamı lanetlemek ve direnişi büyütmek için, Siyasi Tutsaklarla Dayanışma Platformu olarak, 20 Aralık akşamı 100 kişilik bir kitleyle basın açıklaması yaptık. Almanca ve Türkçe yaptığımız konuşmalarla katliamı protesto ettik. Cuma akşamı yapacağımız meşaleli yürüş ve mitingin çağrısını yaptık. Devletin yapmış olduğu bu alçakça katliamı protesto eden bildirilerimizi dağıttık.

Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!

Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!

Bielefeld/BİR-KAR temsilciliği

Avrupa'da protesto etkinlikleri devam ediyor...

Katil Türk devleti tarihine az rastlanan bir katliam gerçekleştirdi. İki haftadan beri uygulanan koyu sansürden dolayı boyalı basın ve TV'lerden aktarılan tek yönlü haberler artık işe yaramıyor. Çünkü olayları izleyen kamuoyu günbegün tepkilerini dışa vurarak yapılan eylemliliklere destek veriyorsa eğer ne kadar gerçekleri çarpıtsalar dahi kamuoyu bu vahşetin bilincindedir. Yapılan katliamın gerçek yüzünü ne kadar çarpıtmaya çalışsalar da vahşet görüntülerini izleyen kamuoyu gün geçtikçe tepkilerini göstermeye başlamıştır. Eylemlere sunulan destek bu gerçeği gözler önüne sermektedir.

Stuttgart'ta son 3 gün içerisinde yapılan iki yürüyüşe binlerce insan protesto ederek destek veriyorsa eğer, bu durum katil devletin gizlemeye çalıştığı katliamın bilincinde olduklarını ve buna karşı sessiz kalmayacaklarını göstermektedir.

23.12.2000 tarihinde Ölüm Oruçları ile Dayanışma Komitesi'nin düzenlediği meşaleli ve tabutlu bir yürüyüş düzenlendi. En önde devrim şehitlerinin resimlerinin ardından tabutlar taşındı. Kortejlerin yanında meşaleler ve mumlarla yapılan yürüyüşe 700'ün üzerinde bir kitle katıldı.

Kitle havanın soğuk olmasına rağmen çok coşkulu oldu. Almanca ve Türkçe ortak pankartların yanısıra yaygın bilgi verildi. Miting alanında Türkçe ve Almanca bildiriler okundu. Katil devletin vahşeti bir kez daha Alman kamuoyuna duyurularak lanetlendi.

Faşist Türk devleti bu kanlı katliamla oldu bittiye getirerek F tipi cezaevlerini hayata geçirebileceğini sanıyor. Ne kadar yanlış olduğunu görmesi uzun sürmeyecek!

Yaşasın direnişimiz!

Kızıl Bayrak okurları/Stuttgart

Hamburg'da faşist katliamı protesto eylemleri

Katliam haberi duyulur duyulmaz, Avrupa'da katliamı protesto eylemleri genişleyerek sürmektedir. Bu çerçevede Hamburg'da da çeşitli gösteriler düzenlendi.

Katliamın ilk saatlerinin ardından TC Konsoloslugu önünde bir protesto gösterisi, aynı gün akşam ise meşaleli bir yürüyüş yapıldı. 21 Aralık günü öğleden sonra ise Hamburg merkez istasyonunda zincirli bir protesto gösterisi gerçekleştirildi. Yine aynı gün İKM (İşkenceyi izleme Komitesi) ve Yeşiller Partisi'nin Hamburg merkez bürosu işgal edilerek katliam protesto edildi.

Önümüzdeki günlerd protestolar yaygınlaşarak sürecektir.

Ölüm Orucu Direnişi'ne karşı gerçekleştirilen faşist katliamı nefretle protesto ediyoruz.

Katil devlet hesap verecek!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

Kızıl Bayrak/Hamburg

Saldırı, direniş yeni evrenin s

Devrimci direnişin sarsıcı etkisi

Sorun rejimin sergilediği hunharlıktan ibaret değildir. Katliam karşısında devrimci tutsakların sözlerinde durarak büyük bir yiğitlikle direnmeleri, “Öleceğiz ama teslim olmayacağız!” veciz ifadesinde dile gelen bir kararlılık sergilemeleri, toplumun ilerici katmanlarında büyük bir moral ve sempatiye yolaçmıştır. Katliam planının bir parçası olarak operasyonla aynı saatte dışarda uygulanan genel terör ve gözaltılara rağmen binlerce kişinin birkaç gün üstüste Taksim’i doldurmaları, yüzlerce devrimcinin başkentin merkezi meydanlarında saatlerce polisle çatışmaları, içerdeki kararlılık ve yiğitliğin dışardaki yansımalarından başka bir şey değildir. Devrimci tutsaklar direniş geleneğini sürdürerek ve verdikleri söze hayatları pahasına sadık kalarak, dost-düşman herkesin açık ya da örtülü saygısını kazanmışlardır. Bu bir başka önemli kalıcı kazanımdır.

Kazanımlar bundan da ibaret kalmamıştır. “Hayata dönüş” adı verilen operasyon korkunç bir vahşet ve katliam olarak yaşanmıştır. “Devletin şefkatli eli” onlarca devrimcinin canını almış, yüzlercesini yaralayıp sakatlamış, bunun kanlı bir el olduğu bir kez daha açığa çıkmıştır. Haftalardır çığnayan “örgüt baskısı” yalanı katliamın ardından olduğu gibi çökmüş, aradan geçen dört güne rağmen, devlet “örgüt baskısı”nı kaldırarak bir şey başardığını gösterememiştir. Katliamcılar için bundan daha ağır bir yenilgi olamaz. Hastahane bodrumlarında her türlü baskı ve işkenceye hedef olan, F tipi hücrelerine kapatılan devrimci tutsaklar, direniş çizgisinden gerilemek bir yana, bunu daha da genişletip güçlendirmişlerdir. Bunun katliamcı rejime önümüzdeki günlerde nasıl bir fatura yaratacağını açıklıkla göreceğiz. “Hayata döndürme” adı altında onlarca devrimcinin hayatına kastedenlerin ödeyecekleri bedel, devrim cephesinin bu olguyu değerlendirebilmesi ölçüsünde, ağır olacaktır.

İlerici devrimci tabanda yakınlaşma ve kenetlenme eğilimi

Bilindiği gibi, Açlık Grevi ve Ölüm Orucu süreci ülke çapında ilerici sol güçlerde bir toparlanma ve kendi içinde yakınlaşıp kenetlenme süreci başlattı. Bu gelişme karşısında büyük kaygılara kapılan rejimin buna yanıtı karşı saldırı oldu. Denilebilir ki, Ölüm Orucu Direnişi’nin yarattığı toparlanma, devletin karşı saldırısının ve onun son halkası olarak giriştiği katliamın önemli etkenlerinden biri olmuştur. Zira rejimin bugünkü hassas dengeleri ve ihtiyaçları bu tür bir toparlanma ve güçlenmeyi kaldıramaz durumdadır. Rejim bu toparlanmayı kırmak, Ölüm Orucu Direnişi’nin yarattığı prestiji yıkmak için geniş çaplı bir katliamı düzenledi. Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
Gelgelelim bu da ters tepki ve giderek daha da

tepecektir. Siyasal planda İP’in temsil ettiği devletçi ve kemalist sol dışında öteki sol kesimler katliam karşısında infiale, katliama karşı gösterilen direniş karşısında heyecana kapılmışlardır. Bu infial ve heyecan, ilerici devrimci güçleri yeniden yakınlaştırmıştır. Katliama genel bir terörün eşlik ettiği ve ölümüne çatışmanın sert bir kutuplaşmaya yolaçtığı koşullarda, zayıf ve yalpalayan tüm politik unsurlar elbette sinecek ve geri çekileceklerdi. Bu olguyu katliamı önceleyen karşı-devrim saldırısından beri izliyoruz (ÖDP MYK’nın 12 Aralık tarihli genelgesi bu açıdan utanç vericidir ve bu utancı yaşayanlar bunun politik sonuçlarını elbette yaşayacaklardır). Fakat bu genel sol tabanda bir yakınlaşmayı, katliam saldırısına karşı şu veya bu biçimde bir tepki vermeyi engelleyememiştir. Sol tabandaki bu yakınlaşma ve etkileşim son günlerin bir başka önemli politik kazanımıdır.

Her sert çatışma toplumda devrimci ve karşı-devrimci güçleri kutuplaştırır. Normal durumlarda arada duran pasif çoğunluk çatışan kutuplardan yana eğilim göstermeye ve saf tutmaya başlar. Gerici ideoloji ve değerlerin etkisi altındaki önemli bir kitlenin devletin saldırısına destek verdiğinden kuşku duymamak gerekir. Fakat tersinden de toplumun ilerici değerlere yakın kesimleri de katliama tepki ya da nefret, direnişe ise sempati duyarak devrimci harekete yakınlaşmışlardır. Bundan da kuşku duymamak gerekiyor. Düne kadar devrimci hareketin “marjinalliği” üzerine ucuz demagojinin etkisinde kalan yurtsever Kürt kitlelerinin katliama duyduğu tepki ve direnişe gösterdiği yakın sempati, bunun açıkça gözlenebilen bir örneğidir. Bu aynı eğilimin toplumun ilerici değerlere yakın işçi-emekçi kitlelerinde yaşandığından kuşku duymamak gereklidir. Ki devrimci siyasal mücadele için acil ve öncelikli olan da bu kitlelerle yakınlaşabilmek, onların ilgi, sempati ve giderek desteğini alabilmektir. Katliam ve direniş ters yönden, fakat benzer doğrultuda sarsıcı etkileriyle buna uygun bir zemin yaratmıştır. Bunu en iyi bir biçimde değerlendirmek devrimcilerin politik yeteneğine ve çabasına bağlıdır.

İlerici devrimci güçlerin tam birliği

Devlet uyguladığı katliamla direnişi kırmayı başarabilseydi, hücre karşıtı mücadele bu aşamada yenilmiş olacaktı. Oysa tam tersi oldu, halihazırda direniş kırılmak bir yana, tam tersine pekişti ve henüz içerden yeterli bilgi alınmamakla birlikte büyük ihtimalle düne kadar direnişe katılmayan güçleri de kapsayarak genelleşti. Katliamda onlarca devrimci hayatını yitirdi. Operasyonda ağır yaralanan ve şu an tedavi edilmeyen, öte yandan Ölüm Orucu Direnişi’nde ölüm sınırları içerisine girmiş bulunan, dahası operasyon nedeniyle ölüm süreci hızlanan çok sayıda devrimcinin hayatını kaybetmesi bu sayıyı her an

Devletin katliamcı kimliği bir kez daha açığa çıktı

Devletin korkunç bir katliamı göze alarak devrimci tutsakları zorbalıkla hücrelere kapatması her zaman bir olasılıktı. Bu kolay göze alınabilir bir olasılık değildi elbette. Ama hücrelerden vazgeçmedikçe de, eninde sonunda yapacağı, yapabileceği de buydu. Devletin böyle bir gözü dönmüşlüğün siyasi sonuçlarını göze alarak giriştiği katliamın ardından F tipine yaptığı sevkiyat, bizim işimizi pratik açıdan düne göre zora sokmakla birlikte, devlet payına herhangi bir sorunu çözmüş değildir henüz. Dahası, siyasal açıdan alındığında, gericilik cephesini zora sokan bir dizi sonucu olmuştur bu katliam saldırısının. Faşist rejim politik ve moral açıdan önemli darbeler almıştır.

Herşey bir yana, “Kopenhag Kriterleri”, KOB ve benzeri üzerinden yaratılmak istenen demokratikleşme hayalleri etkili bir darbe almış, bu devletin zorba ve katliamcı yüzü emekçi kitleler ve dünya kamuoyu önünde açığa çıkmıştır. Katliam makinasına yalan makinasının eşlik ettiği, Kriz Yönetim Merkezi eliyle iğrenç bir propaganda ve psikolojik savaşın sürdürüldüğü bugünkü toz duman içinde, bu ilk bakışta yeterli açıklıkta görülmeyebilir. Fakat çok geçmeden, bu derece korkunç bir katliam yaygın bir sorgulamanın konusu olacaktır, bundan kuşku duymamak gerekir. Bunu anlayabilmek için Ulucanlar katliamını izleyen süreci hatırlamak yeterlidir. Benzer bir toz duman o zaman da yaratılmıştı, ama çok geçmeden hava tersine döndü, katliamcılar katliamı savunamaz hale geldiler ve gericilik cephesinde bile yankı bulan bir sorgulamanın hedefi oldular.

Dünya ölçüsünde ise aynı sorgulama şimdiden gündemdedir. Emperyalist merkezler katliama sessiz bir onay veriyor olsalar bile, emperyalist medya kuruluşları Türkiye’deki rejimin kanlı vahşetini bir biçimde tüm dünyaya duyurmak zorunda kalıyorlar. Korkunç katliamın ve buna karşı görülmemiş yiğitlikteki direnişin yurtdışındaki ilerici Türkiyeli emekçiler üzerindeki çifte etkisi, bu etkinin yarattığı protesto dalgası, bunu ayrıca kolaylaştırmaktadır. Faşist katliama alkış tutan yazar-çizer takımının daha şimdiden buna dikkat çekerek katliamın dış dünyaya izah edilmesi üzerine tavsiyelerde bulunmaları da, rejimin uluslararası alanda düştüğü ağır sıkıntının bir göstergesi sayılmalıdır.

ve Sorumluluklulukları

katlayabilir. Bu denli çok sayıda devrimcinin hayatına malolmuş bir istem ortada kalamayacağına göre, hücre saldırısının püskürtülmesi önümüzdeki günlerde çok daha şiddetli bir mücadelenin konusu olacaktır.

Bu olgunun kendisi, tüm ilerici devrimci güçler arasında çok daha yakın bir birlik, çok daha sıkı bir dayanışma, bunun somutlanmış ifadesi olarak güç ve eylem birliğini gerektirmektedir. Bu ihtiyacın karşısına duygusal ya da sekte eğilimlerle çıkmak akıllalmaz bir hata, bağışlanamaz bir sorumsuzluk olacaktır. Saldırıyı püskürtme mücadelesine kendisini adayan devrimcilerin anısına saygı ve bağlılık saldırıyı püskürtmeyi gerektirir. Saldırıyı püskürtmek ise, her türlü katkı ve desteği değerlendirerek devrimci güç birliğini en ileri düzeye çıkarmayı...

Gündemdeki çatışmanın eksenini devrimci direniş çizgisi üzerinden kurulmuştur. Ve bu ekseninde yürüyecek mücadele, bu mücadeleye sunulacak her türlü katkı ve verilecek her türlü destek, sonuçta devrimci direniş çizgisinin zaferini kolaylaştıracaktır. Anlamsız, duygusal, sekte eğilim ya da tepkilerle bunun karşısına dikilmek bir yana, bunun için en azami çabayı harcamak, devrimci sorumluluğun şu günlerdeki en temel, en ihmal edilemez gereklerinden biridir.

Sorunu işçi sınıfına ve emekçilere taşımalyız

Başlangıçta olduğu gibi halihazırda da sorunu işçi sınıfına ve emekçi kitlelere taşıyamamak, onların acil sorunları ve istemleriyle organik bağını kuramamak, hücre karşıtı mücadelenin en temel zaafidir. Rejimin saldırısının kapsamı ve şiddeti, bunun karşısında devrimci tutsakların günleri bulan direnişi, tüm bunların günlerce toplum gündeminin baş sırasına oturması, sorunu en geri kitlelerin bile ilgi alanına sokmuştur. Toplum bu sorun ekseninde bir biçimde politize olmuştur, elbette ki lehte ve aleyhte. Bu çerçevede ilerici işçi ve emekçi kitlelerin artan duyarlılığını değerlendirmek ve sorunu emekçilerin daha yeni katmanları için anlaşılır hale getirmek, onların acil ve öncelikli sorunlarıyla organik bağını kurmak, devrimci siyasal çalışmanın güncel gereklerindendir. Yalnızca rejimin vahşetine en anlamlı yanıt değil, hücre saldırısını püskürtme mücadelesinin de en temel gereğidir bu.

Çok sayıda devrimcinin hayatını ilgilendiren olağanüstü acil bir durumla yüzyüzeyiz

Sorunun bu cephesinin politik açıdan taşıdığı olağanüstü önem ne olursa olsun, sayılı günlerle sınırlı bugünkü sert politik irade çatışmasının seyrinde bunun rolü yine de tali kalacaktır. Zira kitle çalışması doğası gereği soluk, sabır ve zaman gerektirir. Oysa içinden geçmekte olduğumuz günlerde çok sayıda devrimcinin

hayatını ilgilendiren olağanüstü acil bir durumla yüzyüzeyiz. Deyim uygunsu bu eldeki hazır güçlerin, bununla tüm ilerici devrimci güçler toplamını kastediyoruz, en etkin bir biçimde birliğini ve seferberliğini gerektirir. Şiarımız ve hedefimiz hücre saldırısını püskürtmek ölümleri durdurmak olmalıdır. Eldeki güçleri ve devletin katliamla oluşan açmazlarını en iyi biçimde değerlendirirsek, bunu başarabiliriz.

Değerlendirmemizin başlangıcında vahşi bir katliama girişmek yoluyla devletin düştüğü politik açmazlara özellikle işaret etmemizin gerisinde, bu açmazları en iyi biçimde değerlendirebilmek olanağına ve sorumluluğuna işaret etmek kaygısı vardı. "Hayata dönüş" adı altında onlarca devrimcinin hayatına kastedilen bir rejimin gözü dönmüşlüğü ne olursa olsun, tam da kendi kullandığı demagogik argümanlardan dolayı yeni kitlesel ölümleri kaldırmak onun payına sanıldığı kadar kolay olmayacaktır. Devrimci tutsakların direnişi kararlılıkla sürdürüğüne göre, herşey devrimci güçlerin eldeki olanakları ve bunun bir parçası olarak devletin açmazlarını ne ölçüde değerlendirebileceğine sıkı sıkıya bağlıdır.

İlerici Kürt kitlelerinin katliama tepkisi ve direnişe sempatisi değerlendirilmelidir

Tüm acımasızlığına ve vahşetine rağmen devletin katliam saldırısı bazı temel gerçeklerin ilerici güçlerin daha geniş kesimleri tarafından anlaşılmasını kolaylaştırmıştır. Devletin bu denli vahşi bir katliamı kör bir inat uğruna değil, ama çok belirgin politik amaçlara bağlı olarak göze almış olduğu şimdi çok daha açık bir biçimde anlaşılmalı olmalıdır. "Cezaevi sorunu"nu çözmek adı altında devrimci tutsaklara yönelen bu hunharlığın gerisinde toplumsal muhalefetin teslim alınması amaç ve kaygısının yattığı şimdi çok daha açık görülebilmektedir. Bu, toplumsal muhalefetin, bunun ifadesi olan siyasal ve demokratik güç ve örgütlenmelerin birleşip bütünleşmesini ve saldırının karşısına dikilmesini kolaylaştırmaktadır.

Öte yandan, batağa götürmekten başka hiçbir geleceği olmayan İmralı çizgisine görünürdeki bağlılığı ne olursa olsun, Kürt yurtsever güçleri de giderek bazı gerçekleri daha iyi görebilme eğilimi içerisinde oldukları. PKK'li tutsakların içerdeki tüm teslimiyetine ve rejimin karşı saldırısının doruğa çıktığı bir sırada aldığı utanç verici tavra rağmen, dışardaki Kürt yurtsever kitlelerinde zindan direnişine olan ilgi ve sempatiye bir zayıflama olmamıştır. Katliam ve buna karşı gösterilen muazzam direnişin ardından ise bu sempati ve destekte büyük bir sıçrama yaşanmıştır. Bu olgu Kürt basını üzerinden bile açıklıkla izlenebilir.

İmralı'nın teslimiyet çizgisine bu denli kolay teslimiyet gösterip uyum sağlayanların içinden geçtiğimiz özel konjonktürde gösterdikleri tutuma elbette ki köprü atılmak gerekir. Fakat öte yandan bu tutumun bir birikim üzerinde yükseldiğini de

gözden kaçırmamak gerekir. Devrimci tutsakların üzerine katliamlarla yürüyen politik irade ile Kürt halkının temel hakları bir yana ulusal varlığını kabul etmeye bile hala yanaşmayan irade aynıdır. Bu aynı irade Kürt hareketindeki tüm direnç noktalarını ezmeye özel bir eğilim göstermektedir. Ve bu olgu, bunun derin politik anlamı, politik açıdan büyük bir deneyim birikimine sahip olan Kürt yurtsever ögeleri tarafından elbette ki algılanmaktadır. Türkiye devrimci hareketi ile yeniden yakınlaşma eğilimi yaratan da aynı zamanda budur.

Kaldı ki sorun yurtsever politik kadroların da ötesindedir. Sempati duyan ve politik yakınlaşmayı zorlayan, gerçekte yurtsever emekçi kitlelerdir. Sorunu değerlendirirken ve bu cepheden ortaya çıkan olanakları ele alırken, bu olguyu gözden kaçırmamak özel önem taşımaktadır. Faşist rejimin azgınlığı karşısında ve gündemdeki bir saldırıyı püskürtme çerçevesinde ilerici Kürt cephesinden, bu cephenin emekçi tabanından kendini ortaya koyan olanakları değerlendirmeyi hiçbir biçimde küçümseyemeyiz.

Herşeye rağmen güçlü olan biziz

Düşmanımızın baskı, zulüm ve katliam olanakları ve yeteneği ne olursa olsun, biz devrim cephesi olarak bugün düne göre çok daha güçlüyüz. Devletin saldırısı fizik açıdan sonuç almış görünse de, politik açıdan gerçekte tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Devrimci iradenin kırılmazlığı kanıtlanmıştır. Direniş tüm gücü ve kararlılığıyla sürmektedir. Yalan perdesi yırtıldığında, toz duman dağıldığında, katliamcı gerici cephelerin maskesi daha çok düşecek, tecriti hızlanacaktır.

Bunun bilinciyle, bunun verdiği güç ve gerektirdiği sorumlulukla hareket etmeliyiz. Orta yerde çok sayıda devrimcinin yaşamını ilgilendiren bir sorun bulunduğu için, politik açıdan son derece dikkatli ve isabetli bir çizgi izlemeli, pratik açıdan en azami bir çabayı ortaya koymalıyız. Bunu başararsak, saldırıyı püskürtmekle kalmaz, devrimci politik mücadelede yeni bir dönemi de başlatmış oluruz.

Hücre saldırısını püskürtme sorumluluğu, işçi sınıfına ve emekçilere yönelen bir dizi başka saldırıyı püskürtme sorumluluğunu biçim olarak bir ölçüde gölgelemiş bulunmaktadır. Gerçekte arada böyle bir çelişki olmamakla birlikte, hücre saldırısı eksenli çatışmanın örgütlü politik güçlerle yaşanması ve bunun görülmemiş bir şiddetle seyretmesi, sonuçta böyle bir fiili durumu ortaya çıkarabilmektedir. Bunu aşmak, hücre saldırısını püskürtme görev ve sorumlulukları ile işçi sınıfı ve emekçilere yönelik bir dizi güncel saldırıyı püskürtme görev ve sorumluluklarını bütünleştirmek özel bir önem taşımaktadır.

Özellikle biz komünistler bu alandaki görev ve sorumluluklarımıza çok özel bir dikkat ve hassasiyet göstermek durumundayız.

Görüşme sürecine ilişkin tanıklıklar...

Görüşmeler Nerede Tıkandı?

Oral Çalışlar/Cumhuriyet, 18 Aralık '00

Ölüm oruçlarının ölümüne dönüşmemesi amacıyla Bayrampaşa Cezaevi'nde sürdürülen bir dizi görüşmeye katıldım. Geçen perşembe (14 Aralık) gecesi saat 24.00 sıralarında görüşmeler kesildi. Ölüm oruçları sürüyordu.

Bir hafta boyunca, onlarca saat süren bir görüşmeyi bütün ayrıntılarıyla bu köşede anlatmaya olanak yok. Şu koşullarda bunun bir yararı da olduğunu sanmıyorum.

Zaman kaybetmemek ve kamuoyunu aydınlatmak amacıyla bazı satırbaşlarını belirtmek istiyorum. Geçen cumartesi günü (9 Aralık) sabahı Yaşar Kemal, Orhan Pamuk, Zülfü Livaneli, Can Dündar ve Mehmet Bekaroğlu ile birlikte akşama kadar süren bir görüşme yaptık.

Bu görüşmenin sonunda ölüm orucundakiler, F tipi hücre sisteminin 20 kişilik birimlere dönüştürülmesini, buna bağlı olarak Terörle Mücadele Yasası'nın 16. maddesinin kaldırılmasını istediler. Ayrıca, 'üçlü protokol' diye anılan savunma hakkını ve tedaviyi engelleyen protokolün yerine sağlık ve savunma hakkını uluslararası standartlara uyduran değişiklikler yapılması gerektiğini belirttiler. Cezaevlerinde meydana gelen olaylar yüzünden ve 1996 ölüm orucunun ardından sakat kalanların, içeride tedavisi imkânsız hastalıkları olanların, yani yasa gereği bırakılması zorunlu bulunan bütün mahkûmların tahliyesini, bu konudaki bürokratik engellerin sona erdirilmesini talep ettiler. Onun dışında DGM'lerin kaldırılması, Terörle Mücadele Yasası'nın insan haklarına ve demokrasi ölçütlerine aykırı maddelerinin ayıklanmasını dile getirdiler. Cezaevlerindeki saldırılarda görev alanların mahkeme önüne çıkarılması, istekleri arasındaydı.

20 kişilik mekân talebini Adalet Bakanı'na ilettik. Bakan, rakam telifüz etmeyeceğini ve koğu sistemine dönmeyi düşünmediklerini dile getirdi. Akşam olduğunda Adalet Bakanı bir basın toplantısı düzenleyerek F tipi cezaevlerine nakillerin durdurulduğunu ve toplumsal bir mutabakat sağlanana kadar buralara nakil yapılmayacağını açıkladı. Toplumsal mutabakattan söz ederken, konuyla ilgili danışılacak kurumları, adlarını vererek sıraladı: TMMOB, Tabipler Birliği ve Barolar Birliği.

Bu konuşmanın ardından söz konusu sivil toplum örgütleri sürece katıldılar. Çarşamba (13 Aralık) akşamı tutukluların ve Mehmet Bekaroğlu'nun talebiyle cezaevine gittiğimde TMMOB Başkanı Kaya Güvenç, Türk Tabipler Birliği İkinci Başkanı Metin Bakkalcı,

Istanbul Barosu Başkanı Yücel Sayman da oradaydı. Tutuklu avukatı Behiç Aşçı ve tutuklu aileleri adına Naime Kara da gelmişlerdi.

Mehmet Bekaroğlu, Adalet Bakanı'nın "makul sayıda tutuklunun,

tecrit ve izolasyonu dışlayan bir şekilde yaşayacağı düzenlemelerin yeniden yapılması için söz konusu sivil toplum örgütlerinin bir taslak hazırlamalarını ve hazırlayacakları taslakları dikkate alacağını ve onlarla mutabakat sağlanmadan F tipine nakiller yapılmayacağını" söylediğini belirtti. Bunun bir metin halinde açıklanmasını da kabul ettiğini bildirdi.

Kaya Güvenç'in elindeki F tipi

tahmini proje taslağına baktık. Bu krokilere bakarak 18 kişilik birimlerin ya da 12-6'lık birimlerin mümkün olduğunu gördük. Kaya, bu tür bir mimari değişikliğin kolayca yapılabileceğini belirtti. Bu arada taslaklardan, 18'lik birimle diğer birimler arasında bir tecrit duvarı olduğu saptandı. Bu duvarın da gidip incelenerek yıkılabileceği söylendi.

Ancak başından beri Bekaroğlu,

“Garantörüz, hücreler olmayacak”

Mehmet Bekaroğlu/ Özgür Politika/18 Aralık '00

Sayın Bekaroğlu Ölüm Orucu'nun kritik bir aşamaya girdiği sırada görüşmeler tıkandı, çekildiniz..

Adalet Bakanı'nın deklare ettiği, bizim formüle ettiğimiz, somutlaştırdığımız bir formül vardı. Onu arkadaşlar yeterli görmediler. (Gülerek) Arkadaşlar derken, biz arkadaş kelimesini kullanıyoruz da bazıları bundan rahatsız oluyor. Reddedince, tabi olabilir, bir tikanıklıktır, belki beklenince adımlar atılabilir, aşılabilir diye görüşmelere bir ara verdik. Ama bu arada bir avukat arkadaş çıkıp basına olmayan bir şeyi deklare ettiler. İşte kurul olarak bizim bir şeyi kabul ettiğimizi, Bakan'ın bunu reddettiğini ve Bakan'ın da bizim yetkimizi aldığını söylediler, doğru olmayarak.

Çözüm için hangi öneriler de bulunuyorsunuz?

Birçok ihtimal var tabi. Biz diyoruz ki uluslararası normlar izolasyonu tanımlamış, bu izolasyonu ortadan kaldıracak bir hukuki ve mimari düzenleme yapılacak. Ayrıca Türkiye'nin şartları özel olduğundan dolayı bir güvenlik problemini de dikkate alıyoruz. Bu söylediklerimizi formüle edelim, yazalım ve bu işi bitirelim dedik.

Tutsaklar somut olarak ne diyor?

İçerdeki arkadaşlar "hücreler, yani bu bir ve üç kişilik duvarlar yıkılacak, insanlar bir koğuştayacak" diyor güvenlik bakımından. Tutuklu ve hükümlülere dedik ki, 'Bütün bilimsel normları kullanarak, Türkiye'de bu konuyla ilgilenen herkesin de fikrini alarak bir çözüm oluşturacağız. Bakanlıkta oluşturacağımız bu çözüme evet diyor. Dolayısıyla siz burda somut bir rakamda ısrar etmeyin. Bu aleyhinize de olabilir. Türkiye kendine göre hapishane kültürü oluşturmuştur, bazı uluslararası normları aleyhinize olabilir. Dolayısıyla siz bizi bazı şeylerle bağlamayın. Ortaya koyduğumuz bu genel ilkeler önemlidir. Eğer bize referans kurumları olarak bakıyorsanız olmaz.'

Tabi biz tutukluların ve hükümlülerin

Bakan'a ilettik. O da açıklamasında bunları kabul etmedi. Biz kendi başımıza karar veremeyeceğimize göre, o aşamada yapacağımız bir şey kalmadı. Görüşmelerden çekildik. Türkiye'de ilk defa bir Bakan, 'biz toplumsal duyarlılıkları dikkate alarak bunu erteliyoruz. Kamu kurumunda olan sivil toplum örgütleriyle birlikte bu işi çözeceğim' diyor. Bu Türkiye için çok önemli bir demokratik kazanımdır. Ama maalesef bu heba ediliyor. Aslında tutuklu ve hükümlüler bu formülasyonu kabul ettiler. Bizim yapacağımız bu genel çerçeveyi somutlayacak, güvenceye alacak bir formül bulmak. Bu formülü de bulduk.

Nedir bu formül?

Bu Kurul garantör kurum. Bu kurum tutuklunun avukatı, ailesi, İHD, TİHV gibi insan hakları dernekleriyle de görüşerek ne yapılabileceği sonucuna varılacak. Biz tutuklu ve hükümlülere şu garantiyi veriyoruz. Biz izolasyonu ortadan kaldıracak, makul sayıda insanın birarada olmasını sağlayacak, ayrıca tutuklu ve hükümlünün savunmasından sağlığına kadar bütün bu haklarını garanti edecek yeni düzenlemeler yapılması için gayret göstereceğiz. Maalesef bu noktada görüşmeler koptu. 60. gün, Allah korusun her an ölümler gelecektir. Bu da hiç kimsenin lehine olmayacaktır.

Adalet Bakanı koğuşlar olmayacak, odalar olacak, odalar hücre..

Adalet Bakanı asıl verdiği sözü açıkladı. Ondan sonra atraksiyonlara göre bir sürü baskı var. Ona göre bir şeyler söylüyor. Önemli olan biz referans kurumlarsak, bunu dünyaya ilan etti. AP'de konuşuldu, çizdiğimiz çerçeve geçerlidir. Diyelim ki Bakan 18 kişilik koğuş yapacağım dedi, ama yapmadı, ne olacak, nedir bunun garantisi. Ama bakın şimdi ilk defa biz dört kurumun hayır dediği hiçbir şeyi yapmayacağım, bunlarla uzlaşacağım diyor. Bundan güzel bir garanti olabilir mi? Bu kurumlar

Yeni bir düzenlemede de hücrenin olmayacağı garantisi veriyorlar

Elbette, yazıyoruz metne zaten, diyoruz ki tecriti imkansız kılacak makul sayıda insanın birlikte yaşamasına olanak verecek mimari ve hukuki düzenlemeler diyoruz. Bir ihtimal olarak odaları koruyarak salonu, mutfak herkes ortak kullanıyor, odalara akşam gidip insanlar yatıyor.

Yani oda kapıları her zaman açık olacak..

Evet, kapılar sürekli açık, o bölümün diyelim giriş kapısı, her yerden de girilemiyor, havalandırma ve mutfak gibi ortak kullanım alanlarına açılan kapıları var ve başka kapıları da yok. Başka ihtimaller de var tabi. Dışardan koğuşun vanasının ışığın kapatılması bir izolasyondur, olmamalıdır. Biz bunların hepsini tek tek inceleyip karşı çıkacağız.

Tutuklunun güvenliği var. Öyle sistem getireceksiniz ki oraya izleme komitelerinden, infaz hakimliğine güvenceler de olmalı. Çok ileri adımlar var. Uzun zamandır çalışıyoruz. Bu garanti önemlidir.

Biliyorsunuz 96'da 12 kişi yaşamını yitirdi, sözler verildi, sonra tutulmadı..

Biliyoruz, işte biz de bunları aşmak için en iyisini yapmaya çalışıyoruz. Anlaştık, duvarları yıkacağız sözü mü daha garantilidir, yoksa bunu garanti edecek bunu referans olan kurumları ortaya koymak ve dünyayı buna tanık yapmak mı daha garantidir? En iyi formül budur.

Ancak ölümler her an olabilir, yeniden görüşmeler başlamayacak mı?

Taraflar var, bizi çağırırlarsa biz gideriz. Kamuoyunun baskısı var, yeniden görüşmeleri bırakamazsınız diye. Bakan'a ilettim. Bakan orda tıkanı. 'ordan bir çağrı gelirse biz gidin diyoruz' dedi.

Yani bir anlamda yeniden başlamak Bakan'a bağlı.

Bizi biri göndermeli, ben milletvekili olarak giderim ama bunun bir anlamı olmaz, öncekiler gibi referans olursak bir sonuca varırız. Bakan'dan veya içerden biz görüşmek istiyoruz diye savcılığa bir talep gelse biz valizlerimiz hazır bekliyoruz, her an yeniden görüşmeye hazırız.

Bakan'ın rakam telaffuz etmek istemediğini, ancak varılacak mutabakata bağlı olacağını vurguladı. Metinler üzerinde belli bir anlaşma sağlandıktan sonra, siyasi mahkûmların temsilcileri, 18 kişilik birimlerin ve tecrit duvarının yıkılacağını Bakan tarafından kabul edildiğinin kendilerine bildirilmesini istediler. Rakam açıklanmadan yapılan bir duyurunun kendileri için tatmin edici olmadığını vurguladılar.

Bekaroğlu, Bakan'la yeniden konuştu. Bakan, "Bu rakamlara ve duvara hayır da demiyorum evet de demiyorum, ancak şu noktada bu konuda sayılara dayalı bir açıklamayı doğru görmüyorum. Benim için mutabakat ve bu kuruluşların hazırlayacağı raporlar bağlayıcı, bu sözümde duruyorum" dedi. İçerideki temsilciler, "18 kişilik sayı ve duvarın yıkılacağını açıklanmaması durumunda biz de ölüm oruçlarını bitirmeyiz" dediler. Sivil toplum örgütlerinin yöneticileri ise, Bakanlığın kendilerini muhatap kabul etmesinin önemli bir güvence olduğunu, sivil kuruluşların daha sağlıklı, uluslararası standartlara ve insan haklarına uygun çözümler üretebileceklerini belirttiler. Tutukluların güvensizliğine de, yaşanmış olaylar nedeniyle hak verdiklerini onlara anlattılar. O noktadan sonra yapılacak daha başka bir şey kalmamıştı. Hep birlikte cezaevinden çıktık. Tutukluların istekleri son kez Bakan'a yeniden iletili.

Özetlersek: Bakanlık, söz konusu sivil toplum örgütlerinin hazırlayacağı raporlara bakarak ve toplumsal mutabakat doğrultusunda F tipi cezaevlerini değiştireceğini söyledi. Tutukluların temsilcileri ise, bunun yetmediğini, Bakan'ın 18 kişilik birimler ve tecrit duvarı konusunda açıklama yapmasını ve güvence vermesini istediler. Sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ise F tipinin tecrit anlayışına karşı olduklarını, bu cezaevinin mimari yapısının değiştirilmesi için asgari 15-18 kişilik mekânlar üretebileceklerini ve bu konuda kendilerinin muhatap alınmasını önemli gördüklerini ölüm orucundakilere anlattılar. Özetle durum bundan ibarettir. Ölümün olmasın!..

Görüşmeleri tıkayan, 56 gündür taleplerimize karşılık vermeyen, hücre ve tecrit uygulamasında ısrar eden Ecevit hükümetidir...

Zaferi şehitlerimizle kazanacağız!

Tüm kamuoyunun bildiği gibi direnişimizin taleplerinin geniş halk kesimlerinin talepleriyle bütünleşip, haklılığı ülkemizin en ücra köşelerinde gerçekleştirilen eylemlerle dile getirilmesinden sonra, Adalet Bakanlığı "F Tipi hücreler üzerine toplumsal mutabakat sağlanması" ile ilgili bir açıklama yapmış ve ardından bir heyet oluşturulmuştu. Bizim de onaylamamız ile bu heyete önce Mehmet Bekaroğlu, TTB İkinci Başkanı Metin Bakkalcı ve TMMOB Başkanı Kaya Güvenç katıldılar ve görüşmelere başladık. Görüşmelerde, Mehmet Bekaroğlu ile TMMOB ve TTB temsilcilerinin Bakanlık tarafından bağlayıcı kabul edildiğini öğrendik. Bizimle görüşmelerin ardından Bakanlık ile de görüşecek olan bu heyetin bileşenlerinin eksik olduğunu belirterek, görüşmelere İstanbul Barosu Başkanı Yücel Sayman, Tutuklu ve Hükümlü Aileleri adına TAYAD temsilcisi Tekin Tangün, Gazeteci-yazar Oral Çalışlar ve tutuklu avukatı Behiç Aşçı'nın da katılmasını istedik. Bu kişilerin de katılmasıyla görüşmeler başladı. Taleplerimizi anlatmaya ilk madde olan "F Tipi Hücrelerin Kapatılması" ile başladık ve ardından heyetin öneri ve düşüncelerini dinledik. Biz bir yandan bu görüşmeleri sürdürürken, Ecevit Hükümeti yaptıkları taleplerimize gerçek cevabını veriyordu aslında...

Ecevit ve Adalet Bakanı tehdit, yalan ve demagogilerini devam ettirdiler ve bu çabalarıyla, Ölüm Orucu eylemimiz ve taleplerimizin haklılığı karşısında iyice acizleştiler. Öyle ki PKK'lilerin ölüm orucu eylemimiz ile ilgisiz ve neden başlayıp-neden bitirdikleri belirsiz olan açlık grevlerini bırakmalarını kullandılar. Devletin, tutsakların taleplerine olumlu bir yaklaşım içerisinde oldukları izlenimi yaratmaya çalıştılar. RTÜK ve İstanbul DGM'nin kararı ile eylemimiz hakkında sansür uygulaması başlattılar. Yetmedi ve tüm dünyanın gözleri önünde MHP'li itlerle birlikte, Ankara'da ailelerimize ve halkımıza vahşice saldırdılar. Nitekim Ecevit Hükümeti'nin taleplerimize verdiği gerçek cevabın ne olduğunun anlaşılması için beklemek zorunda da kalınmadı...

F Tipi hücrelerdeki tecrit ortamının nasıl giderileceği konusunda yürüttüğümüz tartışmalarda, TMMOB'nin önerisi, görüşmeye katılan tüm kurumların ortak mutabakatı ile kabul edildi. F Tipi hücre hapisanelerine mimari açıdan vakıf olan TMMOB temsilcisi, tek ve 3 kişilik hücre ünitelerinin aralarındaki tecrit duvarlarının uygun biçimde kaldırılarak toplam 18 kişinin birlikte kalabileceği, ortak havalandırmayı kullanabileceği ortak yaşam mekanları oluşturulmasının mümkün olduğunu anlatarak, F Tipi'nin mimari açıdan böyle değiştirilebileceğini önerisini sunmuş ve bu öneri çeşitli alternatifler de tartışıldıktan sonra, heyet üyeleri ve bizler tarafından uygun bulunmuştur.

Bu mutabakatın ardından, M. Bekaroğlu Adalet Bakanı ile telefonla görüşerek TMMOB'un görüşme platformuna sunduğu ve bizim de kabul ettiğimiz bu öneriyi iletmış, 15 Aralık günü için bu önerinin üzerinde tartışmak üzere Ankara'ya, Bakanlığa gelme önerilerini dile getirmiş, ancak bu öneri Bakanlık tarafından reddedilmiştir. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün verdiği cevap "Ankara'ya getireceğiniz proje bu ise, yeni olarak söyleyiniz" idi. <http://www.kizilbayrak.org>

bakanlık TTB, TMMOB ve diğer heyet üyelerinin de üzerinde anlaşıldığı projeyi reddederek, "tüm dünya kamuoyu önünde ifade ettim" diyerek güven duymamızı istediği "toplumsal mutabakat"ı hiçe saymıştır. Dahası küstahlık yapmış ve "... dışarıda ambulansların beklediğini, tedavi olacak tutuklu varsa çıkabileceğini..." söylemiştir.

Bakanlığın bu tavrından sonra heyet üyeleri, artık yapabilecekleri bir şey kalmadığını belirterek görüşmelerden çekilmişlerdir. Adalet Bakanlığı şahsında Ecevit Hükümeti, daha ilk talebimizde olumsuz bir cevap vermiştir -ki bu öneri bizim olmayıp, TMMOB'nin "çözüm" önerisidir. Bizler, TMMOB'nin F Tipi hücrelerde yapılmasını öngördüğü değişiklik önerisini kabul ettik. Ancak "erteleme" vb. yaklaşımlarıyla gerçek niyetini gizlemeye çalışan Adalet Bakanlığı ve hükümet bu somut adım karşısında yüzündeki maskeyi çıkartmış ve halk düşmanı saldırgan yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Bu noktadan sonra, Ölüm Orucu'ndaki biz devrimci tutsakların, artık görüşecek bir şeyi yoktur. Taleplerimiz ortadadır... karşılanmalıdır. F Tipi hücreler dayatması son bulana kadar direnecek, taleplerimizden asla vazgeçmeyeceğiz. Bu aşamadan sonra, ölümün üzerine yürüyen 203 ölüm orucu direnişimizden şehit düşecek olanların katili Adalet Bakanı H. Sami Türk ve Ecevit Hükümeti olacaktır. Sadece 203 ölüm orucu direnişçisi değil, belki birçok tutsak tek tek ölecek, ama tarih bir kez daha direnen halkın teslim alınamayacağını yazacaktır.

Bu amaçla 14. Aralık. 2000 tarihinden itibaren AYDIN, BARTIN, BAYRAMPAŞA, BURSA, BUCA, CEYHAN, ÇANKIRI, ÇANAKKALE, GEBZE, MALATYA, UŞAK VE ÜMRANIYE hapisanelerinde ölüm orucu üçüncü ekiplerimiz eyleme başlamışlardır. Bakanlık ve Ecevit Hükümeti saldırabilir, katledebilir, yalan ve demagogilerine devam edebilir... Taleplerimiz karşısında, en aşağılık spekülasyonlarını sürdürebilir, eylemimizle ilgili sansürlerini uygulayabilir... Demokratik talepler için kitle gösterileri yapan halkımıza vahşice saldırılarına ara dahi vermeyebilir... Ama bilinmelidir ki baskı ve tehditle, yalan ve demagojiyle sonuç alamayacaklardır. Ölüm Orucu Direnişimiz'in haklı talepleri için yüzlerce ölecek, ama asla vazgeçmeyeceğiz.

Zaferi şehitlerimizle kazanacağız!

Biz kazanacağız, halklarımız kazanacak!

15 Aralık 2000

DHKP-C, TKP(ML), TKİP Davası Tutsakları

Faşist katliam senaryosunun bilinçsiz, ürkek ve saf oyuncularına...

Kanlı operasyon sonrasında, Bayrampaşa'daki görüşmelere katılan Meclis İnsan Hakları Komisyonu üyesi Mehmet Bekaroğlu, hazırlıkları bir yılı aşkın bir süreyi bulan bir operasyona zemin hazırlamak için kullanıldıklarını açıkladı. Faşist devlet, F tiplerine geçiş için hazırlıklarını yaptığı kanlı operasyonu toplum nezdinde meşrulaştırmak için kendisine insani bir kisve geçirmişti. Ulucanlar'ın, Burdur'un kanı henüz ellerinde kurumamışken, ciddi ciddi ÖO Direnişi'ndeki tutsakların ölmemesi için çırpınıyordu. Ölümün olmamalıydı, toplumsal duyarlılık dikkate alınacaktı, hatta F tipleri erteleniyordu. Konuya duyarlı meslek kuruluşlarının görüşleri alınarak, bir toplumsal mutabakata varılacak, F tipleri de ancak bu toplumsal mutabakatın öngördüğü çerçevede yapılan değişikliklerden sonra

açılacaktı. Ancak tüm bunlar söylendikten, bu eli kanlı katiller kendilerini toplum nezdinde meşrulaştırdıktan sonra, görüşmeler aniden kesildi. Devlet herşeyi yapmıştı, ama örgütler hiçbir şeye yanaşmıyorlardı. Hatta devletten yapamayacağı siyasal isteklerde bulunuyorlardı.

Görüşmelerin kesilmesinden sonra, ÖO direnişçileri tam bir toplumsal yalıtılmaya tabi tutuldular. Devletin görevli beslemelerini bir yana bırakalım, bizzat bu yalıtımda aydınlardan reformist-liberal partilere kadar "ilerici" kuruluş ve kişiler ÖO Direnişi'ne karşı saf tuttular. Ölümün yaşanmamalıydı, devlet kendisine düşen adımları atmıştı, artık ÖO'dan vazgeçilmeliydi. Bu liberal takımı, toplu katliamın hemen öncesinde, Adalet Bakanı'yla görüşüp sonrasında yaptıkları açıklamalarda, bakanın iyi niyetinden dem vurdular. ÖO'yu bitirme yönünde girişim başlattılar.

Bugün herşey net. Adalet Bakanı toplu katliamdan sonra; herkesin, aydınların, doktorların, meslek odalarının ÖO'nu bitirmek için gereken herşeyi yaptıklarını, ama sonuç alamadıkları için "hayat kurtarmak amaçlı" operasyonun kaçınılmaz olduğunu söylüyor. Bugün kim bu kanlı operasyonun "hayat kurtarma amaçlı" olduğunu söyleyebilir? Hele hele ortada onlarca devrimcinin cesedi duruyorken. Bunu ancak olsa olsa düzenin maaşlı sözcüleri yapabilir ki, yapıyorlar da. Oysa gerçekler ortada. Sadece İçişleri Bakanı'nın yaptığı açıklamaları görmek yeter. Faşist bakan operasyon için bir yıldır hazırlandıklarını, özel olarak yetiştirilen timlerin cezaevi maketleri üzerinde çalıştıklarını söylüyor.

Kanlı operasyon sonrasında tutsaklar, ÖO

direnışçileri de dahil, ağır yaralı olarak F tiplerine kapatılıyorlar. Bu tabutluklarda yakında peşisıra devrimci tutsaklar katledilecekler. Bunlar yalın gerçekler, üzerine yeni bir söz söylemeye gerek yok. Faşist devlet karagahlarında incelikli olarak yazılmış senaryonun gereğine uygun bir biçimde oyun oynanmış, sonuçta yüzlerce devrimcinin kanı dökülmüş, tabutluklara konulmuşlardır. Bu oyunda bilinçli aktörler yanında bilinçsiz, ürkek ve saf oyuncular da yerlerini almışlardır. Ama bilinçli ya da bilinçsiz dökülen her kan, tüm bu oyunculara buluşmuştur.

Mehmet Bekaroğlu gibi saf ama iyi niyetli bir kişi bugün bu sorumluluğun ağırlığıyla kullanıldıklarını açıklıyor. Ya diğerleri. Diğerleri ya suskunlar, ya da insanların ölümüne ağıt yakarak vicdanlarını rahatlatıyorlar.

Ama ölen ve peşisıra ölecek olan devrimci tutsakların böyle vahşice katledilmelerinden dolayı da olsa sorumluluğu bulunanlar bundan yakalarını kurtaramazlar. Tarih bu liberal takımı kendilerine bulaşan kanla beraber anacaktır. Bu gerçek unutturulamayacak, unutturmayacağız. Eli kanlı bakanın F tiplerinin ertelendiğine ilişkin sözlerini alkışlayanlar, günlük gazetelerine manşet yapanlar, tarih sizi unutmuyacak! Tüm F tipi etkinliklerini iptal eden üyelerine eylem yapmayı, yapılan eylemlere katılmayı yasaklayanlar tarih sizi unutmuyacak! ÖO Direnişi'nin toplum

çapında etki yaptığı bir dönemde katliamcı devlete yaranmak adına bu etkiden yararlanmak isteyen teslimiyetçiler, tarih sizi unutmuyacak!

ÖO Direnişi'ne önce insani duyarlılıkları ve bu duyarlılığın açık bir sınamaya tabi tutulması nedeniyle destek sunup, sonrasında hümanizmlerini devletin hizmetine sunan ve katliamdan sonra köşelerine çekilen aydınlara, tarih sizi de unutmuyacak!

Ya çıkıp Bekaroğlu gibi sorumluluğunuzu ve kullanıldığınızı açıklayıp faşist devlet tarafından kısıtlanan tutsakları sahiplenir katliamı lanetlersiniz, ya da yine sessiz kalıp yakanızdaki kan çıkmamacasına yapışır kalır üzerinizde.

Sizlere son bir söz. Katliam öncesinde tüm bu yaptıklarınız karşısında tutsak avukatı sizlere şöyle sesleniyorlardı: "Çıkıp bakanın iyi niyetinden dem vurup devlet adına tutsaklara garanti veriyorsunuz, ÖO'nu bırakınlar diyorsunuz. Peki Ulucanlar'a, Burdur'a, Sivas'a da garanti verebiliyor musunuz?"

Şimdi bu soruyu kendinize bir kez daha sorun ve düşünün. <http://www.kitaparsivi.org>

Arabulucu heyetten kamuoyuna duyuru

Adalet Bakanı 9 Aralık tarihindeki basın toplantısında F tipi cezaevlerine nakilleri ertelediğini, toplumsal mutabakat sağlanmadan bu cezaevleriyle ilgili uygulamaya başlamayacağını açıklamış ve daha sonra bu açıklamasını değişik konuşmalarında yinelemiştir.

Bakanın bu açıklaması ve isteği doğrultusunda F tipi cezaevlerinin yeniden değerlendirilmesinde toplumsal mutabakatı gerçekleştirmeye yönelik çalışmaların katılımcısı ve takipçisi olarak bizler Bayrampaşa Cezaevi'nde ve Bakanlık nezdinde ölüm oruçlarının sona erdirilmesini sağlayabilmek amacıyla çalışmalar yürüttük.

Çalışmaların henüz başarıya ulaşmadığı ama tükenmediği bir noktada, yani birimlerde kaç kişi kalacağı konusundaki kilitlenmenin ortaya çıkması ve ardından Adalet Bakanı'nın görüşmelerin sürdürülmesine gerek kalmadığını bildirmesi üzerine, başka girişimlere de fırsat tanımak için o aşamada görüşmeleri sona erdirdik.

Görüşmelerin sürmesi halinde bir çözüme ulaşılabileceği umudunu hiçbir zaman kaybetmeyen "toplumsal mutabakat" grubu temaslarına devam etmiş, bu arada Adalet Bakanlığı'yla da görüşmelerini sürdürmüştür. Bu girişimler sonucunda, grubumuzdan bir temsilcinin 17 Aralık Pazar günü Bayrampaşa'da tekrar görüşme yapması sağlanmıştır. Bu görüşmelerin sonunda, tutuklu ve hükümlüler mutabakat grubuyla görüşmelere devam etmek istediklerini bildirmişler ve bu talep bakanlığa iletilmiştir.

Öte yandan, kitle örgütleri ve partiler yaptıkları açıklamalarla görüşmelerin koşulsuz olarak yeniden başlatılmasını istemişlerdir. Bu talepleri de göz önüne alan grubumuz cezaevinde temaslarına yeniden başlamak için girişimlerini artırmış, ancak bu istek Adalet Bakanı'nca kabul edilmemiştir. En son 18 Aralık Pazartesi günü, çalışmaların devamını sağlamak amacıyla bakanla yapılan girişimlerden de bir sonuç alınmadığı gibi, Başbakan'dan istenen görüşme taleplerine de olumlu yanıt alınamamıştır.

Bugün sabah başlatılan operasyon ve hemen ardından kimi cezaevinden tutuklu ve hükümlülerin F-Tipi cezaevlerine nakledilmeleri, Adalet Bakanı'nın baştan itibaren şu ana kadar vermiş olduğu taahhütlerindeki içtenliği konusunda ciddi kuşkular oluşturmaktadır.

İnancımız odur ki, siyasi iktidar, bu sorunu bugünkü operasyonu yapmadan çözebilirdi.

Kamuoyuna duyururuz.

19 Aralık 2000

Mehmet BEKAROĞLU, TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Üyesi
Kaya GÜVENÇ, Tüm Mühendisler ve Mimarlar Odaları Birliği Başkanı
Metin BAKKALCI, Türk Tabipler Birliği İkinci Başkanı
Yücel SAYMAN, İstanbul Barosu Başkanı

Arabulucu heyet üyeleri devletin ikiyeüzüzlüğünü ortaya koyuyor...

Mehmet Bekaroğlu:

"Bakan'ın gözleri kayıyor"

** Operasyonu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Biz devletimizin kurtarma operasyonu ile övünüyoruz! Bu operasyonun halkası olarak biz de görevimizi yaptık, bundan da övünüyoruz!

** Oyuna geldiğinizi mi söylemek istiyorsunuz?*

Benim niyetim açık. Yaşam hakkı en temel ve en kutsal haktır. Bu tehdit altında olduğu için bu çabanın içine girdim. Bizim insan hayatını kurtarmak dışında başka kutsal amacımız yoktu. Bu yüzden başka kutsal amaçları olanlar senaryo kurar, plan yapar, Türkiye'nin TMMOB gibi saygın, 300 bin üyesi olan bir kuruluşu da, Meclis'i de, 80 bin üyesi olan Baro ile Tabipler Odası gibi kurumları da harcar, kullanır. Bunlar kendilerinin bileceği iş. Biz samimiydik ve gönlüm rahat.

** Kimin gönlü rahat değil?*

Herkes kendisini tanıyor. Sayın Hikmet Sami Türk, yalan söyleyemeyecek kadar geçmişti dürüst bir insan. Gözlerine bakın göreceksiniz; gözleri kayıyor konuşurken. Ben onun vicdanen rahatsız olduğunu düşünüyorum.

** İçişleri Bakanı "Biz bir yıldır bu hazırlığın içindeydik" diyor...*

Evet sayın Bakan 'geçici' diyor ama neticede resmen sevk yapılmıştır. İçişleri Bakanı "Zamanı iyi oldu, iyi yaptık bu operasyonu" diyor. Demek ki bu, söylendiği gibi bir kurtarma operasyonu değil, nakil operasyonudur. Bu açıkça ortaya çıkmıştır. Bunun değerlendirmesini duyarlı kamuoyu yapacaktır tabiki. Yoksa gazetelerin o günden bugüne saldırgan başlıkları ile yönlendirdikleri kamuoyu bir tepki göstermeyecek tabii...

** Eyleme 'Sahte oruç' deniyor siz aynı zamanda pisikatrınız. Cezaevine giriş-çıkışlarınız da bu tanımı besleyecek gözleminiz oldu mu?*

Bu söz İçişleri Bakanı'na ait. Doğru değil. Bildiğiniz gibi buradaki tutuklu ve hükümlülerin bir kısmı ölüm orucu bir kısmı da açlık grevi yapıyordu. Ölüm orucu 60. güne gelmişti ama Bayrampaşa Cezaevi'ndekiler 50-55'li günlerindeydiler. Ben bunun tanığıyım. Şimdi kalkıp 'Bunlar aç değildi' demek yanlış. Diyelim ki Bayrampaşa'da bir örgütün 120 adamı varsa bunlardan en fazla 25 kişi ölüm orucundaydı ve işte 6'şar kişilik gruplar halinde başlamışlardı. Dolayısıyla bu şekilde olmaz yahu! Devlet işi ve bu şekilde konuşarak yapılmaz. Benim endişem, eylem bitmiş değil. Görünüşe göre ölü sayısı artacak. Oysa bir ara görüşmeler öyle bir noktaya gelmişti ki; kamuoyu içerdekileri uzlaştırmaya iten bir noktaya gelmişti, iyi bir noktaydı. Ama sonuçta karşımızda acımasız bir örgüt vardı ve insan yaşamı galip gelmedi. Yine de çözüm için çaba göstereceğiz.

Yeni Binyıl, 21 Aralık '00

Arabulucu heyet devletin ikiyeüzüzlüğüne ve kalleşliğine tanıklık ediyor!..

"Aldatıldık, kullanıldık, şimdi katliam yapıyorlar"

Ölüm orucu direnişçileri ile hükümet arasında resmi arabuluculuk yapan kurulun Türkiye Parlamentosu İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Mehmet Bekaroğlu, dün gerçekleştirilen şevkat adlı katliamı "Aldatıldık, kullanıldık, şimdi katliam yapıyorlar" ifadeleri ile açıkladı. Aynı kurulun üyesi Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği (TMMOB) Başkanı Kaya Güvenç de katliamı "herkesin gözlerinin önünde" cümlesi ile ifade etti.

Hükümet'in cezaevlerine müdahalesini ÖZGÜR POLİTİKA'ya değerlendiren Bekaroğlu, acı ve öfkeyle konuştu: "Kullanıldık, aldatıldık. Niye diyoruz kullanıldık, aldatıldık. Çünkü bu operasyon gerekli değildi. Yeni girişimler için birçok kanal açılmıştı, kamuoyu oluşmuştu, demokratik kamuoyu tarafından içerdekilere baskı başlamıştı. İçerdekiler Pazar günü bize yeniden görüşme talebinde bulunmuşlardı. Biz bunu Bakan'a bildirdik. Bakan ise, yeni bir görüşmeye gerek olmadığı konusunda diretti. Bugün yeni girişimlerde bulunacaktık. Başbakan iki gündür bizimle görüşmüyor. Bugün Cumhurbaşkanı'yla da görüşecektik. Yeni bir girişim başlamıştı ve sonuç alınacaktı,

bunu gördüler ve müdahale ettiler. Önceki akşam müdahale duyumu aldığımızda, Adalet Bakanı ile bir kaç kez görüştüm, müdahaleden vazgeçin dedim. Maalesef bir işe yaramadı. Zaten baştan beri oyalamaydı. Onu görmüş olduk.

Bakan Sincan F Tipi hücre cezaevine sevklerin olduğunu söylüyor. Tüm dünyanın gözlerinin önünde "F Tip'lerini erteledik" demişti. Anlaşıyor ki, herşey planlanmış, hazırlanmış. Biz de birer araç olarak kullanılmışız. Sonuç ne olacak, onu da bilemiyoruz tabii. Bu katliamın durdurulması için girişimler ve açıklamalar var. Ama bunlar kafaya koymuşlar. Zorla tedaviden söz ediyorlar. Bayrampaşa, Ümraniye ve Ulucanlar'dan çok korkuyorum, endişe ediyorum, çok ciddi can kaybı olabilir. Ulucanlar'da gerçekleşenleri bildiğim için neler yaşanabileceğini tahmin edebiliyorum. Her kurum, insan olan herkes gelişmelere duyarlı olmalıdır. TBMM İnsan Hakları Komisyonu, Tabipler Birliği, Mimar ve Mühendis Odası, Barolar'dan oluşan arabulucu kurul olarak, hükümeti daha fazla can kaybına yolaçmadan derhal bu operasyonu durdurmasını istiyoruz.

Hükümet sözlerini çiğnedi

Kurulun üyelerinden Güvenç ise, açıklamasında hükümetin gözler önünde katliam yaptığını söyledi. Açıklamada, "Ne söyleyeyim ki, herşey ortada. Hükümet herkesin gözlerinin önünde bir katliam yapıyor" dedi. Güvenç, şunları ifade etti: "Önceki gün kararlaştırmıştık. Bakan'a kamuoyu önünde açık bir çağrı yapacaktık. Çünkü yaptığımız girişimlere cevap vermemişti. Bir takım girişimler sürüyordu. Bu gün (dün) sabah da biz kurul olarak, kamuoyu önünde Bakan'a diyalog çağrısı yapacaktık. Ama olmadı! Cumhurbaşkanı'yla da dün görüşmemiz planlanmıştı. Ancak bildiğiniz gibi diyalog yerine operasyon, katliam tercih edildi." Güvenç Başbakan ve Adalet Bakanı'nın F Tipi cezaevlerine geçileceğini söylediklerini, hatta Sincan'a sevklerin olduğunu belirterek, "Hükümet dünya önünde ertelendi diye söz vermişti. Ne yazık ki bu sözlerini çiğnedi. Güven yitirdi" dedi. Güvenç, "Hükümet operasyonları derhal durdurmalı" çağrısında bulunarak, kamuoyuna da duyarlılık çağrısı yaptı.

Oral Çalışlar:

"Tutuklular haklı çıktı"

** Son ana kadar uzlaşma umudunu korudunuz. Ne düşünüyorsunuz?*

Adalet Bakanı kamuoyunu aldatmıştır; üstelik 'F tipi cezaevine insan taşımayacağım' dediği halde! Bir kere bu yalan söylediğini ortaya koyuyor. Günlerce süren arabuluculuk çabalarımız sırasında Bakan'ın bu sözünü tutuklulara çözüm ışığı olarak anlatıyorduk. Onlar da bu söze karşı 'güvensizlik' duyduklarını söylüyorlardı. Bakan böyle yaparak tutukluları haklı çıkardı.

** Kişisel olarak nasıl etkilendiniz?*

Özellikle Bayrampaşa Cezaevi'ndeki görüşmeler sırasında tanıştığımız insanların şu anda çoğunun ölmüş olduğunu duymak, bir insan olarak bana acı veriyor. Örneğin Ümraniye'de kendisini yaktığı ve kurşunlanarak öldürüldüğü söylenen Ahmet İbili'nin bana gönderdiği mektuba rastladım az önce dosyalar arasında...

** Yetkililer "Cezaevi sorununu çözdük" diyor. Sizce de öyle mi?*

Kesinlikle hayır. Bu operasyon bence çok daha korkunç yaralar açtı. İş, insanları F tipine kapatmakla bitmiyor. Şiddet yoluyla bu politikayı sürdürmek isteyenlere malzeme hazırlandı.

** Bazı hükümlülerin ölüm orucuna devam ettiği belirtiliyor...*

Hastanelere götürülenlerin çoğu öyle. Muhtemelen F tipine konulan insanlar da eylemlerini sürdürecektir. O zaman bu gerçekten Hayata Dönüş Operasyonu mu, ölüm oruçlarını yaygınlaştırma operasyonu mu? Bilemiyorum ama bu eylem giderek daha fazla insanın katıldığı bir eyleme dönüşecek.

** Öyleyse operasyon neden yapıldı?*

İç kamplaşmanın sertleşmesi her zaman radikal kuvvetlerin güç toplanmasına neden olur. Uzun süredir "Cezaevleri örgüt hegemonyasından kurtarılacak" propogandası vardı. Operasyonun 'örgütleri dağıttık' diyebilmek amacına yönelik bir siyasi hedefi var. Ama akıllıca değil. Bu örgütlere bir sürü yeni genç insanın katılmasını da beraberinde getirecek. Tepki ve öfke duyan bir sürü genç sokağa dökülüp eylem yapıyor. Bu gençlerin ne kadarı örgüt üyesi olacak kim bilebilir?

(Yeni Binyıl, 21 Aralık '00)

Sahibinin sesi medya çanak yalamaya devam ediyor...

Yalan ve karalama çabaları devrimci direnişin zaferini gölgeleyemeyecek

Beşinci kol adlandırması, basının yerini ve rolünü olanca gücüyle ortaya koyan bir deyimdi. Ama bir zamanlar. Günümüz tekelleşen medyasını tanımlamak içinse kesinlikle yeterli değildir. Etki derecesine göre sıralarsak; düzenin savunması ve korunmasını üstlenmiş kurumların birincisi silahlı güçler, ikincisi medyadır.

Yaşanan son katliamı düşünün.

Karar militarizmin kurmay heyetinden çıkmış, bu iş için bir yıldır eğitildiği ağızdan kaçırılan özel timler tarafından uygulamaya konmuş, medya organları da propagandası yürütülmüştür. Başbakan ve ilgili bakanlar dahil olmak üzere, hükümet

sözcüleri başta, devletin diğer tüm kurum ve kişileri ikinci plandadır. Ecevit de, H. Sami Türk de bir nevi basın sözcülüğü üstlenmişler, ancak, medya organlarının en beceriksiz, en sıradan elemanı kadar bile etkili bir aktivite ortaya koyamamışlardır. Bu uşak ruhlular, MGK'ye, IMF'ye, TÜSİAD'a maşalık yapı yapı öylesine robotlaşmışlardır ki, kuru ve hissiz, monoton ses tonlarıyla, hiçbir gelişmeden etkilenmeyen, değişmeyen yüz ifadeleriyle birer kukla görüntüsü çizmektedirler. Dolayısıyla dinleyeni etkileme güçleri de gölge oyunu tiplerinden daha fazla olamamaktadır.

Oysa beyaz cam/renkli basın öyle

mi?..

Eline mikrafonu, arkasında savaş manzarasını almış çok genç bir muhabirin; heyecanla, tutkuyla, kin ve nefret yüklü sözcüklerle verdiği haber; gazetelerin manşetinden akan kan ve irin, toplumu yaralama/kirletme açısından çok daha büyük bir etki gücüne sahip.

Hükümet sözcüleri ve medya kıyaslamasındaki bu etki ve etkisizliğin tek nedeni bu değil elbette. Yarın bir başka hükümette hitabet gücü çok daha fazla biri çıkabilir. Ancak hükümetler bugünkü yaptıklarını yapmak zorunda oldukları sürece, halk karşısında güven ve itibarlarını bir ay dahi koruma şansına sahip değildiler. IMF-TÜSİAD programını uygulamak üzere görevlendirilmiş ve bu görevi "ne pahasına olursa olsun" yürüteceğini açıkça ifade eden bir hükümet, değil hitabet gücüne sahip sözcülere sahip olmak, propaganda bakanlığı dahi kursa işçi ve emekçi sınıflara bir şey anlatma/ikna etme gücü bulamaz.

Oysa medya farklı bir yerde durmaktadır. O güya, tüm bu sorun ve sorumlulukların dışında ve üstünde bağımsız bir güç, halkın haber alma özgürlüğünün simgesi ve güvencesidir. Adalet Bakanı'nın açıklamasını kuşkuyla karşılayabilen, ancak, aynı bilgiyi televizyonda izlediği ya da gazetede okuduğu için inanma eğilimine giren insan sayısının az olmadığı ortadadır. Gerçi pek çok işçi-memur eyleminde duyulan "satılmış medya" sloganlarında, gazete yakma olaylarında vb. görüldüğü gibi, toplumun en ileri kesimleri içinde medyanın yeri ve rolü konusunda belirli bir bilinçlenme olduğu da bilinmektedir. Ancak bu "en ileri kesim" henüz sınıfın ve hele hele toplumun çok küçük bir azınlığını teşkil ettiği oranda, medyanın toplum üzerindeki gücü ve etkisi de büyük bir çoğunluğu ifade etmeyi sürdürecektir.

Sahibinin sesi medya

Medyanın çoktandır tekelleştiği biliniyor. Söz konusu olan sadece kendi içinde birleşmeler vb. ile tekelleşme de değil. Ama farklı alanlarda faaliyet gösteren kapitalist tekellerin medyaya da yatırım yapmaya, satın alma yahut kurma yoluyla medya gücünü kullanmaya başlamasıdır söz konusu olan. Aynı şey medya tekellerinin de farklı sektörlerde el atması şeklinde gelişebilmektedir. Sonuçta, hemen tüm medya kuruluşlarının tekelleşen burjuvaların elinde toplandığını söyleyebiliriz.

Bu mülkiyet olayı, çürüyen düzen-çeteleşen devlet ortamında medyadan

niye hep lağım kokuları yükseldiğini açıklamaya yeter sanırız.

Tekelleşen burjuvazi uluslararası kapitalizme entegre olmak için IMF yıkım programlarına mı ihtiyaç duyuyor?.. Medyada en aşağılık uşaklık tezleri geliştirilmeye başlanır. Ulusal bağımsızlık ve onura (burjuvazinin kendi geçmişine ait bu değerlere) ilişkin ne varsa ayaklar altına alınır. Kölelik ruhu yüceltilir. İş o raddeye vardırırlar ki, gazete muhabirleri gönüllü pezevenkliğe soyunur. Onbinlerce emekçinin sokaklara dökülüp "defol" nidalarıyla karşısına aldığı IMF şeflerine "Türk sevgilisi olup olmadığı" soruları yöneltilir.

Çürüyen düzenin çeteci devleti yine bir kanlı operasyona mı hazırlanıyor?..

Savaş borazanı önce medyanın eline tutuşturulur. Günlerce, haftalarca kitleler teröre hazırlanır. 1 Mayıs '77'yi önceleyen son 2 haftanın basını, tümüyle, CIA ajanlarının da bizzat yer aldığı bu kontr-gerilla operasyonunun senaryosunun okunmasından, işlenmesinden ibarettir. Öncesinde, "yasadışı örgütlerin çatışma çıkaracağı" propagandası yürütülmüş; alanda onbinlerce işçinin üzerine otellere konumlanmış ajanlar tarafından kurşun yağdırılmış; sonrasında da, "işte gördünüz mü biz demiştik" denilerek, katliam yalana kanıt yapılmaya çalışılmıştır. Bu örneğin oldukça uzakta kaldığı, dolayısıyla hafızalardan silinmeye yüz tuttuğunu düşünenler için, '90'lı yılların ilk yarısına damgasını vuran şu ünlü "bin operasyon" cinayetlerini hatırlatabiliriz. Her kanlı infaza alkış tutan bu aynı medyadır. Gerçeklerin tersyüz edilmesi için düzenin ve devletin elindeki en güçlü araçtır. Aynı olayı bugün ak, yarın kara gösterebilme yeteneğine sahiptir ve sonuna kadar kullanır. Derin devletin bugün Hizbullah adında bir cinayet örgütüne ihtiyacı varsa, medyaya işlenen cinayetleri alkışlamak, kurbanları suçlu konuma düşürmek için binbir yalan ve iftira kampanyası yürütmek düşer. Yarın bu ihtiyaç bitip de bu çete dağıtılmak istendiğinde, aynı medya, dün alkışladığı katiller çetesini yere batırmak konusunda yine aynı beceriyi gösterir. Ancak sanılmasın ki, yaptığı sadece emre itaattir. Basın özgürlüğü yoktur da, sansür vardır da... Yok öyle bir şey. Bu görev medyanın varlık nedenidir. Bu nedeni kavrayan ve gereklerini gönüllü olarak üstlenenler kalır, hakkıyla yerine getirenler beslenir, gizli örgütlerin ajanlığı-elemanlığı payesiyle ödellendirilir. Yapamayanlar gider. Zaman zaman bu rol ve işlevle bağdaşmaz görüntüsü yaratıldığı da bir gerçek kuşkusuz. Ancak unutulmasın ki,

TİHV: Medya katliamı kışkırttı

21 Aralık '00 tarihli Evrensel'den...

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Yönetim Kurulu Başkanı Yavuz Önen bazı 'büyük' basın kuruluşlarının cezaevlerinde katliam yapılması için hükümeti kışkırttıklarını söyledi.

Yavuz Önen, yaptığı yazılı açıklamada, hükümetin yaptığı operasyonun tutukluları tecrit altına almak amacı taşıdığını belirterek, operasyonun ölümleri hızlandığını ifade etti. Hükümetin ve Adalet Bakanlığı'nın ölüm orucunun başlangıcından itibaren, sistemli ve planlı bir operasyon yaptığını bildiren Önen, 'Bu süreçte insan hakları kuruluşları ve ilgili meslek kuruluşlarının uyarılarının dinlenmeyeceği, diyalog ve uzlaşma çabalarının sonuç veremeyeceği, yetkililerin tutumlarından sürekli olarak anlaşılmış, ancak söz konusu kuruluşlar, ölümleri engellemek için tek yol gibi görünen bu yolu denemeye devam etmişlerdir.

Ancak Adalet Bakanlığı, söz konusu kuruluşların çabalarını kamuoyunu yanıltmak amacıyla istismar etmiştir' dedi.

Devletin, cezaevleri sorununu insan haklarının korunması ve adaletin sağlanması sorunu olarak değil, 'devletin gücünün gösterilmesi' sorunu olarak gördüğünü belirten Önen, F tipi cezaevlerini, 'tutukluları tecrit ederek insanlıktan çıkarma amacını taşıyan, hiçbir standarta uymayan, Adalet Bakanlığı'nın bazı bürokratlarının MGK'nın tecrit politikasını uygulamak amacıyla, keyfi kararlara dayanarak geliştirdikleri yapılar' olarak nitelendirdi. Önen, diyalog yoluyla çözülen 1996 ölüm orucu eylemlerinin bitirilmesini sağlayan sözlerin tutulmadığını hatırlattı.

Operasyonlar öldürdü

Hükümetin ölüm oruçlarının intihar olduğunu, insan hayatının değeri nedeniyle eylemlerin bırakılmasını istediğini hatırlatan Önen, insan hayatına, ölüm oruçlarının değil, bizzat başbakanın sorumlu olduğu cezaevi operasyonlarının son verdiğine dikkat çekti. Önen, hükümetin pervasız bir ikiye bölme sergilediğini belirterek, ancak basın yayın araçları üzerindeki tekeli nedeniyle kamuoyunu rahatlıkla yanılttığını kaydetti.

Açıklamasında, büyük basın yayın kuruluşlarının ölüm orucu sürecinde, insan hakları ve demokrasiyle ilgili başka problemlerde de olduğu gibi, hükümetin perspektifini ve bu perspektife dayanan düzmece haberleri, hiçbir araştırma yapmaksızın yayımlamakta sakınca görmediğinin altını çizen Önen, 'Hatta bazı büyük basın kuruluşlarının, sivil toplum kuruluşlarının sürdürdüğü diyalogu sabote etme çabası içinde oldukları, cezaevlerinde katliam yapılması için hükümeti kışkırttıkları gözlemlenmiştir' dedi.

Yavuz Önen, hükümetin insan hakları alanında samimi adımlar atması konusundaki beklentilerinin tamamıyla sona erdiğini ifade ederek, 'MGK ve mevcut hükümetin, sahip oldukları anlayışa aykırı olan insan hakları alanında hiçbir ilerleme getirmeyeceğini, dolayısıyla hükümetle herhangi bir diyalogda yarar görmediğimizi açıklıyoruz' dedi.

medya tekelleri birer vakıf kuruluşu değildir. Tüm kapitalist tekeller gibi onların da temel güdüsü kârdır. Bunun içinse ürettiğini satması gerekir. Üstelik maddi üretimle uğraşan diğer sektörlerden farklı olarak, medyanın ürünü depolanamaz, bekletilemez, sonradan kullanılamaz. Her biri diğerinden daha fazla okunmak, daha fazla izlenmek için gündemi de tutmak zorundadırlar.

Son iki ayın gelişmeleri, yani zindan direnişleri ve devletin katliam saldırısı sürecinde medyanın bu kâr ve görev çatışması en çıplak haliyle izlenebilir. Devrimci tutsakların bedenlerini ölüme yatırarak öne sürdüğü talepler, kitlelerin demokratik istemleriyle öylesine örtüşüyordu ki, çok kısa zamanda ve hızla yayılan bir toplumsal sahiplenme sözkonusu olabildi. Denilebilir ki, toplumun en ileri ve örgütlü tüm kesimleri talepleri sahiplendiğini bir yolla ilan etti. Medyanın böylesine yakıcı bir gündemi (dolayısıyla getireceği kârı) atlaması düşünülemezdi. Dolayısıyla da, zindan direnişleri ve destek eylemleri haftalarca medyanın gündemine oturdu. Televizyon kanalları döne döne DKÖ'lerin, meslek örgütlerinin yöneticileriyle F tipi karşıtı programlar yaptılar.

Taa ki, 1 yıldır hazırlanan operasyonun günü yaklaşp, karşı kampanya direktifi gelene kadar. Ancak, medyanın da onurunu ve gücünü korumak gerekiyordu. Bu nedenle bu kez direktif, DGM imzalı "yayın yasağı" kararı örtüsü altında sunuldu. Dikkat edilirse, basit bir sansür olayında kıyameti koparan medya, RTÜK tarihinde ilk kez uygulanan bu yasadak karşısında gıkını bile çıkarmadı. Daha doğrusu hiç rahatını bozmadı. Güya ölüm orucuna ilişkin haberler kapatma nedeni olacaktı. Medya haberleri yayınlamayı sürdürüyor, ancak kararın gerektirdiği bir ceza ile karşılaşmıyordu. Çünkü artık haberlerin içeriği tümüyle tersine dönmüştü. Dün, "F tipi cezaevleri kabul edilemez, tutukluların talepleri haklıdır" diyenleri başkonuk olarak ağırlayan kanallar, birden "F tipi Avrupa standartlarına uygundur, devlet teröristle pazarlık yapmaz" diyenlerin de bulunduğu keşfetti.

O kadar da değil, kendi kadim elemanlarının kalemlerinden ve ağızlarından en iğrenç bir yalan, küfür ve iftira kampanyasına girişti. Daha iki gün öncesine kadar, toplumsal basıncı karşısına almaya cesaret edemediği için bu ana gündemden köşe bucak kaçan aşağılık ajanlar, ağızlarındaki klozet kapaklarını sonuna kadar açtılar. Sadece devrimci tutsaklara değil, biriktirdikleri tüm kin ve irini ilerici-demokratik değerlerin üstüne kusmaya başladılar. Cinayet işleyen devlet olunca alkış tutanlar, TTB'yi, baroları, yazarları, çizerleri, sanatçıları "ölüme özendirmek"le suçlamaya kalktılar. Ölüm Orucu direnişçileri üzerinden, toplumu, "sürünerek yaşamanın onurlu bir ölüme tercih edilmesi gerektiği"ne ikna etmeye çalıştılar. Toplumu hedefliyorlar, çünkü onlar da biliyor ki, sözlerinin devrimcilere tek etkisi

iğrenime duygusu yaratmak olabilir.

Silahlar, buldozerler, kepçeler, balyozlar konuşmaya ve zindanlardan tabutlar çıkmaya başladığında ise, artık, ölüm-yaşam demagojisi de pilini tükettiği için, devletin öldürme hakkı açıktan savunulmaya başlandı.

Ancak nereye kadar?..

Her gücün bir sınırı var.

Ecevit, devletin gücünü kanıtladığını

ilan ediyor. Oysa, halihazırda devlet cephesinden kanıtlanan tek şey, zindan politikasının intikam ve imha üzerine kurulu olduğudur. Devrimci tutsaklar atıldıkları hücrelerde, zincirlendikleri hastane yataklarında direnmeyi sürdürüyor. Demokratik kitle örgütleri, aydınlar, 20 yıldır ilk kez böylesine ortak ve tereddütsüz, görüşlerini savunmayı sürdürüyor. Katliamın yarattığı tepki, her

yerde, her düzeyde ifade ediliyor. Zindanlardaki kuşatmaya ve saldırıya paralel yürütülen metropollerdeki azgın polis terörüne, sürdürülen sürekliliğe, gözü ve tutuklama furyalarına rağmen sokaklar soğumuyor.

"Ortadoğu'nun en güçlü" devleti, tüm gücüyle yüklenmesine rağmen bu tepkileri bastıramıyorsa, medyanın gücü gizlemeye/saptırmaya yetebilir mi?

Yalan ve katliam

Fatih Polat/Evrensel/21 Aralık '00

'Ecevit, 1974'te Kıbrıs'a çıkışımıza, Barış harekâtı adını vermişti. Bu harekâtın hem adaya, hem Yunanistan'a demokrasi getirdiğini söylemişti. Bu kez de 'Teröristleri terörden kurtarıyoruz' söylemini kullandı. Müdahalenin adı 'Hayata dönüş operasyonu' oldu. Annelere babalara seslenilerek 'çocuklarının ölümlerini önlemelerini' istedi. Gençlere yazık oluyor çok üzüliyorum' dedi. Savcıların, aydın gruplarının, Avrupalı heyetlerin ölüm oruçlarını durdurmaları için örgütlerle diyalog kurmaları sağlandı. 'F tipi uygulamasının ertelendiği' açıklandı. Yani... Kimileri 'ölüme itilmiş', kimileri belki de 'ölmeyi seçmiş' gençleri kurtarmak için bütün iyi niyetli girişimler gerçekleştiikten sonra, artık başka çare kalmayınca müdahale edildiğinin resmi çizildi. Kamuoyu hazırlandı. Ayrıca... İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ın açıkladığı gibi; hapishanelerdeki bu derebeylik görüntülerinin sona erdirilmesi için bir yıldır hazırlıklar yapılmaktaydı. Planlar ve kadrolar oluşmuştu.'

Milliyet gazetesinin başyazarı Güneri Cıvaoglu, 'Kamuoyu Bu Müdahale İçin Haftalardır Özenle Hazırlandı' başlıklı dünkü yazısında bunları söylüyor. Yani sorunun çözümü için ortaya çıkan aydınların, meslek odalarının ve milletvekillerinin de, kanlı operasyonu halkın gözünde meşrulaştırmak için oluşturulan 'bu resmin bir parçası' olduğunu, bu amaçla kullanıldıklarını belirtiyor. Arabulucuların operasyonun ardından yaptıkları 'kandırıldık' açıklaması da Cıvaoglu'nun yazısı ile birlikte okunduğunda yerli yerine oturuyor.

Kriz Yönetim Merkezi'nin devrede olduğu bu 'F' tipi operasyonu, ABD'nin başını çektiği NATO operasyonlarının öncesinde 'insani müdahale' fikrine kamuoyunu hazırlama yöntemini çağırıştırıyor. Yani yöntem ve içerik bakımından tam bir 'Küçük Amerika' operasyonu ile karşı karşıyayız. Saddam'ın Ortadoğu ve dünya halkları açısından bertaraf edilmesi gereken 'bugünün Hitler'i' olduğu, elinde mutlaka denetlenmesi gereken nükleer silahlar bulunduğu

propagandasını haftalarca işledikten sonra başlatılan kanlı NATO operasyonu, ardından da Bağdat'a boşaltılan bombalar ve atılan füzeler eşliğinde CNN'in marifetiyle nasıl tüm dünyaya dakika dakika 'dünyamızın bugünün Hitler'inden kurtarıma operasyonu' olarak sunulduysa şimdi Türkiye'de de aynı şey yaşanıyor.

Medya 1 ila 3 km uzağında tutulduğu cezaevlerinde başlatılan operasyonu çok kendinden emin bir şekilde ve büyük bir gönüllülükle 'şefkat operasyonu', 'hayata dönüş operasyonu' şablonuna uygun olarak sunuyor. Cıvaoglu'nun, 'kadroları ve planları önceden oluşturulmuş' diyerek alkışladığı bu operasyonda, Saddam'ın bir tehdit olarak Körfez'e akıttığı petrolün öldürdüğü iddia edilen karabatağın görüntüsünün tüm dünyaya izlettirilmesi gibi, tutuklulara Bayrampaşa'dan 'kendinizi yakın talimatı verilen' bir kasedin ekranlara sürülmesine kadar her şey var. Burada önemli olan bu kasetin montaj olup olmadığından çok, bunun neye hizmet etmesi için ekranlara sürüldüğüdür. Bunu da çok geçmeden öğreniyoruz. 30'u aşkın tutuklunun ölüm haberinin geldiği cezaevlerinden, ölüm orucundaki örgütlerin temsilcileri hakkındaki 'planlı infaz' haberlerinin gelmesi gecikmiyor.

Bu kanlı işbirliğinde gözden kaçırılmaması gereken, ayrıntı denilerek üzerinden atlanılamayacak başka gelişmelere de özellikle dikkati çekmek gerekiyor.

Milliyet Gazetesi Yazarı ve Ankara Temsilcisi Fikret Bila, CNN Türk'te Mehmet Ali Birand'ın sorularını yanıtlarken operasyonun aslında cuma günü için planlandığını açıkladı. Peki gazetecinin görevinin halka, kamuoyuna doğru bilgiyi zamanında ulaştırmak olduğu mesleki ilkesinden hareket edilirse, Bila'nın bu kanlı operasyonun bilgisini kendisine saklaması nasıl açıklanabilir? Bila bunu kendisi açıklamalıdır. Böylesi bir bilgiyi halktan, kamuoyundan saklamak devletin istihbarat örgütlerinin memurlarının gösterebileceği bir tutum olabilir ancak. Bir gazeteci böyle bir bilgiyi saklayıp, ancak

operasyonun ardından açıklıyorsa, o zaman o da bu operasyonun bir unsuru olmuş demektir. Basına F tipi haberleri konusunda getirilen sansürün zamanlaması ile görüşmelerin kesilmesi, arabulucu milletvekillerinin 'Tutuklular görüşmek istiyor' başvurusunun Adalet Bakanı Türk tarafından geri çevrilmesi ile Bila'nın operasyon için verdiği tarih çakışmaktadır.

Burada sansür bizler ve medyada bu konuya 'Ölümler olmasın, kimse izole edilmiş hücrelere konulmasın' duygu ve düşüncesiyle yaklaşan, bu fikri gündemde tutmaya çalışan az sayıdaki gazeteci içindir. F tipini lüks bir otel odasına benzeten, haber ve yazılarıyla F tipinin 'ideolojik müteahhitliğini' yapan Fikret Bila, Tuncay Özkan, Güneri Cıvaoglu gibi gazeteciler tam anlamıyla bir katliam olarak yaşanan bu operasyonun birer unsurudur ve bu etkisi bakımından değerlendirildiğinde eline gaz bombası ve operasyon silahı alıp cezaevine dalmaktan daha masum bir şey değildir. Körfez katliamında, 'Ortadoğu ve Irak halkını Saddam teröründen kurtarmayı amaçlayan bir insani müdahale yapıldığı' yalanını gerçeğin yerine geçirmeye çalışarak Pentagon'un ideolojik memurluğunu yapan CNN tipi alçaklığın gazeteciliğinin; 'Küçük Amerika'nın', 'küçük CNN'cileri'ndeki yansıması da bu şekilde oluyor: 'Hayata dönüş operasyonu' söylemi ve o eksende bina edilmiş bir gazetecilik.

Ve Bayrampaşa Cezaevi'nden hastaneye götürülürken, '6 bayan tutukluyu diri diri yaktılar' diye bağırın kadın tutuklunun söylediklerinin bu 'küçük CNN'ciler' için zerre kadar bir haber değeri ifade etmiyor. Gazeteciliğin o çokça sözü edilen 'evrensel ilkeleri' zerre kadar dikkate alınsaydı, o zaman bu tutuklunun açıklamasından sonra Bayrampaşa ile ilgili verilen haberlerde hâlâ ısrarla '12 tutuklu kendini yakarak öldü, bu rakamın 14 olabileceği de söyleniyor' denilmemesi, bizim gazetede olduğu gibi 'Bayrampaşa'da bombalarla yandılar' bilgisinin izleyiciye, okura ulaştırılması gerekirdi.

Sonuçta bir katliamla karşı karşıyayız ve yalan haberleri, yazdıkları ve özellikle yazmadıklarıyla tüm 'küçük CNN'ciler', bu kanlı katliamda suç ortağıdır. Katliama yardım ve yataklık etmişlerdir.

**"Örgüt baskısı" demagogileri
devrimci irade ile tuz buz oldu!..**

Devrimci tutsaklar bulundukları her alanday aynı kararlılıkla direniyorlar!

Devlet Ölüm Orucu Direnişi'nin 61. gününde onlarca devrimciyi katlederek, yüzlercesini ise yaralayarak gerçekleştirdiği kanlı operasyona gerekçe olarak gösterdiği "örgüt baskısı" safsatası, saldırı karışısında ortaya konan büyük direnişle paramparça oldu, her kaba yalan gibi gerçeğin acımasız ağırlığı altında çöktü. Devrimcilerin ÖO'nu koğuşlarda "örgüt baskısıyla" sürdürdüğünü iddia eden devlet, şimdi onların hastanelerde ayaklarından prangalı ve başlarında bekleyen katil sürüsüne rağmen ÖO'nu sürdürmelerini açıklayamamaktadır.

Operasyon öncesinde de aynı yalanı kullanan düzenin bekçileri ve satılmış kaleşörleri, Bayrampaşa zindanındaki ÖO başlangıç törenlerinde devrimci tutsakların yüzlerindeki muazzam güzellikteki ifadeyi gördüklerinde önce bu görüntüleri yasakladılar, sonra da "bu gençler kandırılmışlar, beyinleri yıkanmış" bayatlanmış söylemlerini tekrarlamaya başladılar.

Tüm cezaevlerinde aynı anda başlayan saldırı ve bu saldırıya karşı ölümüne direniş, "örgüt baskısı" aşağılık yalanını bir kez daha tuzla buz etmiştir. Katil devlet operasyon sırasında yaralanan tutsakların kaldırıldıkları hastanelerde yalnız başlarına sürdürdükleri ÖO direnişini gölgelemek, etkisini kırmak ve kendi yalanlarına destek yaratmak için birçok tutsağın ÖO'nu bırakıp tedaviyi kabul ettiklerini açıklamış, ama bu yalanının sonu da diğerlerinden farklı olmamış, birkaç saat sonra gerçek tüm çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır. Bu açıklamanın ardından TTB başkanı yaptığı açıklamada, ÖO direnişçilerinin kesinlikle tedaviyi kabul etmediklerini, hatta bazı direnişçilerin eyleme susuz devam ettiğini ifade etmiştir. Hastaneye kaldırılmayan ya da bir süre sonra taburcu olan tutsakların gönderildikleri F tiplerinde tek kişilik hücrelerde -yalnız başlarına- ÖO ve SAG Direnişi'ni sürdürmeleri "örgüt baskısı" iddialarını tamamen ortadan kaldıran ve devletin çirkef yüzünü ortaya koyan ezici bir durumdur.

Devlet kendi kurumlarından çelişkili ve kaçamak beyanlarda bulunuyor. Cezaevleri genel müdürü yaptığı açıklamayla ÖO eyleminin F tiplerinde de devam ettiğini açıklarken, başbakan eylemlerin "başarıyla" sonlandırıldığını söylüyor. Kendi uşaklarının da ifade ettiği gibi direniş bu azgın saldırıyla sonlanmış değildir. Aksine daha da büyüyor, her yerde ve her türlü baskı ve işkenceye rağmen.

Devrimciler şu veya bu basınç altında değil idealleri için yaşıyor, gerekirse bedenlerini sakınmadan hiçe sayıyorlar. Yaşama küskünlüklerinden değil yaşama herkesten çok değer verdikleri için ölüyorlar. Devrimci örgütlülük, insanca ve özgürce bir dünya için mücadele eden devrimcilerin gönüllü birliklerinin ifadesidir. Çok söze gerek yok, onurları ve idealleri neyi gerektiriyorsa onu yapan devrimciler, bu gerçeği bugün en yalın ve sarsıcı bir biçimde bir kez daha gösteriyorlar. Bu öylesine yalın ve öylesine berrak bir biçimde kendisini gösteriyor ki, düne kadar aynı "örgüt baskısı" sakızını çiğneyen Adalet Bakanı bile, geline yerde, bu insanların inandıkları şeyler uğruna yaşamlarını hiçe sayabiliyorlar diyebiliyor. Bakana tükürdüğünü yalatan, her türlü vahşi teröre karşın diz çökmeyen onurunu kirletmeyen devrimci tutsakların ölümüne direnişidir.

Hiçbir alçak demagoji bu gerçeği değiştiremeyecek....

HÖP'ten son duruma ilişkin açıklama...

Hapishanelerde, hastanelerde ZORLA MÜDAHALE'yle ÖLDÜRÜYORLAR!

Ölüm oruçları devam ediyor. Kocaeli, Sincan ve Edirne F Tipi hücrelerinde, Bakırköy hapishanesinde ve hastanelerde bulunan Ölüm Orucu direnişçileri, Ölüm Orucu'nu sürdürüyorlar. Ölüm Orucu direnişçileri tuz ve şekeri de kesmişlerdir.

Zulmün şu anki adı, "Zorla Müdahale"dir. İktidar, tüm dünyayı "Ölüm Orucu yok" diye aldatmaya çalışırken, hücrelerde Ölüm Orucu Direnişi'ni kırmayı amaçlıyor.

Bugün (22 Aralık) CNN-Türk'te yayınlanan Ceyhan hapishanesindeki Ölüm Orucu direnişçisi Halil Önder'e zorla müdahale görüntülerini tüm dünya gördü. Bu görüntüler, Nazi kampları görüntüleridir. Türkiye gerçeğinin görüntüleridir. Günlerdir tüm hapishanelerde bu sahneler yaşanıyor.

Öldürüyorlar... Son örneği Uşak'ta yaşandı.

UŞAK'ta, Ölüm Orucu'ndakilerin durumunun ağırlaşması üzerine ikinci kez "operasyon" düzenlediler... Ve Ölüm Orucu direnişçisini koruyan YASEMİN CANCI'yı katlettiler. BERRİN BİÇKİLER ÖLMEK ÜZEREDİR!

Uşak herkesin gözü önündedir. İktidar sorunları çözmeye çalışmak yerine, operasyon yapıyor, kurtarıyor(!), ama Ölüm Orucu sürüyor, yine operasyon yapıyor, yine kurtarıyor(!)... Yeni cesetler çıkıyor koğuşlardan...

Nereye kadar gidecek bu böyle? Tüm tutuklu ve hükümlülere katledinceye kadar mı? Ölüm Orucu bugün 64. günündedir.

Ölüm orucu birinci ekiplerinde yeralan 100 Ölüm Orucu direnişçisi, şu anda ÖLÜMLE PENÇELEŞMEKTEDİR.

Sincan, Kocaeli, Edirne hücrelerinde, Bakırköy Çocuk ve Kadın hapishanesinde, ve bazı hapishanelerde ÖLÜM YATAĞINDA olan tutuklular, ZORLA MÜDAHALE işkencesi altında ÖLDÜRÜLÜYORLAR.

Sincan, Edirne ve Kocaeli F Tipi hapishanelerine götürülen Ölüm Orucu direnişçileri tek kişilik hücrelere atılmışlardır. Giysileri yoktur. Avukatların, ziyaretçilerinin götürdüğü giysiler de kabul edilmemiştir.

Hiçbir ihtiyaçları karşılanmamaktadır.

İKTİDARIN YALANLARINA İNANMAYIN!

Ulucanlar'da "birbirlerini vurdular" demişlerdi. Gerçek gizlenemedi.

Şimdi de "kendileri yaktılar", "kendileri vurdular" diyorlar. Gerçek Ulucanlar'da açığa çıktığı gibidir.

Öldürüyorlar... Şu ana kadar öldüğü açıklanan tüm tutuklular, yakılarak, kurşunlanarak, ve 26 Eylül Ulucanlar katliamında da kullanılan bir kimyasal madde kullanılarak ve vahşi dayaklarla katledilmişlerdir.

Cesetlerdeki yakma, darp, kurşun izleri bunun kanıtıdır. Katliamın, operasyonun TANIKLARI HASTANELERDE VE HÜCRELERDEDİR.

GERÇEK ORTAYA KONULMALIDIR

Ücretsiz PDF kitap ve sesli materyalleri <http://www.hops.org> adresinden indirebilirsiniz.

İktidar cesareti varsa, hastaneleri ve F Tiplerini asıl şimdi basına, kitle örgütlerine, tutuklu yakınlarına açmalıdır.

Ölüm orucundakiler ÖLMEYE DEVAM EDECEK!

Şu ana kadar kendileri yaktı, kendileri vurdu dediler...

Ya şu andan itibaren ne diyecekler? Ölüm Orucu sürüyor.

İrkçı Sağlık Bakanı Osman Durmuş, tüm doktorları zorla müdahaleye katılmaları konusunda tehdit ediyor. "Olmayan Ölüm Orucu'nun günü mü olur"? diyen Bakan; olmayan Ölüm Orucu'na müdahale olur mu?

Ölüm Orucu sürüyor.

Ölüm Orucu, yalanlarla gizlenemeyecek güçte bir eylemdir.

Zorla müdahale zulmü sürüyor.

"Kurtarmak için operasyon yaptık" diyenler, ÖLDÜRMEYE DEVAM EDİYOR!

KATLIAMCILAR BİNLERCE TUTSAĞI TESLİM ALAMAMIŞTIR!

Binlerce tutsak, bu vahşete, bu katliama karşı direnmişlerdir.

Tüm dünya, bu cürete ve iradeye tanık olmuştur. Hiçbir ölüm orucu direnişçisi kaçıp teslim olmamıştır.

19 Aralık 04.00'den itibaren tutsakların hiçbir anı direnişsiz geçmemiştir. Çanakkale'de, Ümraniye'de barikatlar 56 ve 83 saat sonra ancak en ağır silahlar kullanılarak yıkılabilmıştır. Tersi yöndeki bütün haberler yalandır psikolojik savaş amaçlıdır. F Tipi hapishanelerde de direniş sürmektedir.

Tersini iddia edenler, F Tiplerini açıp iddialarını kanıtlasınlar.

Açamazlar çünkü açtıkları an, F Tipi hücrelerde süren direniş, tüm dünya tarafından görülecek, yalancılıkları açığa çıkacaktır.

TUTSAKLAR DİRENİŞİ SÜRDÜRÜYOR! İKTİDAR ÖLDÜRÜYOR.

İktidar, bu katliam operasyonu, zaferini değil, aczini, zavallılığını, yalancılığını göstermiştir. Operasyon, kurtarma, hayata döndürme değil, İNTİKAM VE KATLIAM OPERASYONU'dur. Sonuçları ortadadır.

İktidar, DİRENME HAKKI dahil, hak ve özgürlük anlamında ne varsa, YOKETMEK istiyor.

DİRENME HAKKIMIZI YAŞAMIMIZ PAHASINA DA OLSA KORUYACAĞIZ!

Herkes bilmelidir ki yalanlar ve zorla müdahale zulmü HAPİSHANELERİ CESET EVLERİNE, KAN GÖLÜNE DÖNÜŞTÜRECEKTİR. KATLIAM OPERASYONU DURDURULMALI, YALANLARA SON VERİLMELİ, TUTSAKLARIN TALEPLERİ KABUL EDİLMELİDİR! YAPILACAK VE YAPILMASI GEREKEN TEK ŞEY BUDUR!

DİRENME HAKKI MEŞRU VE KUTSAL BİR HAKTIR.

Ölüm Orucu'ndakiler bu haklarını kullanıyorlar.

BU HAKKI KORUMAK, SAVUNMAK HERKESİN GÖREVIDİR.

22 Aralık 2000

HÖP (Haklar ve Özgürlükler Platformu)

"Hayata Dönüş" adı altında büyük katliam gizlenmeye çalışılıyor...

Katil devlet kanlı yüzünü gizleyemeyecek!

Katliamcı devletin ölüm timlerinin operasyonu "hayata dönüş operasyonu" olarak gösteriliyor. Ölüm timleri ÖO direnişçilerini koğuşlardan alıp hayata döndüreceklermiş. Bu, alçalmanın, yalancılığın ve ahlaksızlığın doruğudur. Tüm toplumun gözleri önünde yaşanan bir toplu kıyıma acizce saklama çabasıdır.

Gerçek, devrimci tutsakların F tiplerine girmemek için başlattıkları ÖO direnişini kırmak, böylelikle katledebildiğini katletmek, kalanları ise F tipi tabutluklara göndermektir. Kanlı operasyonun halihazırdaki bilançosu, katledilen, yakılan ve vücutları parçalanan yüzlerce devrimcidir. Ölüm timlerinin katlemedeği yüzlerce devrimci şimdi F tiplerindedir. Birçoğu ÖO direnişçisidir. Yine tabutluklarındaki bütün devrimci tutsaklar ÖO'na başlamışlardır. Katil devlet ölümle burun buruna olan ÖO direnişçilerini işkencelerden geçirmiş, kurşunlamış ve bu halde çınlıplak F tiplerine kapatmıştır. Bunun neresi "hayata dönüş"tür? Geçen hergün yeni toplu katliamlara gebedir.

Devrimci tutsaklar bedenlerini ÖO'ya yatırarak "hücrelere girmektense ölümü yeğleriz" diyorlardı. Bugün bunun gereğini yapıyorlar. Nerede ve ne şekilde olurlarsa olsunlar, direnmeye devam edecekler. Çünkü hücre ölüm demektir. Hücrelere girip ölümü kabullenmektense direnerek onurluca öleceklerdir.

Bugün katliamcı devletin kanlı operasyonu, böylesine yüce ve onurlu ve bir o kadar da yıkılmaz irade karşısında düşülen aczi ifade ediyor. Çünkü karşılaştıran ve çarpışan iki siyasal-toplumsal taraftır. ÖO direnişçileri bu ölüm düzeninde yaşamı yeniden varetme kavgasının temsilcileridir. Direniş büyüdükçe insanlığa ölüm kusan düzenin nasıl da acizleştiği, bu düzene nasıl da diz çöktürüleceği gösteriliyordu. ÖO direnişi tüm topluma korku salan bu ölüm düzenini acizleştirdikçe tüm insanlığa ve yaşama umut taşıyordu. Ölüm düzeninin kanlı operasyonu yaşama ve geleceğe yönelik ölümüne filizlendirilen umudu kırma amaçlıdır. Bunun için "hayata dönüş" adı altında gizlenmeye çalışılan salt devrimci tutsakların katliamı değil, aynı zamanda insanlığın yaşama dair tüm umutlarının katledilmesidir. Kanlı operasyonla beraber insanlığa ait tüm değerlerin birer saldırı konusu olması, eli devrimcilerin kanına bulaşmış besleme medya kalemlerinin doğrudan devrime ve sosyalizme saldırımları tam da bu yüzdendir. Ama bu aşağılık kalemler dahi katliamın ortaya çıkardığı gerçek tabloyu gizleyemiyorlar. "Hayata dönüş" adını artık ağızlarına alamıyorlar. Çünkü devrimci tutsaklar bu vahşi teröre boyun eğmediler, teslim olmadılar. Devletin kanlı ellerine onurlarını bırakmadılar.

Katil devlet, katliam öncesinde F tiplerinin erteleneceğini söylerken, bugün, büyük bir fırsat yakaladık, bu fırsatı değerlendireceğiz diyor. Yani katliamın F tiplerine geçişi gerçekleştirdiğini açıkça söylüyor. "Hayata dönüş operasyonu" safsataları sadece bu gerçeği gizliyor. Operasyon öncesinde insanların ölümünü engellemek için çalışıyoruz demeleri de katliama zemin oluşturmak içindi.

Ama hiçbir çaba katil devletin kanlı yüzünü gizleyemeyecektir. Devrimci tutsaklar konuldukları tabutluklarda, hastanelerde ÖO direnişini sürdürüyorlar. Katillere yanıtlarını direnişin ateşiyle veriyorlar. Bu büyük direniş karşısında tüm yalan ve demagogiler çökmüştür. Katil devlet de diz çökecek, katliamın hesabını verecek, tabutluklar yıkılacaktır.

Katliam ve ikiyüzlülük bu devletin mayasında vardır...

Katliamcı devlet geleneği

F tipine karşı yürütülen Ölüm Orucu Direnişi'ni kırmak isteyen devlet cezaevlerinde katliam operasyonları gerçekleştirdi. Şimdiye kadar onlarca tutsak katledildi. Yüzlercesi ise ağır yaralandı. Yaralı tutsaklar, sağlık durumları dikkate alınmaksızın, F tipi cezaevlerine sürgün ediliyor, hücrelere kapatılıyorlar.

Operasyonların başlamasıyla birlikte devletin F tipi cezaevlerini kullanıma açması, kimi çevrelerde şaşkınlık yarattı. Bunlar arasında hücre uygulamasına karşı olan ve Ölüm Orucu Direnişi'nin bitirilmesi için devletle tutsaklar arasında arabuluculuk yapan kitle örgütlerinin temsilcileri, bazı aydın ve yazarlar da var. Bunlar daha katliam operasyonlarının hemen öncesine kadar Adalet Bakanı'nın "toplumsal mutabakat sağlanıncaya kadar F tipleri açılmayacak" türünden açıklamalarına bel bağlıyorlardı. Devlet adına tutsaklara vaatlerde bulunuyorlardı. Dahası, dolaylı veya dolaysız olarak devrimci tutsakları işi yokuşa sürmekle, "ölümü çözüm yolu olarak seçmek"le suçlayabiliyorlardı. Bugün, katliam operasyonlarının ve F tiplerine sevklerin başlamasının ardından ise, "verilen sözlerin tutulmadığı"nı, "kendilerini iyi hissetmediklerini", "devlet tarafından kullanıldıklarını" söylüyorlar.

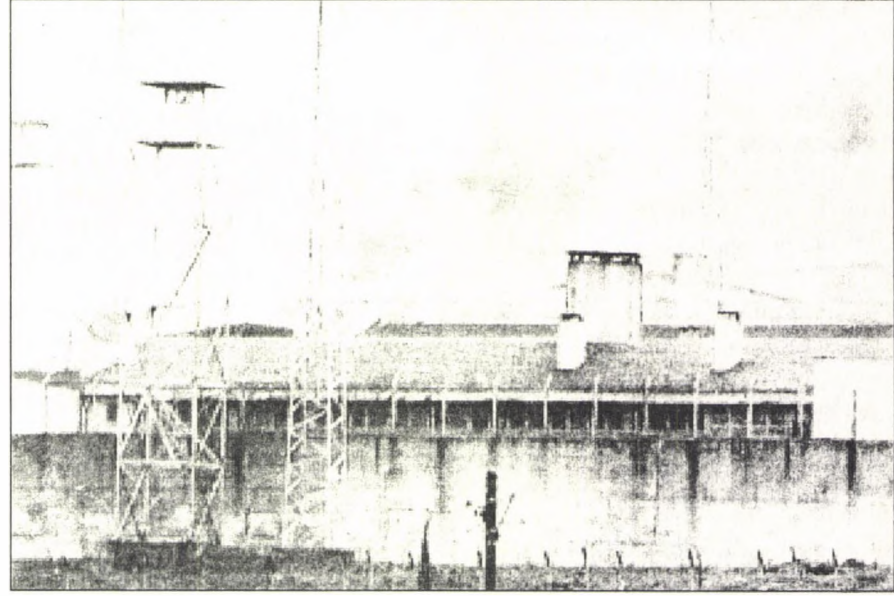
Aslında onlar böylece devrimci tutsakların devlete güvenmemekte ne kadar haklı olduklarını da doğrulamış oluyorlar. Evet, devrimci tutsaklar görüşmelerde bu devlete asla güvenilemeyeceği bilinciyle hareket ettiler. Bu yüzden de talepleri net olarak karşılanmadan, yeterli güvenceler alınmadan Ölüm Orucu Direnişi'ni bitirmediler. Bu yerinde davranışlarının gerisinde, kaba bir inatlaşma vb. değil, sermayenin devlet geleneğini iyi tanımları yatmaktaydı.

Osmanlı'da oyun çok, sermaye devletinde de...

Kalleşlik ve ikiyüzlülük, saray entrikaları ve komplolar Osmanlı'da iktidarı elinde tutmanın ya da devlete karşı gelenleri ortadan kaldırmanın temel biçimleridir. Halk, "Osmanlı'da oyun çok" sözünü boşuna söylememiştir. Burjuva cumhuriyetinin Osmanlı'dan bu konuda çok şey aldığı ise açıktır.

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmeleri bu bakımdan iyi bir örnektir. Mustafa Kemal hükümeti, bir yandan çıkarları gereği Sovyet hükümetine yakın görünmeye çalışırken, diğer yandan TKP'nin ülkede gelişmesini engellemek için M. Suphi'lerin ölüm fermanına imza atmıştır.

Aslında o kadar gerilere gitmeye de gerek yoktur. Son yıllarda sermaye devletin güvenilirliğini tescilleyen sayısız olaya tanık olunmaktadır. "Türkiye'de işkence yoktur" ya da "devlet depremden zarar görenlere her türlü yardım yapmıştır" türünden gündelik yalanların artık hiç inandırıcılığı kalmamıştır.

Zindanlarda son 15-20 yıldır hak gasplarına karşı sayısız direniş yaşandı. Bunların birçoğu devletin talepleri kabul etmesiyle sonuçlandı. '96 Büyük Zindan Direnişi örneğin, tüm taleplerin kabul edilmesiyle bitirildi. Fakat devlet kabul ettiği taleplerin hiçbirini yerine getirmedi. Verdiği sözleri, attığı imzaları ikiyüzlüce inkar etti.

'99'da Ulucanlar'da kapıdan ayrılmayan tutsak yakınlarına "bu işi sabırla çözeceğiz" dedi Adalet Bakanlığı. Fakat sadece bir gün sonra, yüzlerce askerle, hazırlıkları çok önceden yapıldığı belli olan bir operasyon yapıldı. On devrimci tutsak katledildi, onlarca ise işkenceden geçirildi.

İlk akla gelebilecek bu tür örnekler de göstermektedir ki, sermayenin çıkarları uğruna yalancılık ve ikiyüzlülüğün, ilkesizlik ve karaktersizliğin mübah görülmesi, işçi ve emekçilerin sürekli olarak aldatılması sermaye devletin temel bir özelliğidir. Bu dün böyleydi, bugün de böyledir. Bu iş dün Demirel ve Özal tarafından yapılmıyordu, bugün "en dürüst politikacı" olarak reklam edilen Ecevit ve "bilim adamı" diye pazarlanan Adalet Bakanı tarafından. İşçi ve emekçi yığınları sömürü ve soygun politikalarına razı edebilmek için sermayenin elinde iki silah vardır. Yalan ve ikiyüzlülük bunlardan ilkidir. Bu silahın etkisizleştiği noktada ise sistematik baskı ve terör devreye sokulmaktadır.

Son cezaevi operasyonları bu ikisini; sermaye devletin hem kana doymaz bir katliamcı, hem de sözüne asla güvenilmez ikiyüzlü bir yalancı olduğunu bir arada göstermiştir.

Tüm araştırmalar, işçi ve emekçilerin devlete ve devlet kurumlarına ezici bir çoğunlukla güvenmediğini, devlet adına söylenenlere inanmadığını gösteriyor. Cezaevlerindeki katliamlar konusunda da bunun böyle olduğundan şüphe yoktur. Dolayısıyla sözümüz, iyiniyetle de olsa ham hayallerle devlete umut bağlayanlara. Kitle örgütlerinin temsilcilerine, aydın ve yazarlara. Cezaevi operasyonlarının sorumluluğuna devrimcileri ortak etmenin yollarını aramayı ya da sessiz kalarak bu işten sıyrılmaya çalışmayı bıraksınlar. Önce dönüp kendi devlet anlayışlarını sorgulamaları, kendileriyle hesaplaşmaları ve bunu kamuoyu önünde açık yüreklilikle ifade etmeleri gerekmektedir. Eğer çaba gösterirlerse, devrimci tutsakların devlete karşı sergiledikleri direnme tutumundan öğrenecekleri çok şey vardır.

İHD İstanbul Şubesi'nden katliam vahşetine ilişkin önemli tanıklık...

Katliam gün yüzüne çıkıyor: Diri diri yaktılar!..

20 Aralık 2000 tarihinde derneğimize başvuruda bulunan ancak isminin açıklanmasını istemeyen tutuklu yakını yakınının maruz kaldığı vahşeti anlatmıştır.

Başvurucu "Benim kardeşim (...), Bayrampaşa Kapalı Cezaevi'nde 9 yıldır tutuklu olarak bulunuyordu. 19 Aralık 2000 tarihinde cezaevlerine yapılan operasyondan sonra Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi'ne götürüldü. Ben bunun üzerine 20 Aralık 2000 tarihinde kendisiyle görüşmek üzere bu cezaevine gittim. Kardeşim, tanık olduğu vahşeti en açık detaylarına kadar bana anlattı. Anlattıkları aynen şöyledir. "19 Aralık 2000 günü sabaha karşı, operasyonun başladığını PKK davasından bir erkek tutuklu görmüş. Bu kişi diğer koğuşlara haber vermek için koğuş kapılarına vurduğunda ayaklarından kurşunlandı. Bu kişi Ali Ekber Düzova'dır. Operasyon yapan askerler bayan tutukluların kaldığı koğuşa girmişler. Askerler onlara "gelin sizleri götüreceğiz" demişler. Kadın tutuklularda buna karşı çıkmışlar ve gelin kendiniz alın demişler. Bu arada askerler 2 adet bomba atmışlar. Biri zehir, biri sis bombası, sonrada yangın çıkarmışlar.

Bayan tutuklular, yangın dolayısıyla kendilerini havalandırmaya atmışlar, 6 kadın tutuklu bu arada çıkan yangında diğer tutukluların gözleri önünde diri diri yanmışlar. Şu anda bu koğuştaki kadınların bir bölümü hastanelerde tedavi altında ve bu kişiler kendi imkanlarıyla kurtuldular. Bu arada askerler kadın tutukluların tüm eşyalarını ve koğuşlarını yakmışlar.

Tutuklular havalandırmadıkça askerler tarafından 8 saat kadar tazyikli su sıkılarak ıslatılmışlar. Tutuklular da bu uygulamayı protesto amacıyla sürekli slogan atıyorlarmış. Askerler özellikle ölüm orucundaki tutukluları hedef seçmişler. Ve özellikle onları öldürmek istemişler. Yanarak ölenler ise ölüm orucundakileri kurtarmak için kendilerini feda etmişler.

Gördüğümde hepsinin sesleri kısılmıştı. Çok kızgın ve arkadaşları için çok üzgündüler. Saçları yanıklardan dolayı kısılmıştı. Tutukluların tamamı ölüm orucuna başlamışlar. Ölüm orucuna katılmayanlar da ölüm orucuna başlamışlar. İçerideki tutuklular kimse ile haberleşemiyor ve bizlerden haber soruyorlar.

Tutuklular şimdi iki kişilik hücrelerde tutuluyorlar. Devletin açıkladığı gibi kesinlikle "kendilerini yaktıkları" söylentilerini kabul etmiyorlar. "Devletin kendilerini yaktığını" söylüyorlar.

Askerler operasyondan önce Bayrampaşa'da görevli gardiyanlar ve askerleri geri çekilmişler.

Yangın tutukluların üzerilerine sıvı bir madde döküldükten sonra atılan gaz bombasının etkilemesi üzerine alev alan bir maddeden dolayı çıkmış. Bu kimyasal madde büyük olasılıkla aside dönüşmüş.

Tüm bu işkenceler ve katliamlar yetmiyormuş gibi kadın tutuklular çınlıçplak olarak sevk edilmişler. Ancak götürülmüş oldukları cezaevlerinde idare tarafından kendilerine eşofman verilmiş.

Özlem adlı kadın tutuklu kendini ölüm orucundaki kardeşim ... 'yü korumak için üzerine atladığı sırada yanarak yaşamını yitirmiş.

Bu başvurudaki anlatımı yorumsuz olarak bilgilerine sunuyoruz.

Saygılarımızla ve gereken tepkiyi göstermeniz dileğiyle...

**İnsan Hakları Derneği
İstanbul Şubesi**

Sincan F Tipi Cezaevine muhtelif cezaevlerinden getirilen siyasi tutukluların 22 Aralık 2000 tarihi itibarıyla sağlık durumları hakkında avukat görüşünde tespit edilen bulgular

1) Erdal DOĞAN: Daha önce 35 gün açlık grevi yapmış. Şu anda 8 gündür ölüm orucunda, sadece su alıyor. Vücudun muhtelif yerlerinde darp izleri ve ekimozlar var. Sol kulak arkası yanık, baş dönmesi ve halsizlik, askerin attığı kiremit parçası nedeniyle başında yarık bulunmakta. Yoğun göz yaşartıcı gaz ve sinir gazına maruz kalmış.

2) Barış GÖNÜLŞEN: Açlık grevinin 12. gününde. Vücudunun muhtelif yerlerinde darp izleri var. Yoğun göz yaşartıcı gaz ve sinir gazına maruz kalmış.

3) Ahmet GÜN: Açlık grevinin 12. gününde. Vücudunun muhtelif yerlerinde darp izleri var. Yoğun göz yaşartıcı gaz ve sinir gazına maruz kalmış.

4) Abbas IRMAK: Açlık grevi yapıyor. Yoğun gaz nedeniyle ciğerlerinden rahatsız.

5) Hüseyin CANBAZ: Ölüm orucunun 1. ekibinden, sadece su alıyor. Sol ayak parmakları kırık, burun kemiği çatlak, kafasında yarık, sol gözde morarma, sırtta ekimozlar var. İdrarından kan geliyor.

6) Kahraman KILIÇ: Ölüm orucu yapıyor. Sırtında ciddi ekimozlar, kafasında yarık, belinde ve kollarında ekimozlar var.

7) Enver YANIK: Operasyondan beri ölüm orucu yapıyor. Kollarda, yüzde, kafasının muhtelif yerlerinde darp izi, sıyrık, açık yaralar var. Sırtında, omuzlarında, bacaklarında ekimozlar bulunmakta. Ellerini kullanmakta güçlük çekiyor. Kullanılan gazlar sebebiyle yutkunma ve konuşmada zorlanıyor.

8) Cem ŞAHİN: Operasyondan beri ölüm orucu yapıyor. Sol göz çevresinde yoğun ekimoz, gözde yoğun kanlanma var. Kollarda, yüzde, kafasının muhtelif yerlerinde darp izi, sıyrık, açık yaralar, sırtında, omuzlarında, bacaklarında ekimozlar var. Kronik astım hastası, kullanılan gazlardan dolayı solunum yetmezliği çekiyor.

9) Mehmet Kansu KESKİNKAN: Ölüm orucu 2. ekibinden, ölüm orucuna devam ediyor. Başında yarık, yüzün sol tarafı şakaktan alt çeneye kadar tamamen sıyrık. Her iki göz çevresinde yoğun ekimoz, burunda kırık olma ihtimali, vücudun pek çok kesiminde sıyrıklar ve ekimozlar var.

10) Temel BİLİR: Operasyondan beri ölüm orucu yapıyor. Vücudunda belirgin bir darp izi yok.

11) Cem GÖÇER: Ölüm orucu yapıyor. Genel darpların yanı sıra kafasında ciddi yarık var, hastanede bu yaraya dikiş atılmış. Baş, yanak, çene civarında ciddi ekimozlar bulunmakta.

12) Zeki DEMİRÇİVİ: Gerek cezaevinde gerekse cezaevine getirilirken ciddi travmaya uğramış. Vücudunun çeşitli bölgelerinde darp nedeniyle morarmalar var. Ölüm orucunun 48. gününde, ölüm orucu 2. ekibinden.

13) Mehmet KAN: Ölüm orucunun 58. gününde. Vücudunda darp nedeniyle morluklar, kanlı isal var.

14) Murat KIRSAY: Ölüm orucunun 58. gününde. Ayakta dahi duramıyor.

15) Mehmet Şahin IŞIK: Özel işkenceye maruz kaldığından derin ekimozlar var.

16) Ali AKKURT: Operasyondan beri süresiz açlık grevi yapıyor. Baş dönmesi, kafasında ve yüzünde derin yaralar, göz ve alında morluk, askerin attığı kiremit parçası nedeniyle başında yarık, karın ağrısı var. Şeker ve su almıyor. Omurga ya da bel kısmında darp nedeniyle oluşan şiddetli ağrıları var.

17) İrfan GÜRZ: Romatizması ve kalp romatizması var. Malatya'da götürüldüğü hastanede EKG'sinin en geç bir gün sonra çekilmesi gerektiği söylenmiş, ancak şu ana kadar hastaneye götürülmemiş. Askerin attığı kiremit parçası nedeniyle başında yarık bulunmakta. Alnında derin ekimoz ve kafa travması var.

18) Ramazan ÇİÇEK: Ölüm orucunun 54. gününde, tuz ve şeker almıyor. Omzunda kırık olabileceği şüphesi var, kafasında kırık, bacaklarında açık yaralar bulunmaktadır.

19) Hamit SÜREN: Ölüm orucunda. Ağzından köpük geliyor, ölüm sınırında.

20) Bekir BATUR: Ölüm orucunda. Durumu çok ağır.

21) Ahmet YILMAZ: Ölüm orucunda. Ölüm sınırında.

22) Erkan ÇETİN: Ölüm orucunda. Ölüm sınırında.

23) Fehim HORASAN: Ölüm orucunda. Durumu çok ağır.

24) Selahattin ÜNYAY: Durumu çok kötü.

25) Yaşar DEMİRKAN: Durumu çok kötü.

26) Bülent GÖKSİLİK: Operasyondan beri ölüm orucunda. Yüzünün sağ tarafından aldığı tekme darbesiyle ödem ve morluk. Genel travma ve darp.

27) Kemal ERTÜRK: Daha önce 13 gün açlık grevi yapmış, operasyon sonrasında ölüm orucuna dönüştürmüş. Sol kaşında yarık, yüzünün belli bölgelerinde morluklar ve çizikler var.

28) İlhan EMRAH: Operasyondan beri ölüm orucunda.

29) Ali Ekber DOĞAN: Ölüm orucu 1. ekipten. Ölüm sınırında.

30) Özgür SALTİK: Ölüm orucu 1. ekipten. Ölüm sınırında.

31) Ali ÇOLAK: Ölüm orucu 1. ekipten, 64. gün Bartın'daki operasyonda başından aldığı tahta cop darbesinden dolayı kafasına beş dikiş atılmış. Sol alnında ve sol göz altında morarma, vücudunun değişik yerlerinde darplardan dolayı morarma. Bartın'daki son kilo kaybı 15 -16 kilo. Ölüm orucuna devam ediyor, sadece su alıyor. Aşırı zayıf, halsiz, rengi sararmış, buna rağmen koğuşa yürüyerek gelip gitti. Tansiyon ve baş dönmesi sorunu yaşıyor.

32) Polat HAN: Bartın'daki operasyonda aldığı darplar sonucu vücudun değişik yerlerinde ekimoz ve morarmalar olup, açlık grevine su alarak devam etmektedir.

33) Cemal YAŞAR: Bartın'daki operasyonda aldığı darplar sonucu vücudun değişik yerlerinde ekimoz ve morarmalar olup, açlık grevine su alarak devam etmektedir.

34) Haydar BARAN: Ölüm orucunun 57. gününde, şeker ve tuz almıyor. Sol ayak kırık, burun kırık. Ulucanlar'da meydana gelmiş akciğer yarası açılmış, kaburga kırığı ve çatlağı var, gaz yutma nedeniyle kusma, ağız ve dudak yaraları, yaygın ekimoz, gözleri şiş, göz altları morarmış, kafasının arkasında ve önünde iki ayrı yarık var.

35) Resul AYAZ : Ölüm orucunun 64. gününde. Sağ ayak parmakları kırık, iki elde de postal veya dipçikle ağır ezilme var, iki elde de parmak kırığı, bacadaki hissizlik düzeyinde ağır uyuşma, sağ ve sol baldırda, sırtta, boyunda sürüklenmeden kaynaklı geniş açık yaralar, cop izleri, yüzde ve vücutta genel travma, dudak patlak ve şişmiş, ön dört diş düşecek biçimde sallanıyor.

36) Gürhan HIZMAY: Daha önce 35 gün açlık grevi yapmış, operasyondan beri süresiz açlık grevinde. Alnında geniş yarık, kafada yarık, genel yüz ve vücut travması.

37) Yaşar ÇAVUŞ: Daha önce 35 gün açlık grevi yapmış, operasyondan beri süresiz açlık grevinde. Yüzde ve vücutta genel travma, yürüme ve hareket zorluğu. İşbu tutanak birlikte imza altına alındı.

22 Aralık 2000, saat 18:00.

Kazım BAYRAKTAR, Dilek MIDİK, Elif UYSAL, Betül VANGÖL, Selçuk KOZAĞAÇLI, Özgür SARIYILDIZ, Filiz KALAYCI, Özlem ŞEN, Sait KIRAN, Serhan ARIKANOĞLU

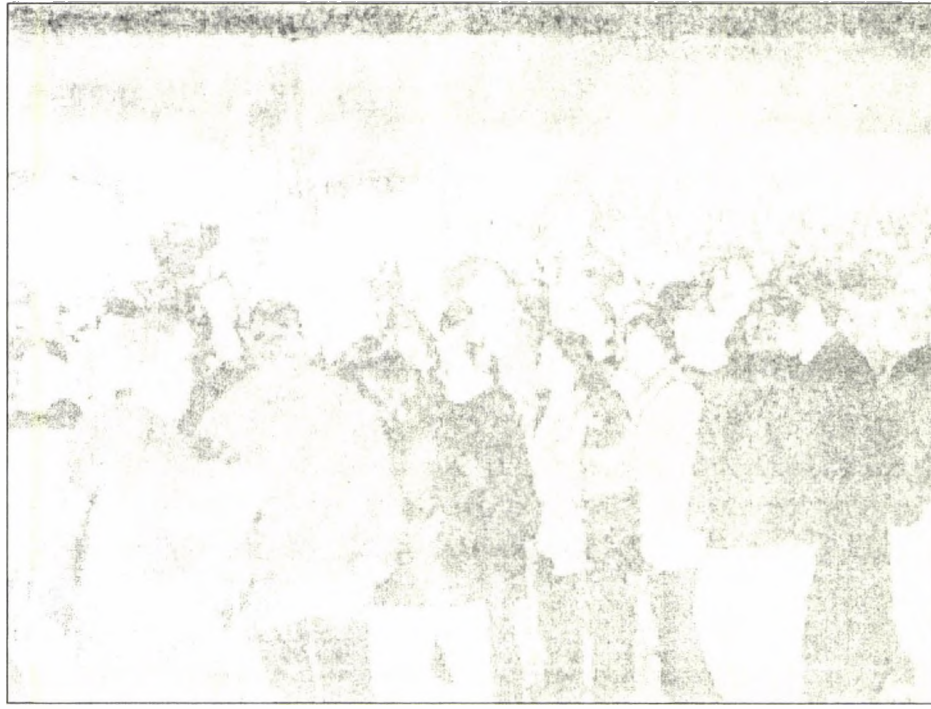
Katliam katliamcılarının yıkımına dönüşmelidir

Mehmet Özgül/Özgür Politika/21 Aralık '00

'Aldatıldık, kullanıldık, şimdi katliam yapıyorlar.' F Tipi hücrelere diri diri gömülmemek için yaşamlarını ortaya koyan tutsaklarla Hükümet arasında arabuluculuk yapan Kurul'dan TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Üyesi Mehmet Bekaroğlu'nun ilk sözleri bunlar oluyor. Diyalogla bir çözüm umudunda odak noktası haline gelen Kurul'un bir diğer üyesi Türkiye Mimar Mühendis Odalar Birliği (TMMOB) Başkanı Kaya Güvenç de "kandırıldık, bizi bir araç olarak kullandılar, işte katliam yapıyorlar, her şey ortada, ne diyeyim ki" diyor. Derin bir hayal kırıklığını sadece Bekaroğlu, Güvenç ve diğer Kurul üyeleri değil, arabulucu olan, çeşitli girişimlerde bulunan aydınlar, sivil toplum örgütleri ve onlar aracılığıyla büyük bir umuda kapılan halk, kamuoyu da yaşıyor. Bekaroğlu "Anladık ki her şey planlanmış. Çok önceden karar alınmış, her türlü hazırlık yapılmış. Müdahale kaçınılmazdı" diyor.

Adalet Bakanı Türk ise korkunç bir utanmazlıkla hala "aldatmadık, sonuna kadar diyalog yolunu denedik, ölümler olmasın diye operasyon yaptık" diyebiliyor. Katliamcının utanacak yüzü olmuyor! Türk, uzlaşma görüntüsü çizerken bile aslında satır aralarında uzlaşmazlığı tesis ediyordu. F Tipi'ni erteledik diyor ama "koşuşlar da olmayacak" diye vurgu yapmayı ihmal etmiyordu. Bu tutsaklara "boşuna umuda kapılmayın, erteleme oyalama olacak" mesajıydı. Tutsaklar da haklı olarak koşuş olmayacaksa hücre olacak diye düşünüyor, hücre duvarlarının yıkılması, birarada kalacak asgari bir sayının net olarak ortaya konulmasını ve açıklanmasını istiyordu.

Zaten son günlerdeki gelişmelerin ayrıntıları ortaya çıktıkça başta Adalet Bakanı ve Başbakan olmak üzere Hükümet'in nasıl bir ikiyüzlülükle katliamı planladığı gün yüzüne çıkıyor. Bekaroğlu'nun Pazar günü Bayrampaşa'daki tutsaklardan "yeniden görüşmeleri başlatarak olayı çözmek istedikleri" mesajı aldıklarını açıklaması her şeyi net olarak ortaya koyuyor. Eski Bayrampaşa Cezaevi Savcısı Necati Özdemir de bunu doğruladı. Bekaroğlu'yla birlikte hemen Adalalet Bakan'ı ve Başbakan'ı aradıklarını, ancak "yeni bir görüşmenin yararı olmayacağı" yanıtını aldıklarını ifade ederek katliamcılarının yalanlarını ifşa ettiler. Zaten katliamcılardan İçişleri Bakanı Tantan "baskın yapacak timleri bir yıldır eğitiyoruz" itirafında bulunarak "diyalog, uzlaşma"nın birer oyalamadan başka bir şey olmadığını

net olarak ortaya koydu. Bekaroğlu ve Güvenç'in de ifade ettiği gibi Hükümet diyalogla çözüm umudu çabalarını tutsaklara kamuoyu desteğinin azaltılması için bir araç olarak kullandı. Yani insanlar ölmesin diye en insancıl çabalardan insanları vahşice katletmek için yararlanacak kadar acımasız ve alçakça hareket etti.

Vahşeti sözcüklere dökmek mümkün değil. Cemseden indirirken her yanı yanmış, etleri gözükten tutsağı kinle boynundan tutup sedye bastırarak asker bu devletin iğrenç yüzünü temsil ediyordu. Bayrampaşa'dan yanık yüzüyle haykıran bayan tutsak "6 bayanı diri diri yaktılar" diye devletin bazı tutsakların baskını protesto için kendilerini yakma eylemini dahi nasıl katliam için kullandığını haykırdı. Baskınlarda her türlü silah, bomba ve yakıcı madde kullanıldı. Kimbilir tutsaklar daha ne acımasız ve iğrenç yöntemlerle katledilmişlerdir. Ama tüm bunların aksine Başbakan, Adalet Bakanı ve Türk medyası korkunç bir ikiyüzlülükle katliamı "Hayat kurtarma operasyonu" olarak nitelediler. Daha düne kadar "Andıç"çı talimatlardan şikayetçi olan bazı basın organları ve kalemleri de "Andıç" emirleri olduklarını sergilediler. Andıççılar tarafından hazırlanmış senaryolar eksiksiz uygulanmaya çalışıldı. Nice dezenformasyon arasında güya Bayrampaşa'dan bir tutsağın Bartın'da başka bir tutsağa kendinizi yakın emri iddiası öne çıkarıldı. Bu telefon görüşmesini size kim verdi, kim aldı? Doğruluğunu neye dayandırdınız? Yabancıları olmayanlar konuşanların polis veya MİT elemanları olduğunu çok iyi anlar. Türk medyası bazı istisnalar hariç cezaevlerin, ölüm orucu olaylarına başından beri kana ve vahşete susamış birer yaratık olarak yanaştı. Türk medyası Hükümet ile

birlikte cezaevlerinde vahşeti gerçekleştirdi. Tutsakların bir katili de onlardır!

Kara Ecevit diyor ki; "Teröristleri terörizmle kurtardık! Operasyonu örgüt baskısıyla ölüm orucuna girenlerin hayatını kurtarmak için yaptık!" Vahşetlerin unutulmaz isimlerinden, Susurluk Özel Eroinci Kontra Çetesi'nin başlarından Mehmet Ağar da "Bu operasyonu ancak Kıbrıs'a Barış Hareketi düzenleyen Ecevit yapabiliirdi" dedi. Doğru, Ecevit'in nasıl bir kurtarıcı olduğunu sadece Kıbrıs Rumları değil Kıbrıs Türkleri de bilir. İşgalden sonra Kıbrıs Türkleri gördüler ki, gelenler kurtarıcı değil birer çapulcu.

Ecevit'i tanıyanlar onun nasıl bir kariyerist olduğunu iyi bilirler. Kariyeri için yapmayacağı şey yoktur. Parti içinde yaprak bile kıpırdamaz. 1970'lerde Hükümet olabilmek için Adalet Partisi'nden otel odalarında 11 milletvekiliyle nasıl pazarlık yaptığını ve 11'ini de nasıl bakan yaptığını tüm Türkiye biliyor. Şimdi de hastalığını, ayakta duramayışını sindiremiyor galiba. "Ben öleceksem bu dünya her kese dar olmalı" ruh halinin gencecik nice insanın kıyımına karar verişinde büyük rolü olsa gerek. Ecevit polis olaylarını yorumlarken "Birileri düğmeye bastı" demişti. Anlaşılan düğmeye basanlardan biri ya da düğmeye basan değil de basılan düğmelerden biri de kendisi.

Ecevit operasyon için "milletimize hayırlı olsun" sözünü kullanacak kadar alçaldı. Bu nasıl bir yaratık! Bu nasıl iğrenç bir mahluktur ki bir katliam için "milletimize hayırlı olsun" diyebiliyor. Ölüm Oruçları sürüyor. Katil milletvekillerden MHP'li Sağlık Bakanı Durmuş, "Ölüm Oruçları sürüyor mu" sorusuna yanıt vermekten kaçındı.

Hastaneler de zorla müdahaleler, hücrelerde işkenceler hiç bir işe yaramayacaktır. 12 Eylül'ün en karanlık dönemlerinde bile zorla müdahaleleriniz para etmedi. Hele örgüt baskısı falan demagogileri hiç işe yaramaz. Kendiniz o yüce iradeler karşısına geçin de görün. Nice general, müdür, bakan görmüştür. Bir yüzyüze gelin ki nasıl ezilip büzüldüğünüzü göreceksiniz. Bunun için şimdiden "başardık, zaferimiz kutlu olsun" demeyin! Başbakan, Hükümet ortakları, Bakanlar ve kaleminden kan damlayanlar, ÖZGÜR POLİTİKA'nın "Zulmet ki saltanatın tez yıkıla!" manşetini iyi okusunlar! O Ana'ya iyi baksınlar!

Evet ölüm oruçları sürüyor. Hele böyle bir katliamdan sonra da sürecekt! Tüm demokrat kamuoyu bu bilinçle hareket etmelidir. Belki dünyada, bölgede ve Türkiye'de o kadar gelişmeden sonra böyle bir katliam beklenmiyordu. Bunun için kimimiz kin, öfke içinde kendiliğinden hareket ediyoruz. Derlenmenin, toparlanmanın zamanıdır. Tüm güçleri birleştirmek şarttır. Türk ordusu aynı günler Güney Kürdistan'a girdi. Amaçlardan biri de PKK'yi kendisine yönelik saldırıyla uğraşmak zorunda bırakarak tamamen yok etmeye çalıştığı bir anda Türkiye devrimci hareketiyle birlik kurmasının önüne geçmektir.

Dikkat edilirse Hükümet PKK'li tutsaklara fazla saldırmadı. Amaç irade birliğini, güç birliğini parçalamak. PKK en üst düzeyde bu oyuna dikkat çekti. Katliam zulmedenlerin saltanatının yıkımına dönüştürülebilir. Derin ve büyük öfkenin büyük bir kitle hareketine dönüşmemesi için hiç bir neden yok. Olması gereken tek şey güçleri birleştirmek. Bu tarihi sorumluluk öncelikle Ortadoğu'nun en dinamik gücü olan Kürt hareketine düşüyor. Merkezi düzeyde devrimci ve demokrat yapıların güçlerinin birleşmesi için girişimde bulunmak için zaman yitirilmemelidir. Böyle anlarda sen şunu dedin, ben bunu dedim tartışması yapmak katliamcılara hizmet etmekten başka bir şey değildir.

Demokratik, yasal kurumlara çok şey düşüyor. HADEP için Türkiye'lileşmek için tarihi bir fırsat sözkonusu. Bu böyle anlarda mümkündür. Bütün ilerici partiler, sivil toplum örgütleri, emek örgütleri, aydınlar, milletvekilleri, yerel yönetimler zulme karşı güçlerini birleştirerek meşru zeminlerde ayağa kalkmalıdırlar, serhıldana girişmelidirler. Kalkılsın ki "Zulmedenlerin saltanatı tez yıkılsın!"

Cumhuriyet gazetesinin faşizme çanak yalayıcılığı yapan yazarlarına:

Tiksindiriyorsunuz!..

Faşist katliamı mazur gösteriyorlar!

20 Aralık '00 tarihli Cumhuriyet'ten...

İçerideki terörist örgütler ölüm orucunu kimi koşulları devlete kabul ettirebilecekleri sanısıyla başlattılar. İlk önce F tipi cezaevi projesinden devletin vazgeçtiğini ilan etmesini isteyerek yola çıktılar...

Önceleri hükümetin yumuşak

davranışından cesaret aldılar.

Medyada ilk başlarda ölüm orucunu kınamayan yayınları destek anlamında gördüler ve... F tipi dayatmasına zaman içinde yeni koşullar eklediler.

Mahkûmların kalacağı mekânların

20 kişinin barınabileceği koşullar olarak düzenlenmesini, hapisanelerde -tabii içlerinde bulunacakları- izleme komiteleri kurulmasını dayatmaya giriştiler.

Bir avuç terörist bu dayatmalarla yetinmedi. Ölüm orucuna son vermelerini isteyen hükümetten iyi niyetli davranışlar arttıkça, dayatma koşullarını genişlettiler.

Şu isteklere bakın; Terörle Mücadale Yasası'nın 2, 8, 16 ve 17. maddelerinin ve... DGM'lerin kaldırılacağı güvencesinin verilmesini istediler.

Toplumdan tecrit edilmiş bir suçludan yüzüzlüğün son noktasına varan istekler.. Başbakan Ecevit, "hiçbir devletin kabul edemeyeceği" bu koşulları reddederken haklıydı.

Saçma sapan temellere oturtulan ölüm orucu, kısa deyişle "cezaevindeki direnme" kanlı veya kansız çözüm yolunda.

Ne ki; Ecevit'in başlattığı "siyasal (af) direnme" ise sürüyor.

Cüneyt Arcayürek

1990'lı yıllarda PKK terörü ve irtica ile başı belaya giren Türkiye'nin 2000'deki durumu yine herkesi kaygılandırıyor; akıl dışı olaylarla çalkalanıyoruz; bir dostum dedi ki:

- İnanılır gibi değil!.. Bir ülke, hapisanelerinden yönetilebilir mi?.. Yönetilemez.

Ancak yönetilemez olduğunu anlamak için nice kurban vermek mi gerekiyordu?..

İnsan hayatını kutsal saymak çağdaş aklın mantığına dönüşmüştür. İnsan hayatı üzerine politika yapan, kim olursa olsun, lanetlenmeli!.. Bu kişi bir devletin yönetiminde olabilir ya da devlete karşı bir örgütün başında olabilir; hiç fark etmez.

Büyük ya da küçük çapta kahrolası iktidarını sürdürmek için ca'ı pahasına siyaset yapan kişi canavar kimliğine sahiptir.

İster içerde olsun..

İster dışarda.

İlhan Selçuk

Kim ne derse desin ölüm oruçlarının sona erdirilmesi için yazarlar, aydınlar, sanatçılar, sendikalar, demokratik kitle örgütleri

büyük çaba gösterdiler..

Adalet Bakanı Türk söz verdi, önemli adımlar attı...

Ama içeridekiler, örgüt baskısıyla "Hayır" dediler...

Bu bir gerçek!..

Diyorlar ki:

"Zaferi şehitlerimizle kazanacağız!"

Efendim, dışarıda büyük halk muhalefeti başlamış, faşist iktidar bundan korkmuş, göstermelik 'toplumsal mutabakat' gibi demagojik açıklamalar yapılmış...

Bakıyorum, örgütün açıklamalarında İHD Genel Başkanı Hüsnü Öndül 'den, TIHV Genel Başkanı Yavuz Önen 'e dek tüm sendika ve demokratik kitle örgütlerine gözdağı verilip ekleniyor:

"Büyüyen muhalefet hareketini durdurmak için düzen koruyucularıyla işbirliği yapıyorsunuz..."

İş çığından çıkmış, bir kördüğüm olmuş...

Hikmet Çetinkaya

Olacağı buydu. Cezaevlerinde iki aydır sürdürülen açlık grevleri, son on gündür ölüm kokuyordu. Uzun süren görüşmeler sonuç vermeyince, herkes cezaevlerine yönelik bir operasyonu beklemeye başlamıştı. İki yüzden fazla hükümlü ve tutuklu saat saat eriyerek ölüme giderken akıl almaz bir inat kamuoyunun vicdanını kanatıyordu.

Sonunda müdahale yapıldı, eylem zorla sona erdirildi.

Ölüleriyle, yaralılarıyla...

Açlık grevi, ölüm orucu eylemi ilk değil. Bir yanda eylemi sürdüren örgütler ve örgüt üyeleri, öte yanda devlet, zaman zaman karşı karşıya geldiler. Eylemler bazen anlaşmayla, bazen çatışmayla sonuçlandı. İnatlaşma ayrı bir konu.

Ama bu kez ölüm oruçlarında bir başka yön vardı.

Bu eylemde taraf olmayan, ya da taraf olmadığını söyleyen ya da taraf değilmiş gibi görünen bazı kesimlerin durumu ve tutumu. Bir kısmı yazarların çizerlerin, hukukçuların ve hekimlerin şimdi ciddi bir durum değerlendirmesi yapmaları gerekiyor.

Ölüm oruçlarına destek mitingleri düzenleyen, o mitinglerde ölüm

Katliam operasyonunu yöneten "Kriz Yönetim Merkezi" katliamı mazur gösterme operasyonunu da bizzat yönetti!..

"Bartın'da cep muamması"

İçişleri Bakanlığı'nın operasyon başladığında, Bayrampaşa Cezaevi'nde mahkûmların Bartın Cezaevi'ni arayarak "yakma emri verdikleri" iddia edilen telefon konuşmasının kayıtlarını açıklamasına rağmen, Bartın Cezaevi'ndeki aramalarda herhangi bir telefon bulunmadı. Ayrıca operasyonun başladığı saatlerde Türkcell ve Telsim şebekelerinin kapatıldığı açıklamasına rağmen, bu telefon görüşmesinin nasıl yapıldığı da soru işaretine neden oldu. Bunun yanı sıra kaydedilen konuşmalarda kullanılan bazı ibareler ve operasyon başlamasına rağmen mahkûmların sakinliği dikkat çekerken, 'tamam', 'birim' gibi sözcüklerin polislerin telsiz konuşmalarında yoğun olarak kullandıkları sözcükler olduğu da biliniyor. Ölüm oruçlarının sona erdirilmesi için girişimlerde bulunan heyet içinde yer alan sanatçı Zülfü Livaneli de dün akşam ATV ana haber bülteninde Bayrampaşa Cezaevi'nin yakınında yer alan trafo nedeniyle cezaevi içinden hiçbir şekilde telefon görüşmesi yapılamadığını açıkladı.

(21 Aralık tarihli İHD Açıklaması'ndan...)

İçişleri Bakanlığı'nın cezaevleri operasyonu başladığında, Bayrampaşa Cezaevi'ndeki örgüt yöneticisiyle Bartın Cezaevi'ndeki kişi arasında geçtiği öne sürülen ve 'kendinizi yakın' talimatı verildiğine kanıt gösterilen telefon kaydı kimi soru işaretlerine neden oldu. Bartın Cezaevi'nde dün yapılan aramada cep telefonu bulunmaması, olayı tartışma konusu yaptı.

İşte akla takılan sorular

* Operasyon öncesi cep telefonu şebekelerinin kapatıldığı haberleri doğru ise bu görüşmeler nasıl yapılabildi? Eğer, bu haberler doğru değilse; devlet bu kadar önemli bir operasyonda telefon görüşmelerini tümüyle önleyecek tedbirleri almayı neden akıl edemedi?

* Cezaevinde uydu telefon var deniliyor; ancak uydu telefonlarının kapalı yerden çekmeyeceği belirtiliyor. Uydu telefon bilgisi doğru mu?

* Bakanlık yalnızca iki telefon arasında bu görüşmeyi mi kayıt yaptı? Başka dinleme kaydı var mı?

* Bakanlık telefon görüşmesinin hangi numaralı telefonlar arasında yapıldığına ilişkin kaydı açıklayabilir mi?

* "Kendinizi yakın" talimatı veren de alan da silahlı müdahale aşamasında nasıl bu kadar sakin kalabiliyor? (TV'lerde yayınlanan bant metninde, müdahaleye rağmen fonda gürültü, slogan, silah v.b hiçbir ses duyulmuyor). Taraflar ölümle burun buruna iken yine çok sakin biçimde birbirine 'iyi günler' diler gibi 'görüşürüz hoşçakal' diyecek kadar soğukkanlı nasıl olabiliyor?

* Örgüt yöneticisi ve talimat verdiği kişilerin konuşması zaman zaman 'tamam' diye kesiliyor. 'Tamam', cevabı ağırlıkla polislerin telsiz konuşmalarında kullandıkları bir sözcük olarak biliniyor. Aynı şekilde 'birim-birimlerimiz' tanımları da yine güvenlik kuvvetlerinin yoğun olarak kullandıkları sözcükler olarak gösteriliyor.

* İki kadın tutuklu, neden '6 kadını yaktılar' dedi?

(21 Aralık tarihli Cumhuriyet'ten...)

Kitap Arşivi: <https://kitaparsivi.org>

oruçlarına destek konuşmaları yapan ve ardından hep birlikte "halay" çekenlerin oturup bir kez daha düşünmeleri gerekiyor.

"Neyi kutladık" diye...

Ölüm halayları, ölüm tamamları hangi sorunu çözdü diye...

Hikmet Bila

21 Aralık '00 tarihli Cumhuriyet'ten...

Cezaevlerindeki ölüm oruçları, adı üzerinde ölümlerle sonuçlandı. Ölümü zafer sayan mantık, başarıya ulaştı!

Önce şunu vurgulayalım; geline nokta sonuç değil, başka bir başlangıç. Bundan sonraki süreç, en az operasyon aşaması kadar önemli.

1- Son on günü masaya yatırmak gerekirse; Başbakan'ın ve Adalet Bakanı'nın art arda, "F tipi cezaevlerine nakli erteledik" demeçleri, bu noktaya gelinmesini önleyecek bir zemin olabilirdi. Sızan bilgileri yorumlayabildiğimiz kadarıyla içeride öyle bir hava vardı ki; "her türlü anlaşma uzlaşmaydı ve düşmanla uzlaşmazdı" !

2- Operasyonlar sırasında silahın yanı sıra göz yaşartıcı bomba, delici

aletler, iş makineleri de kullanıldı. Kimi cezaevlerine çatı delinerek girildi. 5 bini aşkın güvenlik görevlisi katıldı. Görünümün özeti şu:

Güvenlik güçleri kendi korumaları altındaki yerleri operasyonla ele geçirdi!

Daha önce de çok sık dile getirilen "Devlet, cezaevlerindeki hâkimiyetini kaybetti" yorumunun çıplak bir fotoğrafı!

Bu durum kabul edilemezdi. Ancak, 20 cezaevinin birçoğunu duvar yıkıp ele geçirmek de "Türkler hiçbir şeyin ortasını bulamaz" yorumunu haklı çıkartıyor.

3- Bugünkü tablonun yaşanmaması için pek çok kitle örgütü, aydın çaba harcadı. Bu kişiler, kurumlar elbette geline durumu irdeliyordur, kendi işlevini tartışıyor.

Türk Tabipleri Birliği (TTB) yöneticileri ve birliğin doğal üyesi doktorlar da kendi içlerinde değişik bir tartışma yaşadılar:

- Açlık grevi ölüm orucuna dönüştüğünde hekimin işlevi ne olmalı?

Türk Tabipleri Birliği'nin kimi yöneticilerini dinlerken aklıma gelen

ilk çağrışımı düşündükçe ürperiyorum:

- Türk Tabipleri Birliği mi, Türk tabutlar birliği mi?

TTB bünyesinde, toplumsal barışı tıpkı bir insan bedenini dinler gibi, özenle korumak isteyen pek çok insan tanıyorum. Ama bendeki bu çağrışımı paylaşmadan da geçemeyeceğim. TTB için.

Mustafa Balbay

Bilanço çok ağır. Bu ağırlığın sorumluluğunu tümüyle devletin sırtına yıkmak haksızlık olur. Devletin sorumluluğu, cezaevlerinin denetimini taa 1991 yılında elinden kaçırdığı halde bugüne kadar beklemesidir.

Köklü önlemler yerine günü kurtarmayı yeğleyen Türk politikasının elli yıllık hastalığının alışılmış örneklerinden biriyle karşı karşıyayız.

Ama kabul etmek gerekir ki, Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, ılımlı politikacıdan da öte, devlet adamı anlayışı içinde, geniş katılımlı bir tartışma ile uzlaşmayı sağlayacak bir yol bulmaya çalıştı.

Gönül isterdi ki cezaevinde direnişte olan örgütler de bu çağrıya olumlu yanıt versinler.

Belki de bu çok gerçekçi bir istek değildi. Ama görüyorsunuz, uzlaşmaz tutum bizi nerelere getirdi.

Bu arada, cezaevlerindeki ölüm oruçlarının bir bölümünün gerçek olmadığı konusu üzerinde durmak istemiyorum.

Bunlar gerçek olsalardı bile, böylesine inatlaşmayı onaylamak yine de mümkün değildi.

Zaten kamuoyu da çok geniş kesimiyle cezaevlerinde direnişte olanlara hak vermedi.

Hak vermemenin de ötesinde, onların aleyhinde çok güçlü bir hava oluştu.

(...) Kaç kez yazdım. Yanlış anlamaya meydan vermemek için bir daha söylüyorum, koğuş sistemine dönüş yoktur, olmamalıdır. Yalnız siyasi değil, adli tutuklular için de söz konusu değil bu yöntem.

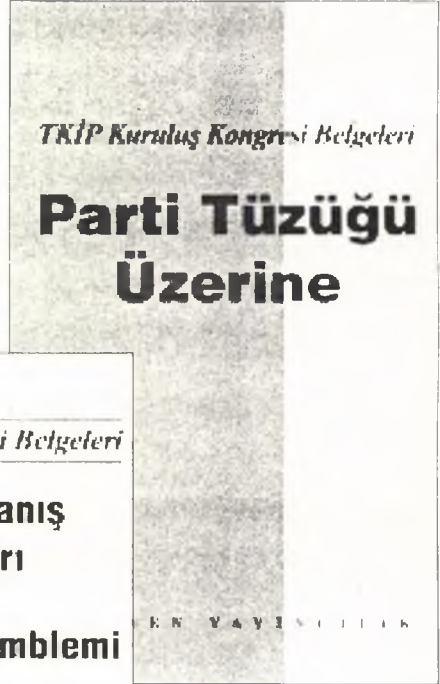
Cezaevlerinin yeniden örgütlü suç odağı haline dönüşmesini aklı başında kimse istemez, isteyemez.

Ali Sirmen

Yeni Kitaplarımız

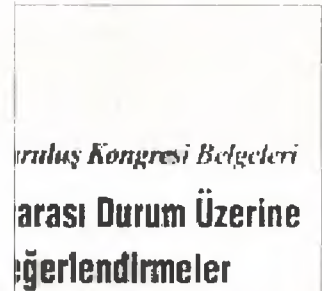

Türkiye Komünist İş Partisi Program Tüzük

İP Kuruluş Kongresi Belgeleri Açılış ve kapanış konuşmaları

Partinin adı ve amblemi

EKSEN YAYINCILIK

Laleli Cad. Çim Apt. 52/5 Aksaray/İSTANBUL

Tel/Fax: (0 212) 638 28 83
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Bu korku, kaygı ve tedirginlik size yeter!..

Sahi “Neden bu kadar çoklar”?

‘30 sene bu izi silemedik’

Cezaevlerinde süren ölüm oruçlarından "çok tedirgin" olduğunu söyleyen 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edildiği günleri anımsatarak "O zaman da gençler bir hiç uğruna ölüme gittiler. 30 sene bunun etkisini silemedik. Geç kalınmamalı" dedi.

Gelişmeleri çok yakından izleyen ve kendisine düzenli olarak bilgi sunulan Demirel'in yakın çevresiyle paylaştığı gündemin iki sıcak maddesine ilişkin görüşlerinde önemli mesajlar verdi.

Demirel'in 60 günü aşan ölüm oruçlarıyla ilgili olarak çok tedirgin ve üzgün olduğunu belirttiği ve şu değerlendirmelerde bulunduğu kaydedildi:

"1971'de de yine gençler bir hiç uğruna ölüme gittiler. Biz 30 sene bu olayın etkisini silemedik. Bu bakımdan ben gençlerin bu tür örgütlerin kucağında bir şekilde ölüme gönderilmelerini içime sindiremiyorum. Ölüm olayları başlarsa ne kendi insanımıza ne dünyaya bunu kolay anlatamayız. Çok sıkıntıya düşeriz. Herkesin üzerine düşeni yapması ve geç kalınmadan bu sorunun çözülmesi lazım."

Milliyet/19 Aralık '00

Neden bu kadar çoklar...

Evet ama asıl soru başka...

- Neden bu kadar çoklar...

Evet birinci soru budur: Neden bu kadar çoklar? Sadece tutuklu ve mahkumlar değil... Devletin cezaevlerine kaçınılmaz müdahalesini dışarıda protesto edenleri düşünün: Hem üniversite öğrencileri var, hem giyim kuşamıyla, şivesiyle, refleksleriyle 'halk tipi' insanlar var... Yurtdışında da varlar...

Hele bir de son eylemlere karışmayan PKK'lılarla sempatanlarını katarsanız?!

NEDEN bu kadar çoklar... Hiç İstanbul varoşlarını gezdiniz mi? Ben zaman zaman gezerim. Hiç Adana, İzmir, Mersin varoşlarının ne halde olduğunu düşündük mü?

1991'den beri devlet bazı cezaevlerine giremiyor...

"Neden bu kadar çoklar?" diye neden düşünülmüştü? Brifing verenler mi yoktu?

"Köklerini kazımak" için hangi okulları kapatacağız? Hangi öğretmenleri, profesörleri işten atacağız? Hangi kitleleri aşağılayacağız? Yoksa yeni baştan düşünmemiz gerektiğini mi anlayacağız? Evet hepimiz kendimize sormalıyız: Neden bu kadar çoklar?

Hangi sosyal, kültürel ve psikolojik faktörler binlerce insanı böylesine uçlara itmektir? Devlet de toplum da artık madalyonun bir de bu yüzünü düşünmelidir.

Taha Akyol/Milliyet/21 Aralık '00

Bizde neden bitmiyor?!

Cezaevlerinde ölüm orucu yapanların koşullarında orak çekiç amblemlerini görünce aklıma Arbat Sokağı geldi. Kendi kendime sordum.

Bütün dünyada anlamını kaybetmiş olan bu sembol, nasıl olur da bizde hâlâ örgüt militanlarını ölüme götüren bir inanç sembolü olarak varlığını sürdürebilir.

Bir başka olayı daha hatırladım. 1988 yılında Hürriyet'in Moskova Büro Şefi olarak çalışırken, Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanlığı'nın bir üst düzey yetkilisi ile konuşmuştum. Bana ilginç bir gözlemini anlatmıştı.

1976 yılında Havana'da Dünya Komünist Gençlik Kongresi yapılmıştı. Konuştuğum Sovyet yetkilisi o kongreye katılmış. Bana şu gözlemini aktardı: **“Orada bütün dünyanın komünist partilerinin gençlik örgütlerine ait bölümleri gezdim. Yanılmıyorsam sadece birinde Stalin resmi vardı. O da Türkiye Komünist Partisi'ninkiydi.”**

Dünya o günden bu yana bambaşka bir yere geldi. İnternet çağına girdik. Ölüm oruçları için bir internet sitesi bile kurulmuş. Ama bakıyorum, Türkiye'nin çıkardığı örgütler bu değişimden habersiz. PKK hâlâ Marksist bir örgüt. Ölüm orucu yapan örgütler hâlâ Sovyet döneminin sembollerine sadıklar. (...)

1970'li yılların bütün terör örgütleri birbiri ardına kayboldu. Terör Avrupa'dan elini ayağını çekti. Şimdi ortada sadece Türkiye kökenli terör örgütleri kaldı.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendi toprağının ürünü olan bu sosyolojik olguyu mutlaka incelemeli ve bunun sağlıklı bir teşhisini koymalıdır. (...)

Ertuğrul Özkök/Hürriyet/21 Aralık '00

“Cezaevleri acaba neden bu kadar çok sayıda siyasi tutuklu ve hükümlüyle doldu?”

Türkiye'yi yönetenler de yaşananlarda kendi yanlışlarının payını mutlaka aramalı. Cezaevleri neden denetlenemez hale geldi? Cezaevlerinde bunca şiddetli protesto olayının yaşanmasının ardında "tutuklu ve hükümlülerin hakları ve yükümlülükleri" kavramını yerleştiremeyişi oluşumuzun payı ne kadar? Evet, "koşuş sistemi"ne dönülemez. Ama F - tipi cezaevleri derde deva olacak mı, yoksa vaad edildiği üzere "yeniden değerlendirilme"ye tabi tutulmazsa, yağmurdan kaçarken doluya mı tutulacağız?

Cezaevleri acaba neden bu kadar çok sayıda siyasi tutuklu ve hükümlüyle doldu? Sorunları demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasıyla, yasak, baskı ve şiddetle çözmenin çıkar yol olmadığı anlaşılmalı; şiddet ekenin şiddet biçtiği görülmeli... Hak aramanın barışçı yollarına kapılar açılsın ki, şiddetin yolları kapanabilsin.

Yalnız cezaevlerinde değil, zihniyetimizde de reforma ihtiyaç var.

Şahin Alpaz/Milliyet/21 Aralık '00

“Hapishane fatihi” Ecevit!

İnsan hayatı bu denli ucuz olabilir mi? O kadar insan ölmüş. Şehit verilmiş. Olmadık acılar çekilmiş. Cezaevleri savaş alanına dönmüş. Yaşanan

tam bir felaket.

Ya 'hükümetin kararlılığı'? İpin ucu o kadar kaçırılıyor ki, Kıbrıs fatihi Ecevit, şimdi de neredeyse hapishane fatihi ilan edilecek.

Einstein'in bir sözü var: "Hayatta en önemli şey, soru sormayı elden bırakmamaktır."

Bazen soru sormayı unutuyoruz. O cezaevi kimin? Devletin değil mi? Devletin kendi cezaevine girmesi neyin başarısı oluyor ki?

Cezaevinde yatan insandan kim sorumlu? Devlet değil mi? O insan terörist de olsa, katil de olsa, insan olduğuna göre, bir hukuk devletinde onun sağlığından, canından devlet sorumlu değil mi?

Devlet sorumluysa, nasıl oluyor da bu kadar insanın öldüğü kanlı bir operasyon, devletin başarısı, hükümetin kararlılığı olabiliyor ki? Olacak iş mi?

Normal demokrasilerde böylesi operasyonlar başarı öyküsü haline gelmez, olsa olsa bakan, başbakan koltuğuna mal olurlar.

Hasan Cemal/Milliyet/21 Aralık '00

U dönüşü yapan bakan ve sözüne güvenilmez devlet

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk birkaç gün önce verdiği "Toplumsal mutabakat sağlanana dek F tipi uygulaması ertelenmiştir" sözünden yaptığı U - dönüşü nasıl açıklayacak şimdi?

Diyeceksiniz ki: "Sen nelerle uğraşıyorsun? Karşımızda 'Her birimden biri kendini yakсын' şeklinde emirler yağdıran bir örgüt var. Vahşetle başka nasıl başedilebilir ki?"

Bakanın zikzağını "mazur" gösterecek bir gerekçe olamaz bu. Karşısında kim olursa olsun "devlet"in bir ağırlığı olması gerekir. Tutulmayacak sözlerin bir bakan tarafından telaffuz edilmemesi, telaffuz edilen sözlerin enine boyuna önceden düşünülmesi ve bir kez telaffuz edildikten sonra da mutlaka arkasında durulması şarttı (...)

Altı gün önceden yapılan operasyon hazırlıklarından haberdar olan Adalet Bakanı nasıl bu sözü verdi? "Örgütlerin geri adım atmaması, taleplerin dozunu büsbütün artırması karşısında yapabileceğimiz başka hiçbir şey yoktu" şeklinde bir savunma da bakanı bir uçtan diğer uca savuran çelişkiyi açıklayamaz.

"F tipi cezaevleri uygulaması ertelenecektir" diyen bir bakan krizin muhtemel tüm sonuçlarını önceden hesaba katmak durumundadır çünkü.

F tipi uygulamasına geçiş için seçilen "zamanlama"nın infial yaratan "af tartışmaları" ile çakışması, ayrı bir talihsizlik. Kamuoyu vicdanının reddettiği, Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen tartışmalı "af yasası"nın tam Meclis'ten çıkarılmaya çalışıldığı sırada, F tipi uygulamasına "af kapsamı" dışında bırakılan siyasilere sevgiyle başlanması ülkenin içine girdiği gerilim atmosferini büsbütün ağırlaştırabilir.

F tipi cezaevlerinin - "toplumsal barış" unsuru dahil hiçbir şart altında bağışlanmayan - "siyasi suçlular" için düzenlendiği ve bu niyetle inşa edildiği savlarına güç kazandırabilecek bir gelişme çünkü bu.

Nilgün Cerrahoğlu/Milliyet/21 Aralık '00

“Düşmanın korkularını büyütmek için mücadeleye daha fazla sarılacağız”

Cezaevlerine yönelik katliam operasyonu üçüncü günündeyken kitleleri terörize etmeye, muhalefetin sesini şiddetle boğmaya çalışan devletin ve köpeklerinin ne kadar yüreksiz olduğunun, yaşanan onca devlet terörüne karşın yükselen ve militanlaşan kitle muhalefetinden ne kadar korktuklarının bir örneğini yaşadım.

Herhangi bir eylem planı olmamasına rağmen öğleden sonra ÖKM’de oturuyorduk. Hareketli günlerden geçtiğimiz için de ÖKM’de az da olsa bir yoğunluk vardı. Bu arada siviller de toplu halde ÖKM içinde dolanarak öğrencileri taciz ediyorlardı. Nihayet bir arkadaşına ismiyle hitap ederek "Niye toplandınız? Ne yapmayı planlıyorsunuz?" diye sordu. Hiçbir şey yapmayacağımızı, öylesine oturduğumuzu söylediğimizde, kendilerinin de biz burada oturduğumuz için orada beklediklerini söylediler "Siz gidin, biz de gidelim" dediler.

Sadece orada bir miktar öğrencinin birarada oturuyor olmasından bile tedirgin olmuşlardı. Zaten başka birşey yapmayacak olmamızdan dolayı dağılmaya karar verdik. Ama önce çaylarımızı bitirelim. Nasıl olsa tedirgin olan biz değildik. Bu arada parça parça dağılmaya başladık. Ancak güvenlik nedeniyle ufak gruplar halinde dağıldık.

Eğlencenin büyüğü ÖKM’den çıktıktan sonra başladı. Saraçhane’ye kadar yürüyüp oradan otobüslere binecektik. Biz toplam 8 kişiydik. Önce öğrenci kılığında bir sivil takıldı. Kamuflej konusunda çok acemiydi, ona bakıp bakıp dalga geçiyorduk. Sonra iki kişi oldular. Yolu yarılamaştık ki diğer siviller de bir araçla bize eşlik etmeye başladılar. Saraçhane’ye yaklaşırken orada bekleyen iki otobüs dolusu çevik kuvvetin kasklarını giyerek müdahaleye hazırlanmaları için doruk noktasındaki finali oldu. Düşmanın bu aczi ve korkusu karşısında epeyce eğlendik. Ardından da otobüslere binip oradan ayrıldık.

Düşmanın korkularını büyütmek için mücadeleye daha fazla sarılacak, onların gecelerini kabusla çevireceğiz. Bedeller ödedik, bedeller ödeteceğiz.

**İstanbul’dan Ekim Gençliği okuru
bir üniversite öğrencisi**

Faşist Türk devleti kendisine yakışanı yaptı: Katliam!..

“Katil devletten hesap soracağız!”

61. gününde devrimci tutsaklara yönelik ülke çapında kapsamlı olarak başlatılan saldırılar tüm vahşetiyle sürüyor. Son haberlere göre 30’un üzerinde ölü ve yüzlerce yaralı olduğu, günbegün ölü ve yaralı sayısının artacağı söyleniyor. Faşist devlet bu vahşi operasyonla, ne kadar sinsi, kalles, kinci ve katliamcı olduğunu bir kez daha tüm dünyaya gösteriyor.

Kızıl Bayrak okurları olarak katliam haberini alır almaz, Stuttgart’ta başta Ölüm Oruçları’yla Dayanışma Komitesi olarak diğer devrimci yapılarla birlikte kanlı devletin konsolosluğuna doğru yürüdük ve siyah çelenk bıraktık. Kitlenin katliamcı devlete lanetler yağdırdığı, öfke ve coşkunun yoğun olduğu mitingle faşist devletin bu iğrenç katliamı protesto edildi. Miting sırasında sıkça “Yaşasın Ölüm Orucu

Direnişimiz!”, “Katil devletten hesap soracağız!” sloganları atıldı.

Kitle daha sonra sloganlar eşliğinde şehir merkezine yürüdü. Burada enformasyon masaları açılarak gün boyu Türkiye’den elimize geçen faksler okundu, bildiriler dağıtıldı. İkinci gün yine aynı saatlerde havaalanı işgal edilerek, yarım saat boyunca eylem alanına dönüştürüldü. Açılan pankartlarla ve atılan sloganlarla Türk devletinin katliamcı yüzü teşhir edildi.

Gün durma günü değildi. Akşam bir yürüyüş düzenledik. Bu yürüyüş Almanlar’ın da katılması dikkat çekiyordu. Öfkeli ve coşkulu geçen eyleme katılım yüksek oldu. Eylemlerimiz bunlarla sınırlı kalmayacak, her gün devam edecek.

**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!
Stuttgart’tan Kızıl Bayrak okurları**

Devrimci tutsaklar onurumuzdur, onurumuza sahip çıkalım

Devrimci tutsaklar faşist devletin, sermaye düzeninin kişiliksizleştirme, izole etme ve teslim alma amacıyla başlattığı hücre tipi saldırısına hayır demek için bedenini açlığa yatırarak Ölüm Orucu’na başladılar.

Ben de bu durumu birinci dereceden yaşayan bir insan olarak düşüncelerimi açıklamak istiyorum. Eminim ki bu konuda herkesin söyleyecek bir şeyleri vardır diyerek başlıyorum.

Yaklaşık 2 yıldır faşist devlet içeride devrimci tutsakları, dışarıda tüm emekçileri nasıl teslim alacağını düşünerek hain ve kanlı planı olan hücre saldırısını başlattı. Devletin bu sinsice planına karşı, başta tutuklu-hükümlü yakınları olmak üzere işçi ve emekçiler hücrelere izin vermeyeceklerini eylemlerdeki kararlılıklarıyla gösterdiler. Dışarıda bütün bunlar gelişirken içeride devrimci tutsaklar büyük bir direniş örneği

göstererek bedenlerini açlığa yatırdılar ve hücreye girmemekte ne kadar kararlı olduklarını gösterdiler.

Şundan asla şüphem yoktur ki zafer onların nezdinde tüm emekçilerin olacaktır. Ve bu konuda tarih bizi yanıltmadı. Buca, Diyarbakır, Ümraniye, Ulucanlar ve daha niceleri...

Bu süreçte bize düşen görev susmak, ağlamak, kabuğuna saklanmak, at gözlüğü takmak değil, devrimci tutsakların dışarıda neferi olmak, nefeslerini nefeslerimizde, yüreklerini yüreklerimizde hissetmek, üzerimize düşen görevi yapmak olacaktır. Çünkü şunu biliyoruz ki devrimci tutsaklar onurumuzdur, onurumuza sahip çıkalım. Hücre ölümdür izin vermeyelim. Devrimci tutsaklarla dayanışmayı yükseltelim.

Hücre ölümdür, girmeyeceğiz!..

Bir Kızıl Bayrak okuru

EKSEN Yayıncılık Büroları

Atatürk Bul. Gevrek Sok. Karakaş İşhanı No:13/22,
Kartal/İSTANBUL Tel: 0 (216) 488 67 05

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/510
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 445 21 50

Karanfil Sok. No:17/17 Kızılay/**ANKARA**
Tel: 0 (312) 419 18 32

Mimar Sinan Cad. Mimar Sinan İş Merkezi
Final ders. üstü No:108 **KAYSERİ**

Ahi Evran Mahallesi 734. Sokak Bekir Kadı Apt.
No:1 **KIRŞEHİR** Tel: 0 (386) 214 08 05

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 28 78

İsmet Paşa Cad. Beşiroğlu Altın Han Kat: 5
No:89 **GEBZE/KOCAELİ**

Hürriyet Cad. Namık Kemal Sok. Kaçar İşhanı
Kat: 3 No: 3 **ANTAKYA**

Esenbey Bankalar Cad. Uyanal İşhanı No: 61 **NİĞDE**

Kat: 3 No: 3 **ANTAKYA**
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **5 000 000 TL** **Yurt dışı** **200 DM**
1 Yıllık **Yurt içi** **10 000 000 TL** **Yurt dışı** **400 DM**

İbrahim GÜMÜŞ adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0093240-0
* DM için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 1002 30100 1051039

No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Direnis
sürecek,
saldırı
püskürtülecek!**